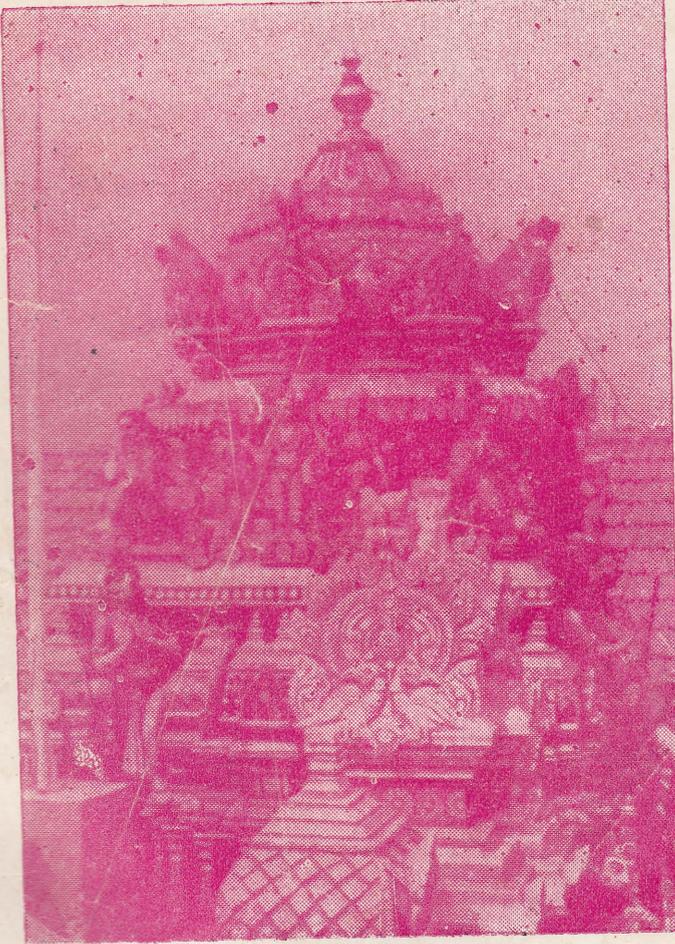

யாழ்ப்பாணம் காரைநகர்க் கார்த்திகேயம்புலவர்

இயற்றிய

திக்கைத் திரிபந்தாதி

வெளியீடு:

காரைநகர்த் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்

காரைநகர்

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text in the upper middle section, possibly a date or a specific reference number.

Vertical handwritten text on the left side of the page, possibly a page number or a reference code.

Small handwritten text or mark at the bottom right corner of the page.

நூல்: திக்கைத் திரிபந்தாதி மூலமும் உரையும்.

பதிப்பு: பிரமோதூத மாசி மீ - 1991. முதற்பதிப்பு.

[C]
பதிப்புரிமை.

விலை: ரூபா 50 =

வெளியீடு: க. வைத்தீசுவரக் குருக்கள்,
காரைநகர்த் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,
காரைநகர், வ. மா.
இலங்கை.

அச்சகப்பதிவு: கற்பகவிநாயகர் அச்சகம்,
வட்டு - மேற்கு,
வட்டுக்கோட்டை.

யாழ்ப்பாணம் காரைநகர்க் கார்த்திகேயப்புலவர்

இயற்றிய

திக் கைத்திரிபந்தாதி

மூலமும்

வட்டுக்கோட்டையூர், பண்டிதர்

க. மயில்வாகனனார்

எழுதிய உரையும்

வெளியீடு

காரைநகர்த் தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம்

காரைநகர்.

1991

பொருளடக்கம்

1. வெளியீட்டுரை
2. முன்னுரை
3. பைந்தமிழ்க் காவலர்
4. சிறப்புப் பாயிரம்
5. நூல்
6. பாட்டு முதற்குறிப்பு

காரைநகர்த் திக்கரை
முருகமுர்த்தி

1875

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words are visible, including "Dear", "I", "am", "writing", "to", "you", "today", "and", "hope", "you", "are", "well".

Yours truly,

J. W. [illegible]

Additional handwritten text at the bottom of the page, including a date and possibly a location.

வெளியீட்டுரை

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலே யிருந்து வைகை யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோர் என மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள். என்பது வரந்தருவார் வாக்கு.

செந்தமிழ்ச் செல்வி, சந்தனப் பொதியையிற் பிறந்து, பாண்டியர்புகழிற் கிடந்து, பைந்தமிழ்ச்சங்கத்து இருப்பில் இருந்து, வைகை யாற்றில் ஏட்டிலே தவழ்ந்து, தீயில் வேவாது திகழ்ந்து, நல்லறிஞர் நினைவில் நடந்து நானில மாது மருங்கில் வளருகிறாள் என்பது அவர் கருத்து. ஏனமருப்பிலே பயின்றபாவை; = நிலமகள்.

நற்றமிழ்ப் புலவோர் பலர் நந்தமிழ்ச் செல்விக்கு நாளெல்லாம் நல்லணி புனைந்து, கோலஞ் செய்தனர். ஈழமணித் திருநாட்டு யாழ்ப்பாணத்துக் காரைமாநகர்க் கார்த்திகேயப் புலவரும் அவர் களுள் ஒருவர். அவர் காரைமாநகரிலுள்ள கழபூமி என்னும் சிறு பிரிவில் அமைந்திருக்கும் திக்கரைத் திருப்பதியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி அருளாட்சி புரியும் முருகப் பெருமானுக்குச் சில காலம் அருச்சகராக இருந்தவர். அக்காலத்தில் அப்பெருமானின் திருவருளில் மூழ்கித் திளைத்து, கற்றோர் இதயங் களிக்கும் திக்கைத் திரிபந்தாதி என்னும் சீரிய நூலை இயற்றியவர்; மேலும், வேறு பல அணிகலங்களையும், தமிழ்ப்பாவைக்குச் சாத்தி மகிழ்ந்தவர், திக்கரை என்பது மருவித் திக்கை எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்த திக்கைத் திரிபந்தாதி மூலத்தை 1985ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டிருந்தோம். தமிழன்பர்கள் சிலர், எம்மை அணுகி, “முத்தமிழ் முருகன் புகழை நாவார நவின்னு போற்றவும், யாவரும் படித்தறிந்து அனுபவித்துச் சுவைக்கவும் வாய்ப்பாக அவ்வந்தாதியை உரையுடன் வெளியிடுவது சாலவும் சிறந்தது; காலத்துக்கு ஏற்ற பணியது; விரைந்து செய்யுங்கள்” என்று அன்புக் கட்டளை இட்டனர்.

எமது கழகம், அருந்தமிழ் நூல்களைப் பேணி, மரபு நிலை பிறழாது அச்சிட்டுத் தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதையே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டது. ஆதலால், காலத்துக்குப் பொருத்தமான வகையில், சுருக்கமான உரையுடன் திக்கைத் திரிபந்தாதியை வெளியிடவிழைந்தோம். எமது விருப்பத்தைப் பல்லாண்டுகளாகக்

கழக வெளியீடுகள் பலவற்றுடன் தொடர்புடையவர்களும், எமது கெழுதகை நண்பரும், தமிழ்ப் பேரறிஞருமாகிய பண்டிதர் க. மயில்வாகனனார் அவர்களிடம் கூற்றோம். அவர்கள் எம்விருப்பத்தை நிறைவேற்றியுதவ இயைந்து, குறுகிய கால எல்லையுள் சிறந்த ஓர் உரையை எழுதித் தந்தார்கள். அவர்களுக்கு எமது இதயங் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

பின்னர், காரைநகர்க் களபூமி, திக்கரைப்பதி வாசரும், திக்கரை முருகன் திருப்பணிச் சபைத் துணைத்தலைவரும், முருகன் அடிவரும், செம்மனச் செல்வருமாகிய புரவலர், மு. பாலசிங்கம் அவர்களை அணுகினோம். அவர்கள் நூலை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய முழுச்செலவையும் தாமே தந்துதவ முன்வந்தார்கள்; விரைந்து செயற்படுத்தினார்கள். அவர்களுக்கு எமது கழகம் மட்டுமன்றி, சைவத் தமிழலகம் பெரிதும் கடப்பாடுடையது.

அச்சிடும் தாள்களும், பிற வசதி வாய்ப்புகளும் முயற் கொம்பான இந்நாளில், நூலைச் சீரிய முறையில் அச்சிட்டுதவிய வட்டுக்கோட்டைக் கற்பகவிநாயகர் அச்சக முதல்வர், திரு. க. ஜெயக்குமார் அவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

முன்பெல்லாம் எமது வெளியீடுகளை வாங்கி ஊக்குவித்த அன்பர்கள், இந்நூலையும் பெற்றுப் படித்து, முருகன் புகழ் பயின்று, “இருந்தமிழே உன்னை இருந்தேன். இமையோர் விருந்தமிழ்தம் என்றலும் வேண்டேன்” எனத் தமிழிந்து மாந்தி மகிழ வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம்.

யாவற்றுக்கும் மேலாக நூல் உரையுடன் சிறப்புற வெளி வரத் தோன்றாத துணையாக உடனிருந்துதவிய திக்கரைத் திரு முருகன் திருவடிகளைத் திரிகரண சுத்தியுடன் பணிந்தேத்துகின்றோம்.

காரைநகர்த் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,
காரைநகர்.
பிரமோதாத மாசி 9,
21-02-1991.

க. வைத்தீசுவரக் குருக்கள்
செயலாளர்

யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகர்க் கார்த்திகேயப் புலவர்

காரை அன்னை பரவுங் கவிமணி
ஏரை யுற்றநல் ஏந்தல் வேதியன்
சீரை யுற்றுயர் கார்த்தி கேயன்றன்
பேரை நித்தலும் பேணி வழுத்துவாம்.

சென்னை வியாதித்திரிகை கல்வியாணாசன சபைத்தொண்டியா

நினைவாகிய மீட்டர்ப் பிள்ளை ருணாக
நம்புகிறேன் இத்திரிகை கல்வியாணாசன
நினைவாகிய இத்திரிகை கல்வியாணாசன
வாழ்க்கைக்கு நான் நினைப்பேன் விரைந்தேன் ருணாக

முன்னுரை

திக்கையந்தாதி யென்னும் இந்நூல், காரைநகர்த் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில்கொண்டருளிய முருகப்பெருமான் மீது பாடப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர், காரைநகரில் வாழ்ந்த சிவ வேதியர், கார்த்திகேயப்புவர். இவர் இத்திக்கையந்தாதியன்றி, திருத்தில்லைப் பல்சந்தமாகை, திண்ணபுரவந்தாதி, தன்னையந்தாதி, திருப்போசை வெண்பா, நகுலேசர்யமகவந்தாதி, வண்ணைத்திரிபந்தாதி முதலிய பல்வேறு நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

கார்த்திகேயப்புவர், ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரத்தில் உதித்த முருகேசையரின் புதல்வர்; தண்டமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் வல்லவர்; வடமொழி நூல்களிலும் தேர்ச்சிபெற்றவர்; வேதசிவா கம விற்பன்னர்; போகர் முதலானோர் புகன்ற மருத்துவ நூலுடன் கணித நூல்களும் முறையாகக் கற்றவர்; கவிமழை பொழியுங் கருங்கொண்டல்; இருபாலைச் சேனாதிராயரின் நண்பர்; அறிஞர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையுடன் நெருங்கிப்பழகியவர். 1819-1898 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பிரிவில் வாழ்ந்தவர்.

அந்தாதி என்பது, தமிழ்மொழியில் வழங்கும் தொண் ணூற்றொறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அது ஒரு செய்யுளின் இறுதியில் நின்று சீராவது, சீரின் ஒருபாவது அடுத்து வருஞ் செய்யுளுக்கு முதலாக வரச் செய்யப்படுவதாகும். இறுதிப்பாட லின் இறுதியும், முதற்பாடலின் முதலும் ஒன்றாக இணையும்படி மண்டலித்து மாலேபோல் தொடுத்து முடிக்கப் படுவதுமுண்டு. மண்டலித்தல் - வட்டமிடுதல். அந்தாதி யென்பதை அந்தத்தை ஆதியாக உடையதென விரித்து வேற்றுமைத் தொகைப் புறத் துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாக இலக்கணகாரர் கூறுவர்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். அந்தாதி இலக்கியத்தி னைச் செய்யுளுக்குரிய வணப்பு எட்டனுள் ஒன்றாய் விருந்து என்ப தனுள் அடக்குவர்.

“விருந்தித தானும்,

புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே” என்று அதற்கு இலக்கணமும் கூறுவர். இந்நூற்பாவுக்கு உரைகண்ட பேராசிரி யர், அதனுரையுள் “புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்று என்ற தென்னை யெனின் - புதிதாகத் தாம் வேண்டிய வாற்றூற் பல செய்யுளுந் தொடர்ந்துவரச் செய்வது” எனவும், “அது, முத் தொளாயிரமும் பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதிச்

செய்யுளுமெனவுணர்க” எனவும், கூறிச்செல்வர். அதுகொண்டு அந்தாதி இலக்கியத்தின் பான்மை உணரப்படும். தண்டியாசிரியர் “செய்யுளந்தாதி சொற்றொடர் நிலையே” என்பர்.

யாப்பிலக்கண நூல்கள், எழுத்து, அசை, சீர், தளை அடி, தொடை, பா என்பவற்றைச் செய்யுளுக்குரிய உறுப்புகளாகக் கூறும். தொடைகளைப் பகுத்துரைக்கும் போது அவற்றுள் அந்தாதித் தொடையும் ஒன்றெனக் கூறப்படுகின்றது.

எழுத்தும், அசையும், சீரும், அடியும் இறுவாய் எழுவாயாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடையெனும் பொருள்பட,

“ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதியென்
ரேதீனர் மரதோ உணர்ந்திடுகிறே”

என்று யாப்பருங்கலமும்,

“அந்த முதலாத் தொடுப்ப தந்தாதி”

என்று யாப்பருங்கலக்காரிகையும் கூறும்.

யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் மண்டல அந்தாதித் தொடை, செந்நடை அந்தாதித்தொடை என்றெல்லாம் விகற்பங்கள் காட்டுவர்.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டினர் எனத் தமிழறிஞர்களால் கருதப்படும் காரைக்காலம்மையார் காலத்திலேயே அந்தாதி, தனி இலக்கியவடிவம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அறிஞர்கள் பதினேராந்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள, அம்மையார் அருளிச்செய்த அற்புதத் திருவந்தாதியை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுவர். மேலும் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆதியோர் அருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாந் திருவந்தாதி, மூன்றாந் திருவந்தாதி என்பனவும் பழைமை சான்ற அந்தாதி இலக்கியங்களே!

சங்க காலத்தில் அரும்பாகிப்பின்னான மலர்ந்து, விரிந்து மணங்கமழ்ந்து காயாகிக் கணியாய் அந்தாதி இலக்கியங்கள் பலவாம். தமிழ் மொழியில் தோன்றிய அந்தாதி இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சைவ, வைணவ, இசுலாமிய, கிறித்துவ சமயச் சார்புடையனவாகவே அமைந்துள்ளன. இன்றுவரை அண்ணளவாக நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட அந்தாதி இலக்கியங்கள் தோன்றுள்ளனவாகத் தெரியவருகின்றது. இத்துறையில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவோர்களும் உயரிய பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர்.

உ முன்னுரை

திக்கையந்தாதி யென்னும் இந்நூல், காரைநகர்த் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில்கொண்டருளிய முருகப்பெருமான் மீது பாடப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர், காரைநகரில் வாழ்ந்த சிவ வேதியர், கார்த்திகேயப்புவர். இவர் இத்திக்கையந்தாதியன்றி, திருத்தில்லைப் பல்சந்தமலை, திண்ணபுரவந்தாதி, தன்னையந்தாதி, திருப்போசை வெண்பா, நகுலேசர்யமகவந்தாதி, வண்ணைத்திரிபந்தாதி முதலிய பல்வேறு நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

கார்த்திகேயப்புவர், ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரத்தில் உதித்த முருகேசையரின் புதல்வர்; தண்டமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் வல்லவர்; வடமொழி நூல்களிலும் தேர்ச்சிபெற்றவர்; வேதசிவா கம விற்பன்னர்; போகர் முதலானோர் புகன்ற மருத்துவ நூலுடன் கணித நூல்களும் முறையாகக் கற்றவர்; கவிமழை பொழியுங் கருங்கொண்டல்; இருபாலைச் சேனாதிராயரின் நண்பர்; அறிஞர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையுடன் நெருங்கிப்பழகியவர். 1819-1898 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பிரிவில் வாழ்ந்தவர்.

அந்தாதி என்பது, தமிழ்மொழியில் வழங்கும் தொண் ணூற்றொழுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அது ஒரு செய்யுளின் இறுதியில் நின்ற சீராவது, சீரின் ஒருறுப்பாவது அடுத்து வருஞ் செய்யுளுக்கு முதலாக வரச் செய்யப்படுவதாகும். இறுதிப்பாட லின் இறுதியும், முதற்பாடலின் முதலும் ஒன்றாக இணையும்படி மண்டலித்து மாலைபோல் தொடுத்து முடிக்கப்படுவதுமுண்டு. மண்டலித்தல் - வட்டமிடுதல். அந்தாதி யென்பதை அந்தத்தை ஆதியாக உடையதென விரித்து வேற்றுமைத் தொகைப் புறத் துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாக இலக்கணகாரர் கூறுவர்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், அந்தாதி இலக்கியத்தி னைச் செய்யுளுக்குரிய வண்பு எட்டனுள் ஒன்றாய் விருந்து என்ப தனுள் அடக்குவர்.

“ஈருந்த தானும்,

புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே” என்று அதற்கு இலக்கணமும் கூறுவர். இந்நூற்பாவுக்கு உரைகண்ட பேராசிரி யர், அதனுரையுள் “புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்று என்ற தென்னை யெனின் - புதிதாகத் தாம் வேண்டிய வாற்றூற் பல செய்யுளுந் தொடர்ந்துவரச் செய்வது” எனவும், “அது, முத் தொளாயிரமும் பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதிச்

செய்யுளுமெனவுணர்க்” எனவும், கூறிச்செல்வர். அதுகொண்டு அந்தாதி இலக்கியத்தின் பான்மை உணரப்படும். தண்டியாசிரியர் “செய்யுளத்தாதி சொற்றொடர் நிலையே” என்பர்.

யாப்பிலக்கண நூல்கள், எழுத்து, அசை, சீர், தளை அடி, தொடை, பா என்பவற்றைச் செய்யுளுக்குரிய உறுப்புகளாகக் கூறும். தொடைகளைப் பகுத்துரைக்கும் போது அவற்றுள் அந்தாதித் தொடையும் ஒன்றெனக் கூறப்படுகின்றது.

எழுத்தும், அசையும், சீரும், அடியும் இறுவாய் எழுவாயாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடையெனும் பொருள்பட,

“ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதியென்
றேதினர் மறதோ உணர்ந்திசினோரே”

என்று யாப்பருங்கலமும்,
“அந்த முதலாத் தொடுப்ப தந்தாதி”

என்று யாப்பருங்கலக்காரிகையும் கூறும்.

யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் மண்டல அந்தாதித் தொடை, செந்நடை அந்தாதித்தொடை என்றெல்லாம் விகற்பங்கள் காட்டுவர்.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டினர் எனத் தமிழறிஞர்களால் கருதப்படும் காரைக்காலம்மையார் காலத்திலேயே அந்தாதி, தனி இலக்கியவடிவம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அறிஞர்கள் பதினேராந்திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள, அம்மையார் அருளிச்செய்த அற்புதத் திருவந்தாதியை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுவர். மேலும் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆதியோர் அருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி, இரண்டாந் திருவந்தாதி, மூன்றாந் திருவந்தாதி என்பனவும் பழைமை சான்ற அந்தாதி இலக்கியங்களே!

சங்க காலத்தில் அரும்பாகிப்பின்னாள் மலர்ந்து, விரிந்து மணங்கமழ்ந்து காயாகிக் கனியாய் அந்தாதி இலக்கியங்கள் பலவாம். தமிழ் மொழியில் தோன்றிய அந்தாதி இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சைவ, வைணவ, இசுலாமிய, கிறித்துவ சமயச் சாப்புடையனவாகவே அமைந்துள்ளன. இன்றுவரை அண்ணளவாக நானூற்றுக்கு மேற்பட்ட அந்தாதி இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளனவாகத் தெரியவருகின்றது. இத்துறையில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவோர்களும் உயரிய பங்களிப்பை நல்கியுள்ளனர்.

அந்தாதி நூல்களை, வெண்பாவந்தாதி, கலித்துறை யந்தாதி, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, ஓலியலந்தாதி, கலியந்தாதி, யமக வந்தாதி, திரிபந்தாதி, நிரொட்டகவந்தாதி எனப் பலவகையின வாக வகுப்பர். இவற்றின் இலக்கணங்களை விரிப்பிற் பெருகும். நிற்க,

திக்கையந்தாதிக்குச் சாற்றுக் கவிவழங்கிய பேரறி ஞர் ஒருவர், இதனைத் திரிபந்தாதி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், காரைநகர் மான்மியமும் திரிபந்தாதி என்றே கூறும். திரிபந்தாதியாவது, ஒரு செய்யுளின் நான்கடிகளிலும், முதலெழுத் தொழிந்த இரண்டு முதலான ஏனையபல வெழுத்துக்கள் அடிகள் தோறும் ஒத்துவர, பொருள் வேறுபாடு தோன்றப் பாடப்படுவ தாம். திரிபை, திருகல், திருக்கு முதலியனவாகவும் கூறுவர். இனி யமகவந்தாதியோவெனின், அம்முதலெழுத்தும் ஒன்றிவர அமைவ தாம். யமகத்தைத் தமிழில் மடக்கு என்பர்.

சிலேடை, யமகம், திரிபு முதலிய யாப்பமைதிகளில் துறைபோகிய கார்த்திகேயப் புலவரின் திக்கையந்தாதிப் பாடல் கள், பத்திச் சுவையுடன் சொன்னயம் பொருணயம் ஒழுகிசை உணர்ச்சி பாவம் என்பனவும் ஒருங்கமைந்தவை. முதற்கண் ஒரு கில பாடல்களை நோக்குவோம்.

கடம்பனை, துற்குணர் எய்தற் கரியதோர் காங்கேயனை தடம்பனைத் தும்பிக்கை யான்றன் சகோதரனை, தமிழேன் விடம்பனைத்தும் கெடுத்து ஆண்டருள் திக்கை விமலன்றனை இடம்பனை, துத்தியம் செய்பவர் வானத்திமையவரே.

இப்பாடல் மிகவும் எளிய நடையில் அமைந்துள்ளது. கடம்பனை. காங்கேயனை, தும்பிக்கையான் சகோதரனை, திக்கை விமலனை, இடம்பனை, துத்தியஞ் செய்பவர் இமையவர் ஆவார் என்கிறார். துத்தியம் = தோத்திரம். கடம்பன், கடம்பமலர் மாலையை அணிந் தோன். காங்கேயன், கங்கை மைந்தன்; தும்பிக்கையான் சகோ தரன், விநாயகன் தம்பி; திக்கை விமலன், திக்கரைத்திருப்பதியில் கோயில் கொண்ட மலரகிதர்; இடம்பன், மேம்பாட்டினர். சொற் கள் செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, ஒழுகிசை, இன்பம் முதலிய அனைத் தும் வாய்ந்தவை. எதுகை மோனை நயம் இன்பந்தருகின்றது; இத்தகைய பாடல்களைக் கதலீபாகம் என்பர். கதலீபாகம் - வாழைப்பழம் போல் இலதவில் துய்க்கப்படுவது. மற்றுமொரு பாடலை நோக்குவோம்.

திக்கையறுவையன் றந்திடு மைந்தன் திறல்சகச்சிர
 முக்கையறுவையன் றட்டவன் முன்னவன், மொய்ப்புமிகு
 கொக்கையறுவையன் றன்னை மனத்தில் குறித்தவர்கள்
 இக்கையறுவையன் முன்றிக்கை தன்னில் இருப்பவனே.

இச்செய்யுள் நடை சற்றுக்கடினமானது. சிவபிரானு
 ரைத் திக்கை அறுவையன் என்றும், முருகப்பெருமானாரை அவர்
 மைந்த ரென்றும், வீரவாகு தேவர் சூரபத்மனின் புதல்வர்
 மூவாயிரவரை அழித்த செய்தியை, சகச்சிர முக்கையறுவையன்
 றட்டவன் என்றும், வீரவாகு தேவருக்கு முருகர் துணைவன் என்
 றும், அவர் சூரனைச் சங்கரித்தமையை, கொக்கை அறுவையனென்
 றும், இடையூறுகளை முருகர் அகற்றும் திறத்தை, இக்கை அறு
 வையன் என்றும் இயம்புகின்றார். செய்யுளைப் படிக்குத்தோறும்
 நகைச்சுவை எழுகின்றது. 'அறுவை' என்ற சொல்லை வைத்துக்
 கொண்டு விந்தைபுரிகின்றார் புலவர். பொருள் சிந்தித்து அறிய
 வேண்டி இருக்கின்றது. இத்தகைய பாடல்களை நாளிகேர பாகம்
 என்பர். நாளிகேரம் = தேங்காய்.

புலவர் கையாளும் சொல், சொற்றொடர்ப் பிரயோகங்
 கள் அதிஅற்புதமானவை ஓரிடத்தில் திருமலை, சூவ்வுண்டமையன்
 என்பர். கு = பூமி. உமையம்மையாரைக் குறிக்கும் போது
 'கட்டாரணியளகத்துமை' கள் தார் அணி அளகத்து உமை;
 அதாவது, தேன் பிலிற்றும் மாலையணிந்த கூந்தலுமை என்பர்.
 அறிய பரவையில் என்று தொடங்கும் பாடலில் பரவை என்னுஞ்
 சொல்லை, பரவை நாய்ச்சியார், கடல், திருமகள் போன்றபொருள்
 களில் அழகுபட உபயோகித்துக் காட்டுவர். நிற்க,

இனி, நூலின் உட்பொருளை நோக்குவோம். ஆசிரியர்
 முருகக்கடவுள் குறித்துப் பல்வேறு செய்திகளைத் தருகின்றார்.
 "பரப்பு அழலாகி அரகைண்ணில் வந்தீடு பாலன்" என்று குறிப்
 பிட்டு, "நிலமாய் அறல், அலை, வாயு, வான்" ஆகிநின்றேருள்
 என்று அண்டம் அனைத்துமாய் நின்ற திருப்பெரு வடிவை ஞாபகப்
 படுத்துகின்றார். கார்த்திகை மகளிரிடத்துப் பாலுண்டமையைச்
 சொல்லி, முருகனும் சிவனும் வேறல்லர், அவன் வள்ளி தெய்வயா
 னையர் தலைவன், "பரல மணி அங்குசம் கொடி வில் களை பாசம்
 மலர் சூலம் அசிதோமரம் ஆதித்தொல்படை கொண்டவன்" என்
 கிறார். தந்தைக்கு உபதேசம் செய்தமை, ஏரம்பனுக்குப் பின்னவன்
 ஆனமை, பிரமனைப் பிரணவப் பொருள் வினவியமை, ஞானசம்
 பந்தனாய்ப் பிறந்தமை; குறுமுனிக்கு ஆகமங்களை உரைத்தமை

முதலியவற்றை யெல்லாம் வெளியிடும் அவர் ‘வேலாயுதந்தனில் சூரன் உரத்தைப் பிளந்து காலாயுதம் (கோழி) ஆக்கியும், மாமயில் ஆக்கியும் கருணை கூர்ந்த செய்தியையும் சொல்லுகிறார். சிங்கன் தாரகன் முதலோரைக் கொன்றதோடு, வாயுபகவான் சாரதியாய் வாய்த்தமையையும் நினைவு கூருகின்றார்.

யாவற்றுக்கும் மேலாக முருகன், அறிவாய், அரியபொருளாகி, ஐவகைத் தத்துவத்தின் பிறிவாய், அரி, அம்புவி அனலாயிப் பெண்ணாணலியாஞ் செறிவாய், அரிய யனுக்கு மெட்டாத வெந்தேவன்நல்ல வெறிவாயரி படர் திச்கையில் மேவிய வித்தகனே.

என்று உருகிப்பாடும் போது, கச்சியப்ப சுவாமிகள் ‘ஓதியாகியும் உணர்ந்தவர்க் குணரவும் ஒண்ணு நீதியாகியும் நிற்பவன் ஐறுமுகன் அன்றே’ என்று அருளிச் செய்த பாடலும், ‘வானுகி மண்ணுகி... வாழ்த்துவனே’ என்று மணிவாசகப் பெருந்தகை அருளிச்செய்த மணிவாசகமும் மனத்திரையில் பளிச்சிடுகின்றன.

முருகனுடன் நின்று விடாமல், சிவபிரானார் தேவாதி யார் வாழ நஞ்சுண்டருளியமை, நரியைப்பரியாக்கியமை, கயாசுர னைக் கொன்றமை, பாணபத்திரனுக்காக ஓலையனுப்பியமை, சுந்தரருக்காகப் பரவை நாய்ச்சியாரிடம் நள்ளிரவில் தூது சென்றமை, சாக்கிய நாயனாரின் சால்பு, அசத்தருக்கறியொண்ணாமை முதலிய பல செய்திகளையும் உரைத்துச் செல்கின்றார்.

முருகன் அருள் வாய்க்கப் பெற்ற முத்தமிழ் வித்தக ராய கார்த்திகேயர், ‘கவந்தம் அலையும் களத்திடைச் சிங்கன் உடல் கண்டித்துச் சிவந்த மலையெனச் செய்த’ சிவசண்முகர், தமக்குச் சிவஞானச் செல்வம் அருளியதாக அறுதியிட்டுரைக்கின்றார். ‘குருவடிவாயுற்று எனது ஆணவாதி குறைத்தகற்றி கருவடி வாய் உத்யாமற்கு முத்தி கலப்பிப்பன்’ என்ற திடசிந்தையுடன் இருந்தார். கன்மத்தொடர் அறுக்கும் கந்தவேள், தமக்குக் கிரகாதிகளால் வந்த பீடைகளை அகற்றியமை குறித்துப் புள காங்கிர்தம் அடைந்த அவர், ‘முருகன் புகழை எடுத்துப் புகல், ஊழ்த்த அந்த அயன் ஆயிரம் நாபடைத்திலன்’ என்று பகர்கின்றார். இயமதூதர் சாருவரேல், ‘இனி தக்கணத்தின் மயில்மிகை ஏறிவந்து எற்குள்வாய்’ என்று வேண்டுவது கருங்கல் மனத்தையும் கரைய வைக்கின்றது.

உலகுவாழ் உறுதி வாசகம் புகல்வது புலவேர் இயல் பன்றே! வினைகளின்கட்டு அறவேண்டுமெனின் கோழிக்கொடியனை

குறத்தி மணானை, திக்கரைத் திருப்பதியானை, அருள்வள்ளல் ஆறுமுகனை அவன் கோயிலுக்குச் சென்று பணிதலை நியமமாகக்கொள்ளும்படி பணிக்கின்றார். முருகன் நண்ணினர்க்கு நல்லன்; அவனை வழத்துங்கள் என்பது அவர் வாக்கு. சிலர் காலமெலாம் வறியராய் இருந்து வருந்துவது கந்தவேள் கழலடிகளைக் கருதாமை என்று தம் அனுபவத்தை வெளியிடுகின்றார். முருகநாம மந்திரத்தைத் தினமும் ஓத வேண்டும்; அவன் புகழைப் பாட வேண்டும்; பவத்துக்கு இறையும் அஞ்சாமல் பொருளைப் பலவிதமாய் அவத்துக்கு இறைத்துத் திரியும் அசடர்களைச் சாடும் அவர் மனத்திண்மையை என்னென் றெடுத்தியம்புவது. திக்கையுறை தேசிகளைத் தொழுது உய்வோம்.

இனி, காரைநகர்த் திக்கரைத் திருப்பதியின் கவினை, புலவர் கற்பனை நயத்துடன் வெளியிடும் பாங்கினைக் காண்போம் தண்டலை சூமுந்திக்கை, இயக்கன் - குபேரன் அளகைப் பதியை ஒத்ததென்றும், காமதேனுவை நிகர்த்த, வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும் பசுக்களைக் கொண்டதென்றும், அன்னம் குருகு அண்டரண்டம் முதலிய புள்ளினங்கள் வாழுந் தடாகங்களையுடைய தென்றும் பூஞ்சோலைகளின் நறுமணம் ஏழ்காததாரம் பரவுமென்றும், அரசு அத்தி ஆல் நன்குயர் திக்கையென்றும் செந்நெல் கலித்து வளரும் அள்ளற் பழனங்களை உடையதென்றும், வலம்புரிச் சங்கினங்கள் வயலெலாம் ஊர்ந்துதிரியுமென்றும், வாத்தியங்களின் முழக்கம் நாளெல்லாம் ஓயாத நற்பதியென்றும், பிறவாறு மெல்லாம் கூறி மகிழ்வார்.

அணிகள் செய்யுள்களுக்கு அழகூட்டுவன. "உவமையென்னும் தவலருங் கூத்தி, பல்வகைக் கோலம் பாங், குறப்புனைந்து காப்பிய அரங்கில் கவினுறத் தோன்றி, யாப்பறி புலவர் இதயம், நீப்பறு மகிழ்ச்சி பூப்பநடிக்குமே" என்று பெரியோர் கூறுவர். புலவர், திக்கையந்தாதியுள் பலவேறு அணிகள் அமையச் செய்யுள்களை ஆக்கியுள்ளார். ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுக்களை உரைத்தல் பொருத்தமாக இருக்கும். திக்கரைத் திருப்பதியிலே, சங்குகள் ஊர்ந்து திரிகின்றன. அவை முத்தினை ஈனுகின்றன. முத்தினங்கள் ஒளிபரப்புகின்றன. அயலிலே உள்ள தடாகங்களில் வளர்ந்துள்ள குவளை மொட்டுக்கள் சந்திரோதயமாயிற்றென்று கருதிக் கட்டவிழ்ந்து விரிகின்றன. இயற்கை நிகழ்ச்சியொன்றை, குவளை மலர்தற்கு ஏதுவாக்கி, தற்குறிப்பேற்ற அணியைப் புகுத்துகின்றார் புலவர். நாம் கனவில் இனிய இனிய கதைகளைக் காண்போம்; பொழுது விடிந்ததும் அனைத்தையும் மறந்து விடுவோம். உயிர் பிரிந்தால் உடல்வாழ்வு முடிந்துவிடும். புலவர் இவ்வண்மையினைக் "கண்ட கறையின் கதைபோல் மெய்"

என்று கூறுவர். மெய் = உடல். நிலபற்ற பொய்யான உடலை மெய்யென்றல், புகழ்வது போல் பழித்தலாகும். அசுரர் இருக்கு முருகனை ஆதவன் என்றும், மலங்களை ஆனை யென்றும், முத்து மாலையை உடுக்கள் என்றும், அவாவை அளக்கர் என்றும், திருமகளாரின் நுதல், கொங்கை, விழி இவற்றை வில், நகம் (மலை) அயில் (வேல்) முதலியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுரைப்பர். அகப்பொருள் துறைகள் பலவற்றை அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

இத்தகைய சிறந்த நூல் ஏட்டுச் சுவடியில் இருந்தது. இதனை உரையுடன் வெளியிடவேண்டும் என்று புலவர் அவர்களின் வழித்தோன்றலும் ஆழ்ந்தகன்ற தமிழ்ப் புலமை படைத்தவரும், கூர்த்த நுண்ணுணர்வினரும், அடக்கமுடைமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக மிளிர்வர்களும், தண்ணளியினரும், தமிழ்ப் பண்டிதரும் ஆகிய சிவத்திரு. க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் விழைந்தார்கள். பல்வேறு துறைகளிலும் எனக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கும் அவர்கள், மிகவும் சுருக்கமான முறையில் உரையெழுதி உதவுமாறு வேண்டினார்கள். முருகன் திருவருளினாலும், குருக்கள் அவர்கள் ஊக்கத்தினாலும் இவ்வரையை எழுதி முடித்தேன். அறிஞர்கள் எனது தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்வார்களாக.

நூலை அச்சியற்றுவதற்கு வேண்டிய முழுச்செலவையும் தாமே ஏற்றுக்கொள்வதாக, காரைநகர் களபூமி திக்கரை தமிழ்ப் புரவலரும், சுந்தவேள் தொண்டருமாகிய திரு. மு. பாலசிங்கம் அவர்கள் முன்வந்தார்கள். அவருடைய உதார குணத்தை ஏனைய அன்பர்களும் பின்பற்றினால், எத்தனையோ அரிய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

பல இடையூறுகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் இடையிலும் நூல் இனிது வெளிவரத் தோன்றாத துணையாக இருந்து இன்னருள் சுரந்த திக்கரைத் திருமுருகன் சேவடிகளை மன மொழி மெய்களால் சிந்தித்து வாழ்த்தி வணங்கி அமைகின்றேன்.

“வேல் வாசம்”
வட்டுக்கோட்டை.

க. மயில்வாகனஞர்

பைந்தமிழ்க் காவலன் பாலசிங்கம்

திணை : பாடாண்

துறை : வாழ்த்தியல்

திருவளர் வாரணத் தெய்வதம் உடனும்
மருவளர் வனசரர் வள்ளியும் மருவ
மணிமயில் மீமிசை வருதரு மதலை
அணிதிகழ் முருகன் அம்புய பதமிசைக்
கார்த்திகேயப்பேர்க் கவிஞர் கோமான்

சாத்திடு திக்கைத் திரிபந் தாதியை
ஏவரும் உணர்ந்தே இரும்பயன் கண்டிட
ஆவல னாகி அவன்கான் முளையாய்த்
தண்டமிழ் அளக்கர் தானனி பருகி
மண்டுபுகழ் பெருக்கும் பண்டித னாகி

அடக்கமும் அன்பும் அணியெனப் பூண்டிடு
வைத்தி சுரனெனும் மறையோன் வேண்டிட
அருத்தியின் அச்சிட தேவிட விழைந்தான்;
முருகேச நம்பி முதிர்வதத் துதித்தோன்
பொழுதெலாங் குமரவேள் பொன்னடி பரவும்

ஒழுக்கா றதனை இழுக்கா துடையோன்
தக்கநற் சமயச் சமூகத் தொண்டுகள்
மிக்கோர் புகழ்தர மேவிப் புரிவோன்
அன்பும் அருளும் அதனும் உடையோன்
இன்புசால் தண்டமிழ்ப் புரவலன் ஆவோன்

திக்கரை முருகன் திருப்பணிச் சபைக்கண்
மிக்கதுணைத் தலைவனாய் மேவிடு செல்வன்
ஆறுமுக வள்ளற் காறந் திருவிழா
பேறுத வியற்றும் பெருமை யாளன்
பால சிங்கப்பேர் பரிந்திடும் ஐயன்

எண்ணிய நலனெலாம் எய்தி மகையுடன்
வாழியல் லாண்டு வாழிய நன்கே.

சுபம்.

திருப்பணிச்சபை

திக்கரைமுருகமுர்த்திதேவஸ்தானம்
காரைநகர்.

எஸ். வி. முருகேசு
தலைவர்

யாத்தவர்

ஆசிரியர் சிகண்டியார்

தமிழ்ப் புரவலர் திரு. மு. பாலசிங்கம்

© 1900 by the University of Michigan

சிறப்புப்பாயிரம்

சுப்பிரமணிய சுவாமி தொண்டராகிய
யாழ்ப்பாணத்து, அ. சிவசம்புப் புலவர் இயற்றியது.

சீர்வளர் வடகடற் றென்கடற் கதிர்களிற்
கார்வள நுளத்திருள் கடிதருங் கழகமு
நலமெலா மன்னிய நான்மறைக் குலமுதற்
குலமெலா மன்னிய கோலநீண் மனையு
நண்பினிற் சைவநா னுடொறுமாய் வுறுஉம் -5

பண்புடைத் தொண்டர்கள் பயின்றிடு மடமும்
தொடிவிழிப் பூவையுஞ் சுகமுமின் றமிழ்மறை
யொடிவற மிழற்றிடு முத்தியர் னங்களு
மெஞ்சலி லேழ்மத யாறுகுக் குந்திறற்
குஞ்சர மாய்தருங் கொழுங்கதிர்க் கழனியு -10

மடலங் கழுகின் வாணையே றுகளொலிக்
குடனங் களிமுர ளுல்ப்பினீ ரோடையு
மிக்குற வெவர்க்குநீ விழைவரு டரத்துத்
திக்கையம் பதியைச் சினகரங் கொண்டோன்,
வேதியா தவரையும் வேதிக் கும்பரஞ் -15

சோதியாய்ச் சூனியத் தொகையெலாங் கடந்தோன்,
குறியுங் கோலமும் குணமுமற் றெங்குஞ்
செறியும் பரம் சிவமாய் நின்றோன்,
மந்திர முதலா மரபுழி நிரலே
வந்திடு சடத்துவா வடிவச் சேயோ, -20

எயன்முத லாகிய வைவரி லைவகைச்
செயன்முறை நிநீஇத்தான் செயலிலா துறைவோன்,
ரூவறு பலப்பல சுகதண் டந்தொறு
மோவறு சராசர வுயிர்க்குயி ரானோன்,
கேவலத் துறுமுயிர் கிளர்வுறு சுத்தமா -25

மாவயி னுளத்தனு வாதிக ளமைத்தோன்,
றனிநிலை யுறழ்விழிச் சங்கர விரப்ப
வினிதுற வோம்பொரு ளியம்பிய பரமன்,
மடமுனி பெருந்தவ மலையத் தமர்ந்த
குடமுனி வேண்டக் குருமொழி வைத்தோன், -30

பீர்ங்குரு மலர்புரை பீதவா சத்துச்
சார்ங்கமால் சிறுமியர் தவத்தினை யுவந்தோன்,
படிநா டரும்புகழ்ப் பாவல னொருவ
எடிநா வகத்தயி லயிலாற் பொறித்தோன்,
ரோட்டிருஞ் செங்கேழ்த் தோடக மலர்முனி -35

யோட்டை நெஞ்சத்திரு ளோட்டிய வரவோன்
அடியவ ரகமல ரவிந்திரு வடியையென்
கடியபுன் றிணிமனக் கல்லினு மிருவினோன்,
மழைமுகில் வெளுத்த வாரொலி கருங்குர
லுழைவிழி யுமைதனத் தூறுபா லுண்டோன் -40

இருள்நிரை யச்சிறை யிந்திரன் சேய்பாற்
கருணையங் கடலாய்க் கனவிலுற் றருளினோன்,
சூர்முத லகந்தையைத் தொலைத்துமுன் னுரைத்த
சீர்முறை வழாது திருத்தக வாண்டோன்,
ஓரறு குணங்களா யோங்கி யொழியர் -45

வாரருள் கனிந்தொளி ராறு முகத்தோன்,
ஆவலாற் கவிபுக லன்பரூத் தொண்டருக்
கேவலா ளாய்நினை வெல்லா முடிப்போன்,
மாதுரு வுறமுயன் மாதவ மான்றுணைப்
பேதையர்க் காய்விடும் பெரியசந் தரத்தோன், -50

வலங்குறக் கொடியிடம் னான்கொடி படர
விலங்குமா னிக்க விரவியி லமர்வோன்,
கண்ணினை மாரி கற்றிட விரட்டுந்
ருண்ணிகழ் குறைதெறு மொராறக் கரத்தோன்,
மேற்பகை மாவரி மெய்ச்சிகி சிகிநிறக் -55

காற்படை யாய்வரக் கண்ணருள் புரிந்தோ,
னருண கிரியா ராதியோர் கவிக்கும்

தெருணப் பரிசிலாம் திருவரு டந்தோன்
உலக முவப்பவென் றுரைத்தமெய்ப் பத்திப்
புலவ னியற்கவி புகலவுற் றருளிளேன், -60

எண்ணிரு திறமா யேனையெத் திறமுமாய்
நண்ணிநின் றூடுறுஉ நாடகப் பெருமான்
நெடிதுறு ஞான நிமல வதுல
வடிசுடர் மணீவேன் மலர்க்கைநா யகர்க்கு
முன்னுறு பவத்தின் முடித்து வைத்துள்ள -65

நன்னெறி தருந்தவம் நாடிவந் தூக்கச்
சேனுற நிவந்தெழு தென்னம் பொருப்பன்
மாணுறு தமிழே மற்றெத் திறந்துத்
தேத்துறு பாடைத் திறத்தினுட் சிறப்புற்
றேத்திடக் கிடந்தவா றெவரும் வியக்கச் -70

சொல்வளம் பொருள்வளம் தொடைவளம் முதலாம்
பல்வள மும்பெரும் பண்பினிற் கிளர
நித்திய னெம்பிரா னிருமலன் குகன்மேற்
பத்திமைச் சால்புப் பயனுல கெலாங்கொளச்
சொற்றொடர் நிலையெனத் தொல்லையோர் சொற்ற -75

வற்றொட ரறுக்குமந் தாதி யுரைத்தான்
மீதா வரிமணல் விரவிய திண்கரைக்
கோதா வரிநதி குலவிய பல்வளந்
தெரிதருஞ் சைய சிலம்பினின் மேரு
கிரிமுனி உதித்த கெழுதகு மரபினன் -80

றிருகே றுருக்கலைத் தெளிவமர் திண்மைசான்
முருகே சையன் முயறவத் துதித்தோன்
செவ்வியர் பலர்புகழ் ஸீவதல கோத்திரன்
வெவ்விய லெறிந்தவாஸ் விலாயன சூத்திரன்
மறப்பினுங் கொளலா மறையென் றொழுக்கினைப் -85

பிறப்பிய றவாதுறப் பேணிடும் பெரியோன்
சுத்தசித் தாந்தத் துங்கநா லொன்றே
முத்திறப் பொருடரு முறையதென் றுணர்ந்தோன்
றேக்கிடு மன்பிற் சிறுவ ருளத்திருள்
போக்கிடு மியற்றமிழ்ப் போத காசிரியன் -90

வெம்புமால் வீட்டின்மேன் வீட்டுள் பரசிவ
சம்புபூ சாநிலை தவாத வளியோன்
ஆரிய திராவிட வளக்கரில் இரும்பொருட்
சீரிய மணியுள்ச் செங்கையால் வாரினோ
ஊனையா ருயிரை யுடனினி துருக்கும் -93

தேனேமா நிகருறழ் தீங்கவி பொழிவோன்
சோதிடம் வாகடம் துலங்கிசை நாடக
மாதிய திறங்களு மரிறப வுணர்ந்தோ
னரியெயி றணைத்தமுள் ளடைமுட மடியு
மெரிதுகிர்க் கொடியு மெழுமுவர்க் கேணியும் -100

பக்கமெய்க் குருகு மெக்கர்ப் புளினமும்
நித்தில மும்பிற வெத்திறத் தவுங்குலாம்
வீரையங் கரைசேர் காரையம் பதியான்
சீர்த்தி மாதிரமுறச் செறித்த
கார்த்தி கேயனங் கவிஞர் கோமானே. -105

திருமயிலை

வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளை சொல்லியது

பார்பூத்த திருவுந்திப் பண்ணவனு மயனுநனி
படர்ந்தெஞ் ஞான்றுங்
கார்பூத்த மணியிடற்றெம் பெருமானைக் காணாமே
கவலா நிற்ப
நார்பூத்த வுளத்தொடவன் வில்லாக விருந்ததன்றி
நயந்தன் னானுக்
கேர்பூத்த விருக்கையெனத் திகழ்மேருச் சிகரமெனும்
ஈழ நாடு 1

இத்தகுநாட் டினினென்று முடலுயிர்க்குக் கண்ணென்ன
இலகா நிற்கும்
வித்துரும மணிமாடக் காரைவயி னென்போல்வார்
விழைந் தேநல்க

மத்தமதி யராவேணிப் பெருந்தகையார்க் காசிரிய
வண்மை பூண்ட
அத்தனயில் வேற்குமரன் சினகரமாந் திக்கையவ
ணமரு மாலோ

2

இன்னதலத் தரும்புலவர் வகுத்த தொண்ணூற் றுறென்ன
வியம்பா நிற்கு
மின்னறவிர் பிரபந்தந் தனக்கந்த மாதியின்மை
யெய்த நோக்கி
யன்னவனுக் காதியந்த முணர்த்துவா னந்தாதி
யன்பி னின்று
சொன்னயமும் பொருணயமும் கிளரமிகத் திரிபினிவண்
சொற்றூன் மன்றோ.

3

அன்னவன்யா ரெனினறைது மருமறையோர் குலத்துவள்ள
லமலன் சீரே
பன்னிவருந் தோலாநா வின்மேலா னியற்றமிழிற்
பரிணி தப்பேர்
துன்னுந் குணசாலி யக்காரைப் பதியமரும்
தொல்லோன் சைவம்
சொன்னநெறி யொழுகுமெழிற் கார்த்திகேயப் பெயர்கொள்
ரீய்மை யோனே.

4

அட்டாவதானம்

பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களியற்றியது

(அறுசீக்க கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

கீர்த்தியெலாம் புலவருக்கே இருமையினும்
கொடுத்தருளும் கேண்மை ஞான
மூர்த்தியதா யாழ்ப்பாணத் திக்கைநகர்
தனிலொளிரு முருகன்மீதிற்
பூர்த்தியெனப் பலவணியோ டந்தாதி நயமாகப்
புகன்றூன் காரைக்
கார்த்திகேயப் பெரியன் மறையவரில் வந்துதித்த
கவிஞ ரேறே

சிறப்புப்பாயிரம்

திருநெல்வேலிச் சில்லாவைச் சார்ந்த சாத்தன் குளம்
சி. வை. அரவமூர்த்தி
உபாத்தியாயரவர்கள் இயற்றியது

(கலீகிருத்தம்)

திங்கண் வாண்முகச் செந்திரு மாதர்கள்
கங்குலே நிகரன் னதொர் கூந்தலை
மங்கு லென்ன மயில்க ணடமிடும்
பொங்கு நல்ல பொதும்பர்கொ ளீழ்த்தில்

1

(ஆசிரிய விருத்தம்)

அந்தணர் மறுகு மரசர்கண் மறுகு
மணிமணி வணிகர்தம் மறுகு
மந்தமி லுழவர் வாழ்ந்திடு மறுகு
மன்னசத்தி ரங்களு மாகி
யிந்திர னுலகோ வெழிலுறு மியக்க
மன்னவ னளகையோ வென்னப்
புந்தி கொண்டெவரும் போற்று யாழ்ப்பாணப்
பொற்புறு பதியத னிடத்தே,

2

குடவளைச் சங்கொ ளித்திடு முத்தைக்
குறைவிலா நிறைமதி யிடத்தே
அடைவுறு மமுத கிரணமென் றயிர்த்தே
யாம்பல்க ளலர்ந்திடக் கஞ்ச
மடலது குவியும் பொய்கைக ளளவில
மருங்கினிற் செறிந்திடு பழனம்
உடையநல் வளமை நிறைந்திடு கின்ற
ஒப்பில்சீர்க் காரைமா நகரில்,

3

அந்தணர் யாரு மாற்றிய தவத்தா
லவரணி மணியது போலச்
சந்தரங் கவினுமுரு கேச வேதியன்
முற்றேன்றலா யுற்றிடு முரவோன்,
சந்தனச் சோலை தங்கிடு பொதிகைத்
தடவரை யிருந்தினி தாகப்
புந்திகொ டவத்தை யாற்றிடு கின்ற
புரையிலாக் குணஞ்செறி முனிவன், 4

தந்திடு தமிழிற் சிந்தனை மிக்கோன்
சாற்றிடும் வேத வாகமங்கள்
சிந்தைகொ ளறிஞன் போகரே முதலாகச்
செப்பிடு முனிவர்க டந்த
முந்தியவாயு னூலுடன்கணி நூல்களு
முறைமுறை தெரிந்து ணர்ந்தோன்
அந்தமில் கவிதை மழைபொழி கார்த்தி
கேயநல் லந்தணர் திலகன், 5

ஆரணங் கிள்ளை யறைந்திடு மடவி
அடவிய திக்கையின் மேவு
நாரணன் மருகன் குறமகள் காந்த
னண்ணினர்க் கினியவ னீபத்
தாரணி புயந்தன் சண்முக தேவன்
சரண தாமரை மீதே
சீரணி நிறைந்த செந்தமிழ் மாலை
செப்பிபே புனைந்தன னம்மா! 6

அன்னவன் மைந்த னருங்கலை விநோத
னட்டாவ தாணி வாயடக்கிப்
பன்னருஞ் சீர்த்தி யிம்பரி னூட்டும்
பண்பினன் நாவலர்க் கேறு
மன்னவன் மறைக ளறிந்தி டுஞ்சிவ
சிதம்பரப் பெயர்கொளு மகிபன்,
துன்னிய புவிவிற் சிலையெழுத் தாகக்
தொகுத்தினி தளித்தனன் மாதோ. 7

வட்டுக்கோட்டை

பிரமஸ்ரீ நா. சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் இயற்றியது

(கட்டளைக் கலித்துறை)

முந்தா ரணம்புகழ் திக்கை வைவேலர் முதிர்கருணைச்
சிந்தா மணிநிக ரந்தாதி நூறையுஞ் செப்பினன்சீர்
நந்தாத காரை முருகேச வந்தணன் நன்றருள
வந்தா னெனுங்கார்த் திகேய வியற்றமிழ் வல்லவனே.

புலோலி நகர்

பிரமஸ்ரீ மா. முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள் இயற்றியது

சீரேறு திக்கையெனும் பதியில் வாழும்
செவ்வேண்மேற் செந்தமிழா லின்தி ஓய்ந்திங்
கேரேறு மந்தாதி யிசைத்தான் மன்னு
மெழிற்காரை வளநகரான் இயப்பு சீர்த்திப்
பாரேறு முருகேச விப்பி ரேசன்
பயந்தவரும் புதல்வனுயர் கார்த்திகேயப்
பேரேறு விப்பிரனற் புலவர் யாரும்
பேசுகுண பூஷணன்வந் தடையார்க் கேறே.

திரிகோணமலை

வித்துவான் சு. தம்பையபிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது

(ஆசிரிய விருத்தம்)

சீர்பூத்த காரைநகர் தன்னில் வாழுந்
தெய்வமறை யாளர்குல திலகம் போல்வான்
ஏர்பூத்த முருகேச வையர் முன்னு
வியற்று வத் தால்வந்த எழ்சேர் மைந்தன்
பேர்பூத்த கார்த்திகே சைய ரென்னும்
பெருமைநிலை பெற்றபெருங் கலைநூல் வல்லோன்
நீர்பூத்த வுலகின்மறை யாக மத்தின்
நிலைமைதெரிந் தவன்புலமை நிகழ்த்தும் வாயான்

முந்துமிலக் கணமுடன்சோ திடநூல் ஞான
முதியபல காவியங்கள் முறைய தாகச்
சந்ததமு மாராய்ந்து தெளிந்த புந்தி
தனிந்மிகுத்த வறிவுடைமை தழுவு சீலன்
எந்தையருண் மைந்தனெனுங் கந்த வேட
னெழிலுடைய திருவடிக்கீ ழிசையின் மிக்க
செந்தமிழாற் செய்யுளொரு நூறு கொண்ட
திக்கையந்தா தியைப்புனைந்து செப்பி னானே.

ஷெயூர் சி. சுப்பிரமணியபிள்ளை
தமிழ்பாத்தியாயரியற்றியது

(வெண்பா)

காரைநக ரந்தனில்வாழ் கார்த்திகே சையரெனும்
பேருடைய கல்விப் பெருமையான் - சீருடைய
செந்தமிழி னாலே சிறந்த திக்கை யந்தாதி
கந்தனடிக் கேபுனைந்தான் காண்.

கொழும்பு

ச. அ அமுதவாசக உபாத்தியாயரியற்றியது

(ஆசிரிய விருத்தம்)

திருப்பொலி காரை வாசன் செந்தமிழ் கவிஞ னல்ல
உருப்பொலி கார்த்திகேய னெப்பிலத் திக்கைமேவுங்
குருப்பொலி வைவேல் கொண்ட குமர நாயகன் றன்மேலே
கருப்பொலி மாலையாக வந்தாதி கழறினானே.

சென்னை, புரசை

சபாபதி முதலியாரட்டாவதானி இயற்றியது

(கட்டளைக் கவிஞரே)

தேன்மலர்ச் சோலை செறிதிக்கை
வாழிய சேந்தன்மீசை
மேன்மை செறிந்தவோ ரந்தாதி
மாலையை மேதினியோர்

தான்மகிழ்ச்சி செய்து சூட்டினன்
காரையன் றண்ணளியான்
நான்மறை தேர்கார்த்திகேய
னியற்றமிழ் நாவலனே.

கொக்குவில் க. நமச்சிவாயபிள்ளையியற்றியது

(வெண்பா)

காரைப் புரிமறையோன் கார்த்திகே யப்புலவன்
சீருற்ற திக்கைவாழ் செவ்வேண்மேற் - பேர்பெற்ற
செந்தமிழ்ப்பா நூறுகொண்ட திக்கையெனு மந்தாதி
தந்தே மகிழ்வுற்றான் றுன்.

நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவராகிய
சி. கந்தப்பிள்ளை இயற்றியது

படிமிசை யெளியேன் மனமய லகலப்
பற்பல நூல்களைத் தந்தோன்
கொடியணி காரை மறையவன் கார்த்திகேய
னெங்குரவ னற் கவிஞன்
கடிகமழ் தருக்கணிறைந்திடு திக்கைக்
கந்தவே னுபய பொற்பாதத்
திடையருந் தமிழிலினிய வந்தாதி
யின்புட னணிந்தனன் மாதோ.

வே. அம்பலவாணபிள்ளை சொல்லியது

(வீருத்தப்)

இருண்மிகு மனத்த னாகிய அடியேற்
கிலக்கண விலக்கியந் தந்த
அருண்மிகு மனத்தந்தணன் காரை
யகன்பதி யறிஞர்க ளேறு

பொருவரு கார்த்திகேயனும் புலவன்
பொன்பொலி திக்கையில் வைகு
மருவுரு வான வறுமுக னடிமேலந்
தாதி யலங்கல் வேய்ந்தனனே.

ச. வேலுப்பிள்ளை இயற்றியது

(ஈருத்தம்)

தேவர் கடேவன் றிக்கைவாழ் குகனெந்
தீவினை யாவையும் மாற்றிப்
பூவடி தந்தே யாண்டருள் செய்யும்
புங்கவன் புயமலை மீதே
யேவரும் போற்றுங் காரையம் பதிய
னென்குரு கார்த்திகே யப்பேர்ப்
பாவலன் றமிழிற் றிக்கை யந்தாதி
பாடியே சூட்டினன் மாதோ.

சென்னை இராயபுரம்
வித்துவான் வே. கி. நாராயணசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றியது

(நேரிசை வெண்பா)

குருகந்தன் றிக்கையூர்க் கோயிலிசை கொண்ட
திரிபந் தாதிபன்னுஞ் செம்மல் - அருங்காரைக்
கார்த்திகே யையர் கவியாய்ந்த நிந்திவனற்
சீர்த்தியல செப்பா தெவர்.

உ

ஆக்கியோன் பெயர்

பூநேருஞ் சோலை செறிதிக்கை வாழிய புங்கவன்மேற்
பாநேரும் அந்தாதி மாலை புனைந்து பரிந்தணிந்தான்
காநேரும் காரை நகர்முரு கேசையர் காதலனும்
நாநேரும் கீர்த்தி மிகுகார்த்தி கேசய்ய நாவலனே.

உ
சிவமயம்

ஹரி: ஓம் ஸ்ரீரஸ்து
திருச்சிற்றம்பலம் கணபதி முன்னிற்க.

காப்பு

திங்களஞ் சென்னிய நீன்றரு ளாறுமுகச் செம்மன்மேல்
மங்களஞ் சேர்திக்கை யந்தாதி பாடவிம் மாநிலத்தோர்
தங்க ளலமர றீர்த்திடும் யானைத் தலையுடைய
வெங்கள் பிரான்றிருப் பாதத்தை வாழ்த்தி யிறைஞ்சுவனே

பொழிப்புரை: பிறைச் சந்திரனைத் தமது அழகிய திருச்சடையின் கண்ணே தரித்தருளியவராகிய சிவபிரானார், (மன்னுயிர்களின் ஈடேற்றத்தின் பொருட்டுத்) தந்தருளிய, ஆறுதிருமுகங்களை உடைய தலைவர் மேல், நன்மையைப் பயக்கும் திக்கை அந்தாதி என்னும் நூலைச் செய்ய, இப்பரந்த உலகின்கண் உள்னோரின், பிறவிப்பிணியுள் அகப்பட்டுச் சூழலும் தன்மையினை நீக்கி அருளும் யானை முகத்தைஉடைய, எங்களின் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகளை நினைந்து வாழ்த்தித் துதிப்பாம்.

குறிப்புரை: நூல் இடையூறு இன்றி நின்று நிலவுதற் பொருட்டு மங்களச் சொல்லை முன்வைத்தார். மங்களம் என்பதற்கு நன்மை, சுகம். பொலிவு முதலியபல பொருள்கள் உள்வேனும் திக்கை அந்தாதியினை மெய்யன்புடன் ஓதுவோர் முருகன் திருவருளால் இட்டசித்திகள் பெற்று வாழ்ந்து இறுதியில் சிவகதி உறுதல் திண்ணமாதலில் நன்மை எனும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. அலமரல்-சூழற்சி. யானைத்தலை பிரணவ வடிவினை உணர்த்திற்று. வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருள் உரைத்தல் நூல் மரபாதலின் விநாயகரை வாழ்த்தி வணங்கி அந்தாதி பாடுவேன் என்றார்.

நூல்

திருமுரு கையனனை யானவ னல்லதிக் கையில்வா
 மொருமுரு கையன்செவ் வேன்முத லான வெளிபடைப்பன்
 னிருமுரு கையன் ரியரன் கூடி இனிதளிக்க
 வருமுரு கையன் றுணைவ னெனக்கருள் வாய்த்தவனே

பொ-ரை: பேரழகு வாய்ந்த முருகக் கடவுள்; தன்னை வழிபடுவார்க்குத் தாய் போலிருந்து அருள்பவன்; சிறந்த திக்கையம் பதியில் வாழுகின்ற ஒப்பற்ற இளமை சான்ற தலைவன்; சிவந்த வேற்படை முதலாக உள்ள அச்சம் தரும் பிரபை அமைந்த படைக்கலங்களைத் தாங்கிய பன்னிரண்டு திருக்கைகளை உடையவன்; திருமாலும் சிவபிரானும்கூடி, உலகம் வாழ்வாங்கு வாழ இனிதே தந்தருள் வந்துதித்த அழகிய வடிவினராய ஐயனார் உடன் பிறந்தோன். ஒன்றும் போதா எளியேனுக்கு அருட்குரவனாய் அமைந்தவன். (உலகீர் அவனை வழிபாடியற்றி நீரும் உய்மின்)

ரு-ரை: அனை, அன்னை என்பதன் இடைகுறை. தள்ளாவினையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் உடைமையின் நல்ல திக்கை என்றார். திக்கை காரைநகரின் ஒருபால் அமைந்த திக்கரை என்னும் திருப்பதி. அங்கு முருகவேள் அலைமோதும் கடற்கரையில் திருக்கோயில் கொண்டுள்ளார். திக்கரை என்பது திக்கை என மருவிற்று. உரு = உட்கு, சண்முகவள்ளல், வேல், சரம், வாள், தண்டு, மழு, கொடி ஆறினையும் வலக்கரத்தும், வில், பரிசை, ஈட்டி, குந்தம், குலிசம், அங்குசம் என்னும் ஆறினையும் இடக்கரத்தும் தாங்கியுள்ளார். (கந்த-மகேந்திர) பதினொரு உருத்திரர்களே வேல் தவிர்ந்த பதினொரு படைக்கலங்களாம். கையன் = அரிகர புத்திரர். 2

தவனத் தினையடி யார்சுரு றுதருடன் மையன்புங்
 கவனத் தினைக்கொல்லை வேடிச்சி கொங்கையிற் காதலுறு
 பவனத் தினைநிச ருங்கமுத் தானுமை பாலனிந்தப்
 புவனத் தினையுண் டவன்புகழ் திக்கைப் புரவலனே

பொ-ரை: சங்களை ஒத்த கழுத்தினை உடையவளாகிய உமாதேவியின் மகன்; பூமியை உண்டவரான திருமால் புகழ்ந்து ஏத்துகின்ற திக்கரைப்பதியிலே கோயில் கொண்டு ஆருயிர் அனைத்தையும் கருணை வழங்கிக் காத்தருளுபவர்; அவர் தமது அடித்தொண்டர்கள் மண்,

பெண், பொன்னுசையுப்பட்டுத் துன்புறவண்ணம் அருள்செய்யும்
பேரன்பும், காட்டின்கண் உள்ள திண்புணத்தில் காவல் புரியும்
தனபாரம்மிக்க வள்ளிநாயகியாரிடத்தே பெருவிருப்பும் கொண்டவராம்

கூ-ரை கொங்கை வேடிச்சியில் என்று கூட்டுக. கொங்கை-தனம், அடி
யார்கள் மூவாசைச் சூழலுள்ள அகப்படாமற் காக்கும் ஞானகுரவன்
முருகன். மூவேடனை என்று முடித்திடுமோஎன அருணகிரிப் பெருமான்
ஏங்குவர். தவனம் ஆசை. கவனம்-காடு. நந்து நத்து என்றயிற்று.
சங்கு என்னும் பொருளது. 'நத்தார்படை ஞானன்' சுந்தரர் தேவாரம்.
புவனம் - பூமி. புரவலன் - வள்ளல் - கொடையாளன். ஏ. அசை 3

புரந்தக னன்றரு சேயா சகர்புள கிக்கவருள்
சுரந்தக னன்றனை யன்னோர்கள் வாழ்திடுக்கை யான்றுலங்கிப்
பரந்தக னன்முக னைக்கொன்ற வன்றுணை வன்பத்திமெய்
யரந்தக னன்று வருகினு மச்ச மடைதலின்றே

மொ-ரை: முப்புரங்களையும் அழித்தருளிய சிவனார் தந்த திருக்குமாரர்;
இரவலர்கள் மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் மயிர்ச்சிலிர்ப்பு அடைய
விரும்பியவற்றை இல்லையென்னுது ஈந்த கன்னனைப் போன்ற வள்ளல்கள்
வாழுகின்ற திக்கரைத்திருப்பதியான்; விளக்கமுற்றஅக்கினி முகாசுரனைக்
கொன்று தொலைத்த வீரவாகு தேவரின்முன்னோன்; அவனை பத்தி
செய்யும் உண்மை அடியார், இயமன் வருதாளினும் அச்சம்
அடைதல் இல்லையாம்.

கூ-ரை: புரம்-முப்புரம். முப்புரதகனம் மும்மலம் அழித்தவாரும்.
தகனன்-எரித்தோன். சேய்-பிள்ளை, செம்மேனியனுமாம். புளகம்
மயிர்-சிலிர்ப்பு கனன், கன்னன் என்பதன் இடைகுறை. கன்னன் இடை
யெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன் கனன்முகன்-அக்கினி முகன். சூரபத்மன்
மகன். மெய் பத்தியர் என மாற்றுக. அந்தகன் = இயமன். 4

அடையா தவர்க்கு மருள்வா சைரரி ருட்கயில்வேற
படையா தவனெனை யாண்டருள் செய்திடும் பண்ணவன்கற்
குடையா தவனும் புகழ்திக்கை யானைக் குறித்தவர்க்குக்
கிடையா தவன்பொரு ளுண்டோ விங்காய்ந்து கிளத்திடிலே

பொ-ரை: அசுரர்களாகிய காரிருளுக்கு, கூரிய வேற்படையைத் தாங்கிய சூரியனாய் அமைந்தோன்; எளியேனை அடிமை கொண்டு அருள் புரிந்த தேவன்; தன்னைச் சரணம் என்று சென்றடையாதவர்களுக்கும் அருள் செய்வான்; கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகக் கொண்டருளிய கண்ணபிரானும் புகழ்ந்து துதிக்கும் திக்கரை என்னும் திருப்பதியினன். ஆராய்ந்து கூறின் அவனையே பரம் பொருள் என்று நினைவார்க்கு இங்கு கிடையாத வளமான பொருள் ஒன்றுமில்லையாம். எல்லாம் கிடைக்கும்

சூ-ரை: அடையாதவர்: சரணடையாதவர். அயிர் = கூர்மை. பகைவருமாம் ஆதவன் = சூரியன். பண்ணைவன் தேவன் யாதவன்-யதுகுலத்தோன். கண்ணன், இந்திரன் சன்மழை பொழிந்த பொழுது கண்ணபிரான் கோவர்த்தனமலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசு நிரையைக் காத்தார். குறித்தல் நனைத்தல், அடையாதவர்க்கு முருசன் அருளும் திறத்தை அருணகிரிப்பெருமான் முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்பான்' என்பர்.

5

இடித்து வசந்தனை யுள்ளவ னாதி இமையவர்க்காய்ப்
பிடித்து வசந்தனை லெஞ்சிறை யிட்ட வனைப்பிளந்து
முடித்து வசந்தனைத் தீர்த்தோனற் றிக்கை முருகன்புகழ்
படித்து வசந்தனை யுற்றவர்க் கேவினைப் பற்றறுமே

பொ-ரை: இந்திர குமாரனாய் வசந்தனைப் பிடித்துச் சிறையிட்ட சூரபத்மனை, இடியேற்றுக் கொடியை உடைய இந்திராதி தேவர் பொருட்டாக இரு கூருகப் பிளந்து, முடி, கொடி முதலியவற்றையும் அழித்தருளிய திக்கையம்பதிச் சிவசண்முகனின் அருட் செயல்களைக் கற்றறிந்து அவன் வயப்பட்டோர்க்குத் தீவினை காரணமாக உண்டாகும் மூவகைப்பற்றும் அற்றுப்போகும்.

சூ-ரை: இடி = இடியேறு. இமையவர் = கண்ணிமையாதோர், தேவர். சிறை = காவல். அடிமையுமாம், முடித்துவசம் என்பதனை முடியும் துவசமும் எனப் பிரிக்குக. முடி = கிரீடம். துவசம் கொடி புகழ் படித்து வசந்தனை உற்றவர் என்றது, தம்மை உணர்ந்து, தம்மை அடிமையாகவுடைய தலைவனை அறிந்து அவன்வசமாய் நின்றவரை 'தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே' என்னும் நிலை. வினையும் பற்றும் எனப்பிரித்து தீவினைகளும் ஆசைகளும் அகலும் என்றலும் பொருந்தும்.

அறுமுக னத்தம் துற்றிடு செங்கையரிமருக
 னுறுமுக னத்தண்டலைசூழும் திக்கைய னெண்கிரியி
 னிறமுக னத்த முலையா ரிடையி லிலங்குமெழில்
 துறுமுக னத்தனை யின்னளென்று ன்னிச் சொலவரிதே

பொ-ரை: ஆறுதிருமுகங்களை உடையவன்; பாஞ்சசந்தியம் என்னும் சங்கை ஏந்திய திருமாலின் மருகன்; மேகங்கள் முழங்கும் சோலை சூழ்ந்த திக்கரைத் திருப்பதியான்; அவனது ஒளி பொருந்திய மலையில், அண்ணாந் தேந்திய பாரமான தனத்தினையுடைய தோழியர் கூட்டத்தின் இடையே நிற்கும் தலைவியது உருவினைக் கொண்டு அவர் வானக மகளிரோ, வரையர மகளிரோ, மண்ணக மகளிரோ என்று ஆராய்ந்து சொல்லுவது அரிதாகும்.

க-ரை: உறுமு முழங்கும். கனம் மூன்றும்முறையே மேகம், பாரம், உரு எனும் பொருள் தந்து நின்றன. தண்டலை = சோலை. இறுமுதல் = அண்ணாந்து நிமிர்தல். தலைவன் கண்ணுற்றபின் "இங்ஙனம் தோன்ற நிற்ற மாது = இன்னன்" என்று சொல்ல அரிதாய் இருக்கின்றது என்று ஐயுறுதலின் துறை ஐயம். 7

உன்னம் பலவமர் வாவிகள் சூழ்திக்கையானுயர்ந்து
 முன்னம் பலவகல் வானத்தின் முட்டி நெருங்கிமொய்த்த
 பொன்னம் பலவன் றருபுதல்வன் சற்றும் புந்தியிலா
 வென்னம் பலவற் றையுமேற் றருள்செய் யிறையவளே.

பொ-ரை: முன்பு அகன்ற வானத்தின் பல திசைகளிலும் ஒன்றோடொன்று முட்டி நெருங்கிச் சூழ்ந்த நீர்வாழ் பறவைகள் பலவும் மீண்டு வந்து அமர்ந்துறைகின்ற நீர் நிலை பலவும் சூழ்ந்த திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டவன்; கண்கசபையின் கண்ணே அந் வரதமும் ஆனந்த நடஞ்செய் கூத்தப்பெருமான் தந்தருளிய திருக் குமரன்; சிறிதேனும் நல்லறிவற்ற எனது பயனில் வார்த்தைகளையும், இனியனவென்று அங்கேகித்துத் திருவருள் நோக்கம் செய்தருளும் தலைவன் ஆவர்.

க-ரை: முன்னம் அகல் வானம் பலதிசை நெருங்கி முட்டி மொய்த்த உன்னம் என்க. ஏகாரம் தேற்றம். உன்னம் - நீர்வாழ் பறவை. அம் பலம் சபை. பலரும் ஆடல் காணும் இடமுமாம். அம்பல் = பழி மொழி. அது பயனில் மொழி என்க. 8

இறையள வுங்கம் றறியா ரையுமிங் கிலக்கண நூன்
முறையள வுந்தெரி கின்றவ ராக்கு முதல்வன்றிகழ்
பிறையள வஞ்சடை யான்மக னீந்திரன் பிள்ளையங்கு
சிறையள வுற்றருள் செய்தவன் றிக்கையிற் சேவகனே.

பொ-ரை: தொல்காப்பியமாதி இலக்கண நூல்களைச் சிறிதளவாயி
னும் படித்தறியாதவரையும், கருவி நூல் கற்று மரபுவழிப் பேரிலக்கண
நூல்களைத் தெரிந்தோரெனத் திருவருள் வயத்தாலாக்கும் குருமூர்த்தி;
விளங்கும் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையுடைய பெருமான் திருக்
குமாரன்; இந்திர குமாரனாகிய சயந்தனைச் சிறையில் நின்றும் விடு
வித்தவன். அவன் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டருளும்
திறல்வீரனும்.

கூ-ரை: கருவிநூல் - நிகண்டு முதலியன. இலக்கணநூல் - நன்னூல்,
நேமிநாதம் தொல்காப்பியம் முதலிய தொன்னூல்கள். முதல்வன் -
குருமூர்த்தி. சேவகன் - வீரன். 9

திக்கை யறுவையன் றந்திடு மைந்தன் றிறற்சகச்சிர
முக்கை யறுவையன் றட்டவன் முன்னவன் மொய்ப்புமிகு
கொக்கை யறுவையன் றன்னை மனத்திற் குறித் தவர்க
ளிக்கை யறுவையன் முன்றிக்கை தன்னி லிருப்பவனே.

பொரை திக்கரைத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவர்; திசைகளை
ஆடையாகக் கொண்ட சிவபிரானார் ஈன்றருளிய திருப்புதல்வர்;
சூரனின் புதல்வர்களாய மூவாயிரவரை அழித்த வீரவாகுதேவரின்
முன்னோன். வலிமை மிக்க மாமர்மாகி நின்ற சூரனைக் கொன்ற கூர்
வேலோன்; அவனை மனத்தால் நினைந்து புகழ்ந்து வழிபட்டோரின்
இடையூறுகளை நீக்கி அருள்புரிவான்.

கூ-ரை திக்கு = திசைகள். திசைகளை ஆடையாக - அம்பரமாக -
அணிந்தமையின் இறைவனுக்குத் திகம்பரர் என்னும் பெயர் உண்
டாயிற்று. மு சகசிரம் = மூவாயிரம். மொய்ப்பு = வலி. கொக்கு
மாமரம். வை - கூர்மை. இக்கு = இடையூறு; தடைகளுமாம். 10

இருத்துங் கிரணவடி வேலவன் றிக்கையா னிங்கென்னை
வருத்துங் கிரக முதலாய தோட வகையுப்பல
மிருத்துங் கிராதர் வெஞ் சாபமுந் தீர்த்தவன் மேல்விருப்பம்
பொருத்துங் கிரமத் தொடுமித யத்தவன் பூங்கழலே

பொ-௯9 ஓரி பொருந்திய வடிவேலைத் தாங்கியவர்; திக்கரைத் திருப்பதியினர். சுங்கு எனியேனை வருத்துகின்ற கிரக பீடை முத லானவற்றையும், மற்றும் அவமிருத்து தோஷங்களையும் தீர்த் தருகியவர்; நம்பி ராசன் முதலிய வேட்டுவர்களுக்குச் சாபவிமோசன மும் நல்கியவர். அன்பருள்ளீர், நீவிர் அவர்மேல் பற்றினை வையுங் கள்; கிரமம் தவறாது இதயத்தே அவர் பூப்போன்ற பாதங்களை தியானியுங்கள்.

கு-௯8 இருத்துதல் பதித்தல்; தியானித்தல். கிரகபீடை = கிரகங் களால் உண்டாகும் துன்பங்கள். மிருத்து-மரணம். கிராதர்-வேடர். விருப்பம் பொருத்தும், கழலை இதயத்து இருத்தும், என்று கூட்டுக. கழல் ஆகுபெயர். 11

பூங்கா வியக்க னூலகினைப் போலப்பொ லிதிக்கையா
னீங்கா வியக்கணி செஞ்சடை யான்மக ணீண்மலையிற்
றேங்கா வியக்க முடையா ளழகைச்சிந் தித்தினிது
பாங்கா வியக்க வரிதரி திந்தப் படிதனிலே

பொ-௯8 பாரிசாத மலர்ச் சோலையை உடைய அளகாபுரிஎன விளங்கும் திக்கரைத் திருப்பதியினரும்; அகலாத உருத்திராக்க மாலையை அணிந்த சிவந்த சடையினரான சிவபிரானின் திருப்புதல்வரு மாகிய சண்முகமூர்த்தியின் மலையின்கண் கண்ட, வாசனை கமழும் நீலமலர் போன்ற கண்ணினளாய தலைவியின் அழகினை இவ்வுலகில் மனதின் கண் சிந்தித்து ஒப்புமை கூறி வியத்தற்கு ஒத்த பொருள் இல்லையாம்.

கு-௯8: ஒப்புமை விரித்துரைக்கப்பட்டது. படி = பூமி. இயக்கன் .. குபேரன். கா = சோலை. இ அக்கு எனவிரிக்க அக்கு உருத்திராக்கம். காவி-நீலோற்பலம். அக்கம்: கண். அரிது என்னும் அடுக்கு இன்மை குறித்துவந்தது. தலைவியின் நலம் புனைத்துரைத்த வாரும். 12

தனத்தா னினவென் றரிபாடு தாமரை யாதியைந்தே
வனத்தா னினநிகர் மேனீயன் றேனுவை வாய்ந்திடுந்
லினத்தா னினங்கள் பலவுறுந் திக்கையி லெம்பெருமா
னனத்தா னினமிங் கெனைப்படை யாதரு ளாண்டகையே

பொ-ஊர் வண்டுக் கூட்டங்கள் தனத்தான வென்று ரீங்காரஞ்
செய்யும் தாமரையாதி ஐந்து மலர் அம்புகளை உடைய மன்மதனை
ஒத்த பேரழகன்; காமதேனுவை நிகர்ந்த பயனுதவும் பசுக்கூட்டங்கள்
பலவும் வாய்ந்த திக்கரைத் திருப்பதியில் உறையும் எந்தலைவர்;
அன்ன வாகனராய பிரமதேவர், இனியும் என்னை யோனிவாய்ப்
படுத்திப் பிறப்பியா வண்ணம் காத்தருளும் ஆண்டகையர் ஆவர்.

சு-ஊர் அ(ன்)னத்தான் படையாது அருள் ஆண்டகை என்று
முடிக்க. அரி = வண்டு. ஏ = அம்பு. தாமரை, முல்லை, அசோகு,
மா, நீலம் ஆகிய ஐந்து மலர்களையும் மன்மதன் பாணங்களாகக்
கொண்டுள்ளான். காமதேனு - விரும்பியவற்றையெல்லாந்தரும்
தெய்வப்பசு. ஆனிமம் = பசுக்கூட்டம். ஆண்டகை : வீரன் 13

ஆண்டலைக் கேதனை வள்ளி மணாள னறுமுகளை
நீண்டலைக் கேதகை வான்றொடும் திக்கையனைநினைப்போர்
மாண்டலைக் கேதமு ருதருள் வாளை வணங்கியென்றும்
காண்டலைக் கேதமு ளத்துன்னு வார்வினைக் கட்டறுமே

பொ-ஊர் கோழிக் கொடி உடையானை; வள்ளி நாய்ச்சியாரின்
தலைவனை; அலைகள் உயர்ந்து தாழைகளைத் தொடும் திக்கரைத்
திருப்பதி வாணனை, தன்னை நினைந்தெழும் மெய்யடியார், மாண்பினுக்
குக் குற்றம் எய்தாவண்ணம் திருவருள் செய்பவனை; என்றும்
திருக்கோயிலில் கண்டு பணிதலையே தமது நெஞ்சகத்தின்கண்
நியமமாகக் கொள்ளும் மெய்யடியார் தீவினைகள் வேரோடுங் கெடும்.

சு-ஊர்: அருள்வானை வணங்கி என்றும் உள்ளத்து உன்னுவார்
வினை கட்டறும் என்க. ஆண்டலை = கோழி. கேதனம் = கொடி
கேதகை = கைதை, தாழை. காண்டல் = திருக்கோயிலை வலம்வந்து
தரிசித்தல். 14

கட்டா ரணியள கத்துமை பாலனக் காரிகையை
விட்டா ரணியத் துழல்ரா கவன்வெரு டர்த்தமெய்ய
னெட்டா ரணிய மலைநிகர்திக் கையனே சித்திறைஞ்சுள்
சிட்டா ரணியனல் லாருக்குத் தூரனந் தெய்வதமே

பொ-ரை தேன் பிலிற்றும் மலர்மாலையை அணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் ஈன்ற பாலகர்; சீதாபிராட்டியாரைக் காட்டில் விட்டு வருந்திய இராமபிரானின் மயக்கத்தைப் போக்கியருளிய சத்திய வடிவினராய சிவனான, திருக்கையை ஒத்த திக்கைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டருளிய முருகமூர்த்தியானவர்; தம்மை அன்பு கொண்டு பணிந்தெழும் மேலோருக்கு எமது கடவுள், அணிமையானவர். அல்லார்க்குச் சேய்மையானவர்,

சூ-ரை கள்தார் = கட்டார். அளகம் = கூந்தல். காரிகை இங்கு சீதா பிராட்டியார்; இராகவன் இரகு குலத்தோன்றல் வெருள் மயக்கம் ஆரணிய நெடுமலை எனக் கூட்டுக. அணியன் அணுகி அருள் வழங்கி நிற்பான். “நலமிலன் நண்ணுர்க்கு என்னும் திருவருட்பயன் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. ஏகாரம் தேற்றம். 15

நந்தே வனம்போற் களங்க ணடையுடை நற்குறத்தி
தந்தே வனம்போ ருகத்தடஞ் சூழ்திக்கை யிற்றலைவன்
முந்தே வனம்போன ராமன் ரொழுதிடு மூர்த்தியென்று
எந்தே வனம்போ ரவரியம வேதனைக் கென்செய்வரே.

பொ-ரை: சங்களை ஒத்த கழுத்தும், அம்பினை ஒத்த கண்ணும், அன்னத்தை ஒத்த நடையும் உடைய நல்ல வள்ளி நாயகியாரின் தலைவர்; தாமரைகள் மலர்ந்துள்ள தடாகங்கள் சூழும் திக்கரைத் திருப்பதிக்கு அரையர்; எம் தேவனான அவரை, முன்பு சீதாதேவியுடன் ஆரணியம் சென்ற இராமசுவாமி பிரமகத்திதோஷம் நீங்கும்படி தொழுதேத்திய சிவப்பரம் பொருளென்று நம்பி வழிபடாதவர்கள் இறக்கும் தறுவாயில் இயம வேதனைக்கு யாதுதான் செய்வார்களோ? (துடிதுடித்து வருந்துவர்)

சூ-ரை முதலாம் அடியை நந்து + ஏ + அ(ன்)னம் போல் + களம் + கண் + நடை + நல் + குறத்தி என்று பிரிக்க. நிரல் நிறைப் பொருள் கோளில் வந்தது. ஏ = அம்பு. தம்தேவன் = வள்ளிநாயகியார் தலைவன். அம்போருகம் = தாமரை. 16

செய்ய வராகத்து வேட ரெனினுநிற் சிந்தித்திடிற்
றுய்ய வராகச்செய் யுந்திக்கை யாய்கப் பிரமணிய
வெய்ய வராகத்தின் கொம்பொன் றொடித்து விமலற்குள்
கையவ ராக வொளிர்வே லவவெனைக் காத்தருளே.

பொ-ரை: வேட்டுவக் குலத்து உதித்தாரெனினும், நல்லோராய் நின்னை
மனத்தகத்தே இடையறாது நினைந்து வழிபடுவராயின் (அவரை)
பரிசுத்தராகச் செய்யும் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்ட
சுப்பிரமணிய மூர்த்தியே! கொடிய பன்றியின் கொம்பினை முரித்து,
மலரகிதராய சிவபிரானுக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளிய
வராக விளங்குகின்றீர்! ஞானமயமாகிய வேற்படையைத்தாங்கியவரே!
(தமியேன் வருந்திப்போயினேன் என்னைக்காத்து அருள்புரியும் சுவாமி.

சு-ரை: செய்யவர் = நீதிமான்கள். ஆகத்து-நெஞ்சிடத்தில். சிந்தித்தல் =
இடையறாது நினைந்துருகுதல். வராகம் பன்றி; திருமால் வராகவதாரத்
தில் இடர்வினைத்தாராக, சுப்பிரமணிய சிவனார் பன்றியின் கொம்பினை
முரித்தார் என்று சதுர்வேத தாற்பரியம் கூறும். இறுதி அடியை
அருள்கையவர் என்று கூட்டுக.

17

தருமந் திரமின்றிச் செய்யாததான் முன்னித் தாரணியிற்
றெருமந் திரந்திடு கின்றீரித் துன்பத்தைத் தீரிலரற்
கொருமந் திரத்துட் பொருள்கூறி னோனை யுயர்திக்கையாம்
பெருமந் திரத்தனைப் போற்றியன் போடினிப் போற்றுமினே

பொ-ரை உலகீர், முன்பு முருக வழிபாட்டிற் கென்று தரப்பட்ட
மந்திரத்தைக் குருவினிடம் உபதேசம் பெற்றுச் சண்முகப் பெருமானைப்
பூசிக்காமை காரணமாக உண்டான பாவத்தினால் அங்குமிங்கும்
அலைந்து செல்வர் இல்வங்கள் தோறும் யாசித்துத் திரிகின்றீர்கள்.
இத்துன்பம் நீங்க வேண்டுமாயின், இனி நீவிர் சிவபிரானுக்குப்
பிரணவத்தின் உட்பொருளை உபதேசித்தருளிய சிவகுருவை-சுவாமி
நாதனை-அனைத்துச் சிறப்புகளும் வாய்ந்த திக்கைத் திருப்பதியில் உளதா
கிய கோயிலில் அமர்ந்தவனை, சரவணபவ: என்னும் ஆறெழுத்தைக்
கூறி அன்போடு பூசித்துப் பேணுங்கள்.

சு-ரை தரணி = பூமி தெருமந்து = சுழன்று. இங்கு, அங்கும் இங்கும்
திரிதலை உணர்த்திற்று. துன்பத்தை என்புழி ஐயுருபவிரித்துரைத்தார்.
முருகன் தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த வரலாறு பிரசித்தம். நான்காம்
அடியில் மந்திரம் கோயில்.

18.

மின்னற் கொடிநிக ருஞ்சடையான் றந்த மெய்யன்றனைப்
பன்னற் கொடிச்சி யராடலை நோக்கிப் பரிபவனைத்
தென்னற் கொடிய சுரந்தவிர்த் தோனைநற் றிக்கையனை
யின்னற் கொடிகழு காணலும் யான்மற வேனினியே

பொ-ரை மின்னற் கொடிபோல ஓளிர்கின்ற சடையினரான சிவபிரான்
ஈன்றருளிய ஞானமே வடிவான நாயகனை, சிலாகித்துப் பேசப்படும்
குறமகளிரின் குரவைக் கூத்தினைக்கண்டு மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு இரங்கி
அருள் குமரனை, பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோயையும் கூனையும்
நீக்கி அருளியவனை, சிறப்புக்கள் வாய்ந்த திக்கைத் திருப்பதி முருக
மூர்த்தியை, இனி பழவினை, காரணமாகத் துன்பு நிறைந்த காக்கை,
கழுகு முதலிய ஈன சென்மங்கள் எடுத்தாலும் மறக்க மாட்டேன்.

கு-ரை கொடிச்சியர் = குறக்குடியினர். வேலவன் அருளை வேண்டிக்
குரவைக் கூத்தாடுதல் அவர் இயல்பென்க. முருகப் பெருமான் ஞான
சம்பந்த மூர்த்தியாகிப் பாண்டியன் வெப்பு நோய் தீர்த்த வரலாறு
வெளிப்படை. அருணகிரிப்பெருமான் இதனைப்பல இடங்களில் குறிப்
பிடுவர். கொடி = காசம். ஏகாரம் தேற்றம். 19

மறக்குஞ் சரமுகனைக் கொன்று வென்றவன் மாநிலத்திற்
பிறக்குஞ் சரமச ரந்தொழுந் திக்கைப் பிரான்மலையி
ன்றக்குஞ் சரனி கரும்விழி யாளிட நேர்ந்துகண்டு
சிறக்குஞ் சரமு தவிக்கடி தென்றுயர் சிந்தனமே.

பொ-ரை அன்னம் போன்ற நடையை உடைய பாங்கியே, வலிமை
பொருந்திய தாரகனைக் கொன்று கிரவுஞ்ச கிரியையும் பிளந்து
வென்றருளிய குமரேசன்; பரந்துபட்ட உலகிலே பிறக்கின்ற இயங்கு
திணைப் பொருள்களும் நிலைத்திணைப் பொருள்களுமாகிய அனைத்தும்
பணிந்து தொழுகின்ற திக்கரைத் திருப்பதியின் தலைவராகிய சண்முகேசர்
மலையிடத்தே மடப்பிடியை ஒத்த கருவிழியினளாகிய தலைவியைச்
சந்தித்து என் குறையினைக் கூறி யான் தரும் மாலையையும் அளித்து
எனது துயரினை அகற்றி வைப்பாயாக.

கு-ரை இது பாங்கியை வேண்டல் என்னும் துறைமேலது. குஞ்சர
முகத்தன் குரபத்மனின் தம்பியாகிய தாரகன். கொன்று வென்ற என்ற
விதப்பினால் கிரவுஞ்சம் பிளந்தமையையும் கொள்ள வைத்தார்.
சரம் அசரம் = சங்கமம்: தாவரம். இறுதிச்சரம் = மாலை. 20

சிந்தனஞ் செய்து வழத்தினர் தீமையகற் றும்செவ்வே
ளந்தனஞ் செய்து கடற்றுயின் றேனுக் கருமருகாங்
கந்தனஞ் செய்து டலற்றேன் கைகூப்புங் கடவுட்பெடை
யுந்தனஞ் செய்துயி லுந்திக்கை தன்னி லுவந்தவனே

பொ-ரை ஓம் சரவணபவ: என்று சிந்தித்து வழிபட்டோரின்
திவினைகளைப் போக்கியருளும் செவ்வேட் பெருமான்; பாற்கடலில்
பள்ளி கொள்ளும் பரந்தாமனுக்கு அரிய மருகன். காமனுங் கைகூப்பி
வணங்கும் கடவுள்; வயல்களிலே ஆண் அன்னங்களும் பெடைஅன்னங்
களும் நித்திரை செய்யும் திக்கைத் திருப்பதியில் விரும்பிக் கோயில்
கொண்டுள்ளார்.

சு-ரை சிந்தனம், மருஉமொழி. வேள் = அன்பராயினார் வேண்டு
வனவற்றை வழங்குபவன். செய் = வயல். உவத்தல் விரும்பிக் கோயில்
கொள்ளுதல். 21

உவந்த மலையுனம் பெற்றருள் காதலனும் பர்முட்ட
நிவந்த மலையச மேழ்காதம் வாசநிறை திக்கையான்
கவந்த மலையுங் களத்திடை சிங்கனுடல் கண்டித்துச்
சிவந்த மலையெனச் செய்தோ னெனக்கரு ளும்செவ்வமே

பொ-ரை) மல மற்றவராகிய உமாதேவியார் முன்பு மகிழ்ந்து
ஈன்றருளிய அன்புமகன்; மேலெழுந்துயர்ந்த தென்றற்காற்று ஏழுகாத
தூரம் வரை நறுமணம் பரப்பும் திக்கரையூரினர்; சிரம் இழந்த உடல்கள்
துள்ளும் யுத்த களத்தின் கண்ணே, சிங்கமுக அவுணனின் உடலைக்
கூறுபடுத்தி செம்மலையெனச் செய்த தேவசேனாபதி, எனக்குச் சிவஞானச்
செவ்வத்தைத் தருவார்.

சு-ரை செவ்வம் எனக்கு அருளும் என்று கூட்டுக. அமலை = மலம்
அற்றவள். மலையசம் = தென்றற்காற்று. கவந்தம் = தலையற்ற உடல்.
களம் = யுத்தபூமி. கரிய பிணமலைகள் இரத்தஞ் சிந்துதலின் செம்மலை
யாயின. காதம் அளவு விசேடம். 22

அருவடி வாயுறு வள்ளிதன் பான்மிகவார் வம்வைத்தோன்
பொருவடி வாயு விடுந்தேரி னன்றிக்கை வாழ்புனிதன்
குருவடி வாயுற் றெனதாண வாதி குறைத்தகற்றிக்
கருவடி வாயுதி யாமற்கு முத்தி கலப்பிப்பனே.

பொ-ரை; அரிய அழகு உருப்பெற்று வந்தாற் போன்ற வள்ளி
நாயகியாரிடம் மிக்க அன்புடையவர்; மோதும் இயல்பினரான வாயு
தேவன் செலுத்தும் தேரினர்; திக்கரையூரில் வாழும் தூயவர்; அவர்
சற்குரு வடிவாக வந்து எனது ஆணவம் ஆதிகளின் வேகத்தைக்
கெடுத்து இனியும் பிறவிச் சூழியுட் படாவண்ணம் பரமுத்தியில் கூட்டி
வைப்பார்.

கு-ரை. (அவன்) உற்று, குறைத்து, அகற்றி, உதியாமற்கு முத்தி
கலப்பிப்பன் என்க. ஆர்வம் = பேரன்பு. பக்குவான்மாக்களுக்கு
இறைவனே குருவடிவாக வந்து அருளுவன். 23

கலங்கா ரமரும் புரமெரித் தோன்மகன் கம்புயிர்த்த
துலங்கா ரமதை நிலவென வுற்பலத் தோடுவிள்ளு
மலங்கா ரமதுறுந் தென்றிக்கை யானசு ரேசனிட்ட
விலங்கா ரமரர்க் கருள்செய் தவனெற்கு மெய்க்குருவே.

பொ-ரை எதற்கும் சஞ்சலம் எய்தாத கமலாக்கன், வித்தியன்மாலி,
தாரகாக்கன் என்னும் அவுணர்களின் இரும்பு வெள்ளி பொற்
கோட்டைகளைப் புன்னகையினால் அழித்தருளிய பரமேசுவரனின் திருப்
புதல்வர்; சங்கு ஈன்று விளங்கும் முத்தினை நிலவென எண்ணி, இதழ்களை
உடைய குவளைகள் மலரும் அழகு வாய்ந்த திக்கரைத் திருத்தலத்தில்
வாழ்பவர்; சூரபத்மன் இடுவித்த விலங்கு பூண்டிருந்த தேவர்களுக்கு
அருள்புரிந்து, சிறையில் நின்றும் விடுவித்தவர். அவர் எளியேனுக்கும்
ஞானகுரு ஆவார்.

கு-ரை கம்பு-சங்கு. ஆரம்-முத்து. உயிர்த்தல். ஈனுதல் - தோடு உற்பலம்
எனமாற்றுக. உற்பலம் - குவளை. விள்ளும் மலரும். துலங்கு ஆரமதை
உற்பலம் நிலவென விள்ளும் என்றது தற்குறிப் பேற்றமாம். 24

குருகண்ட ரண்ட மளவிடும் திக்கைக் குலப்பதியா
 னுருகண்டர் சேரி தனில்வளர்ந் தோனுக் குலகம்புகழ்
 ஹருகண்டர் செய்திடுந் தீவினை யாவையு மாற்றியருள்
 பெருகண்டர் போலெனக் காயுத் தருவர் பெரிதுவந்தே.

மொ-ரை நாரையும் பெரும்பட்சிகளும் அளவி மகிழும் திக்கரையுர்
 வாழ்வாரின் தலைவர்; அருள் உள்ளத்தோடு பசுவோம்பும் கோவலர்
 சேரியில் வளர்ந்த கண்ணபிரானுக்கு, உயர்ந்தோர் புகழும் அன்பு
 மருகர்; அவர் பகைவர் செய்திடும் தீவினைகள் யாவற்றையும் மாற்றிப்
 பெரிதும் மகிழ்ந்து, தேவர்கள் என்ன, மரணமின்றி வாழ, நீண்ட ஆயுளும்
 தந்தருளுவார்.

கு-ரை அளவிடும்-கூடிக்குலாவும். குலப்பதி = குல தெய்வமுமாம். அண்டர்
 இடையர், பகைவர், தேவர் என்னும் பொருள்களில் வந்தது. பெரிது
 உவந்து ஆயு தருவர் என முடிக்க. 25

வந்துர மப்பதி ரண்டாற் பிளந்தட்ட வள்ளலுய
 ரிந்துர மப்பணிந் தோன்மகன் றிக்கைய னேர்கிரியிற்
 சிந்துர மப்ப வரும்பொழு தத்தெந் திகிறவிர்த்த
 சந்துர மய்யனைத் தீதினிச் சொல்லற காதணங்கே.

மொ-ரை அழகு வாய்ந்த தலைவியே, சரவணப் பொய்கையில் வந்து,
 அவுணைப் பிளந்து கொன்ற அருள் வள்ளலும், சந்திரனையும் வீறு
 கொண்ட கங்கையையும் சடையின் கண்ணே அணிந்த சிவபிரானின்
 திருக்குமாரரும் ஆகிய சண்முகனரின் திக்கைத் திருப்பதியிலுள்ள அழகிய
 மலையில், எமை யானே அகப்படுத்த வந்தபோது, எங்கள் அச்சத்தை
 அகற்றிய தலைவரை இனிக் குற்றஞ் சொல்லுதல் சாலாது.

கு-ரை வந்து-சரவணப் பொய்கையில் வந்து. உரம் அப்பு - வீறு
 கொண்ட கங்கை. சிந்துரம் = யானே. அப்பு = அகப்படுத்த. எம் + திகில் =
 எந்திகில். திகில்-பயம். ஒருநாள் தலைவி தினைப்புனத்தில் நின்றபோது
 மதயானே ஒன்று தினைப் பயிரை அழித்து அவனையும் கையகப்படுத்த
 நெருங்கிற்று. அதுபோது தோன்றல் ஒருவன் ஆங்குப்போந்து, அவனாக்
 கையால் அணைத்துக் கொண்டு, யானையை வேலாலெறிந்து விலக்கிக்
 காத்தனன். அதனை நினைவுகூர்ந்தவாரும். இது களிற்றுதரு புணர்ச்சியின்
 பாலதாம். அண்டரண்டம் = பறவை விசேடம். 26

தகராணை மாமுதற் செற்றானை யன்பர்க்குத் தந்தையினை
நிகராணை மாதவர் தம்மையடர்த்துநீள் காசிபுறும்
புகராணை மாழ்ச் சினந்தோன் மகனைப் பொருவிறிக்கை
நகராணை மாயன மருகனைப் போற்றுதி நன்னெஞ்சமே.

பொ-ரை: எனது நன்மனமே! நாரதர் வேள்வியிற்றேன்றிய ஆட்டுக்
கடாவை அடக்கி ஊர்தியாகக் கொண்டவரை; கடல்நடுவண் மாவாகி
நின்ற சூரனை வேரோடு பிளந்து அழித்தவரை; தன்னை வணங்கும்
மெய்யடியார்க்குத் தந்தை போன்றவரை; புகழ் மலிந்த காசியம்பதியின்
கண்ணே மாதவன் செய்த மூனிவோரை வருத்திய, கயாசுரனைக்
கொன்று தோலை உரித்துப் போர்த்த சிவபிரானரின் திருப்புதல்வரை;
ஓப்பில்லாத திக்கரைத் திரு நகரினரை; திருமால் மருகரைப் புகழ்ந்து
துதிப்பாயாக.

சூ-ரை; அடர்த்தல்-வருத்துதல். புகர்-கபிலநிறம்; யானைமத்தகத்துப்
புள்ளியுமாம். நெஞ்சமே போற்றுதி என்று முடிக்க. கயாசுரன் யானை
வடிவின்; பிரமதேவரிடம் வரங்கள் பல பெற்றவன். சிவபிரானரின்
திவ்விய தேஜஸ் உடன் கூடிய தோற்றத்தைக் கண்டு தேவாதியர்
தாங்க மாட்டாராய் நின்ற போது, அவர் யானைத்தோலை உரித்து
தமது மேலில் போர்த்தார் என்பது வரலாறு. 27

நெஞ்ச மலங்கி யுடலினை நானென வே நினைந்து
பஞ்ச மலங்களிற் சிக்குண் டிழன்றிடு பாவி யர்காள்
கஞ்ச மலங்கு வயல்குமுந் திக்கைக் கடவுடனைக்
கொஞ்ச மலங்கி தமாய்ப்போற்று நும்வினைக் கோளறவே

பொ-ரை: பாபியர்காள்! மனம் பேதலித்து, சடமாகிய உடலையே
நானென்று எண்ணி, ஆணவாதி ஐந்து மலங்களிற் சிக்குண்டு வருந்து
வீர், உங்கள் தீவினைப்பற்று நீங்க, தாமரைகள் பூத்துக் குலுங்கும்
வயல் சூழ்ந்த திக்கரைத் திருநகரில் உறையும் முருகக்கடவுளை, சிறிது
சிங்காரமாகப் போற்றுங்கள்.

சூ-ரை; பிறங்கி = பிறழ்ந்து. பஞ்சமலங்கள்: ஆணவம், கன்மம், மாயை
வைந்தவம். திரோதாயி. உழலுதல்-அலைந்துதிரிதல். கஞ்சம் = தாமரை
அலங்கிங்கிதம் = சிங்காரம். அழகு. கோள் = பிடிப்பு. 28

கோளுங் கடனு மிடியும் வினையுங் குறைத்திங்கெனை
யானுங் கடவுளை யாறு முகளை யடலத்தியின்
வீளுங் கடந்தியாந் திக்கை யான்றனை வேண்டிடிவென்
ளுளுங் கடமை யதாய்ச்செய் பவர்முத்தி நண்ணுவரே.

மெ-ரை: என்னைப் பிடித்த கிரக தோஷத்தையும், கடன் தொல்லையையும், வறுமையையும், தீவினைகளையும் இல்லையாகும்படி செய்து அடிமை கொண்ட கடவுளை; ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோ சாதம் என்பவற்றுடன் அதோ முகமும் இணைந்து ஆறுகிய திருமுகங்கள் உடையவரை; திக்கையம் பதியினரைப் பல பல வரங்கள் வேண்டுவதால் பயனில்லை. நாள் தோறும் தவறாமல் அவரை வழிபாடு செய்து வருபவர் நிச்சயமாக முத்தியடைவர்.

சூ-ரை: கோள் = கிரகபீடை. மிடி = வறுமை. முருகன் தன்னை வழிபடுவாக்கு இகபோகங்கள் அன்றி, பரமுத்தியும் தருவான் என்பது பொருள். 29

நண்ணு தவரி விகறவிர்ப் போனீசர் நாட்டத்திற்கங்
கொண்ணு தவரி னியன்றனை நம்பிடு முத்தமற்கு
விண்ணு தவரி னிறந்திகழ் திக்கையில் வேட்கர்ச்சனை
பண்ணு தவரி னியென்செய்கு வாரியம பாசத்திற்கே.

பொ-ரை: தன்னைச் சரண் அடையாத அசுரர்களின் வலியை நீக்குபவர்; கீழ்மக்கள் பார்வைக்கு அகப்படாதவர்; தம்மைப் பரம் பொருள் என நம்பும் நல்லோருக்கு இனியர்; திக்கைத் திருப்பதியில் சூரியர் போல் பிரபையுடன் விளங்கும் சிவசண்முகர்; அவரை அருச்சனை செய்து வழிபடாதவர், இயமனின் பாசக்கயிறு வரும் போது யாது செய்யப் போகின்றார்கள்.

சூ-ரை: இகல் + தவிர்ப்போன். இகறவிர்ப்போன் = இகல் - வலிமை. ஒண்ணுதவர் = அகப்படவொண்ணுதவர். தன்னை நம்பிடும் உத்தமர்க்கு இனியன் எனவும், விண்ணுதவரின் நிறந்திகழ் வேள் எனவும் கூட்டுக.

பாசனஞ் சுற்ற வுலகாள் வதிற்பய னென்னெவர்க்கு
மீசனஞ் சுற்ற களத்தான் மகனிங் னுனென்மலவி
மோசனஞ் சுற்றவர்க் காப்பானற் றிக்கை முதியநகர்
வாசனஞ் சுற்றகை யான்றுணை வன்றனை வாழ்த்துமினே.

பொ-ரை: மன்னரானீர், பரிசனர் சுற்றி நிற்ப உலகை ஆளுவதில்
என்ன பயன் கண்டீர்! யாவர்க்கும் தலைவர்; நஞ்சுண்ட கண்டரின்
திருப்புதல்வர்; இங்கே எனது ஆணவாதி மலங்களை நாசஞ் செய்பவர்;
எங்கள் சுற்றத்தாரையும் இரட்சிப்பவர்; நல்ல திக்கரை யென்னும்
பழம்பதி வாசர். ஐந்து திருக்கரங்களை உடைய கணேசரின் முன்னேன்.
அவரை வாயார வாழ்த்துமின். இகபர சுகம் பெறலாம்.

கு-ரை: பாசனம் = சுற்றம். களத்தான் = கண்டத்தினன். திரு நீல
கண்டன் என்றபடி, விமோசன் + நம் + சுற்றவர் காப்பான் என்றும், நகர்
வாசன் + அஞ்சு + உற்ற + கையான் என்றும் பிரிக்க, அஞ்சு, ஐந்து
என்பதன் போலி, 31

வாளஞ் சுகண்வள்ளி பாகன் மறையவர் மந்திரத்தைக்
கேளஞ் சுகங்கள் பகர்திக்கை யான்றன் கிரியதனில்
வேளஞ் சுகதிரத் தானெந் தெனங்க மெலிந்தோரிரா
வேளஞ் சுகமென வாடின னேடவென் செய்குவனே.

பொ-ரை: தோழனே! வாளினை வென்ற கண்ணினையுடைய வள்ளி
நாயகியாரைத் தமது வலப்பாகத்திற் கொண்டருளிய சண்முகேசன்;
வேதியர்கள் ஓதும் வேதத்தினைக் கேட்ட கிளிகள் அவற்றை மீட்டு
மீட்டுச் சொல்லுகின்ற திக்கைத் திருப்பதியான்; அவருடைய மலையின்
கண், மன்மதனின் பஞ்ச பாணங்களால் வருந்தி எனது அவயவங்கள்
எல்லாம் பொலிவழிந்து ஓரிரவு பன்னீரண்டு உகம் போலாகித்
துன்புற்றேன். இத்துன்பத்தில் நின்றும் நீங்க யான் யாது செய்குவன்.

கு-ரை: ஏடன் = தோழன். அஞ்சுகம் = கிளி. கதிரத்து என்புழி அத்து
சாரியை. ஆல் ஏதுப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு. நொந்து என் அங்கம்
மெலிந்து எனப் பிரிக்குக. அஞ்சு ஐந்து என்பதன் போலி. உகம் = யுகம்
ஏழும் ஐந்து ஆகிய உகம் என உம்மைத் தொகையாகக் கொள்க. துறை
வலியழிவுரைத்தல். திருக்கோவையாருள் "மலச்சிறு மான் விழியால்
அழிவுற்று மயங்கினனே" என்பதும் நோக்குக. திருக்கோவை: 25. 32

சுவவினை யாறிரு முன்றின்மே லான குகனையொளிர்
திவவினை யாழ்மொழி சேயினைத் திக்கையனைத்துதியா
தவவினை யார்க்குறுஞ் செல்வங்க ளீவ தலைமைந்த
பவவினை யானது தீராது காணும் பரிவறவே.

பொ-ரை: உலகீர், திரண்ட பன்னிரு தோள்களை உடைய மேலான அன்பர் இதயக் குகையுள் உறையும் சிவசண்முகனை; விளங்கும் நரம்பினை உடைய யாழிசையை ஒத்த இனிய மொழிப்பேசும் உமாதேவியாரின் திருப்புதல்வரை திக்கைத் திருப்பதி வாணரை: வாழ்த்தி வணங்காத வறுவினையாளர்களுக்குப் பொருள்களை வாரி வழங்கியதனால் வந்த கொடிய வினையானது ஒரு போதும் துன்பங்கடைய நங்கமாட்டாது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

கு-ரை: குவவு-திரட்சி. தோளை உணர்த்திற்று. குகன், அன்பர் இதயமாகிய குகையுள் அமர்பவன். ஆறு இரு முன்று குவவு எனக் கூட்டுக. துதியாது அவவினையார்க்கு உறும் செல்வங்கள் எனவும் பலவினையானது பரிவு அற தீராது காணும் எனவும் கொள்க. பரிவு = துன்பம் திவவு-நரம்பு. 33

பரம்பழ லாகி யரன்கணில் வந்திடும் பாலன்வெய்ய
சுரம்பழ னெனச் செய்தோ னினியநற் றுயதெண்ணீர்
வரம்பழ வுந்திகழ் திக்கைய னென்றன் வறுமைசிந்தி
நிரம்பழ காஞ்செலவ மீந்தெனை யானு நிருமலனே.

பொ-ரை: சிவபிரானின் திருக்கண்ணில் தோன்றிய தீப்பொறியிலிருந்து உதித்து, சுரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தசிவபாலன்; கொடியபாலை வழியைக் குளிர்ந்த வயல் வழியாகச் செய்தவன்; நல்ல தூய தெளிந்த நீர், வரம்புவரை உயர்ந்து நிற்கும் திக்கரைத் திருப்பதியினன்; எனது வறுமையைக் களைந்து அழகிய செல்வத்தை நிரம்பத் தந்து என்னை அடிமை கொண்டாண்டு அருளும் நிருமலர் அவர்.

கு-ரை: அரன் க(ண்)ணில் பரம்பு அழலாகி வந்திடும்பாலன் என்க. குமார புரியில் இருந்து திருச்செந்தில் செல்லும் வழியில் குமரவேள் பரிசனரோடு பாலை வழியில் சென்றதும் அதனை எம்பெருமான் சோலை வழியாக்கியதும் வரலாறு சுரம்=பாலை நிலம். வரம்பளவும் எனற் பாலது எதுகை நோக்கி வரம்பழவும் என நின்றுது. 34

மலமாய மூன்றையும் மாற்றித்த னன்பரை வாழ்விப்பவ
னிலமாயறலனல் வாயுவா னுகி நிறைந்துநின்றோன்
பலமாய முர்வல்ல சூரன் முதலிய பாதகர்தங்
குலமாய வட்டவன் றிக்கையின் மேவிடுங் கொற்றவனே.

பொ-ரை: நிலம், நீர், தீ காற்று, வான் ஆகி எங்கும் நிறைந்து
நின்றவர்; பல பல மாயா சாலங்கள் வல்ல சூரன் ஆதி கொடிய அவுணர்
குலத்தை மாயும்படி செய்தவர்; திக்கையந் திருப்பதியில் கோயில்
கொண்டருளும் தலைவர். அவர், தன்னை அடைந்த அன்பர்களின் மும்
மலங்களையும் நீக்கி நல்வாழ்வு வாழச் செய்வார்.

கு-ரை: கொற்றவன் வாழ்விப்பன் என்று கூட்டுக. அறல் = நீர்.
பாதகர் = கொடியோர். குலம் மாய விட்டவன் என்புழி விட்டவன்
என்பதற்கு வேற்படையை விட்டு அழித்தோன் என்று உரைப்பினுமாம்.

35

கொற்றவை பால னசுர ருடலங் குருதிகக்கச்
செற்றவை பால முதற்படையான் றிக்கையிற்பெருமா
னுற்றவை பாலன்பு செய்வோன்றன் பேரி லுவந்துகவி
சொற்றவை பாலன மன்னு னெனக்குந் துணையவனே.

பொ-ரை: உமையம்மையாரின் புதல்வர்; அசுரர்களின் உடல்களில்
இருந்து இரத்தம் ஆராகப் பெருகக் கொண்டு தொலைத்த கூரிய மழு
முதலிய படைகளை உடையவர். திக்கரைத் திருப்பதியில் உறையும்
பெருமையினர். உலகின்கண், பொருந்திய சராசரங்கள் மீது அன்பு
காட்டுபவர். தம் மூது சொல்லப்பட்ட கவிதைகளில் பிரியர். அவரே
எனக்குத் துணையும் ஆவர்.

கு-ரை: கொற்றவை-இங்கு உமாதேவியாரைக் குறித்தது. இரண்டா
மடியில் வை-கூர்மை. பாலம்-மழு, எறிபடையுமாம். தன்பேரில் உவந்து
கவி சொற்றவை என மாற்றுக.

36

துணைவனக் கொம்பொன் றுடையார்க் குடுக்கை துடிமுழுவங்
கணைவனக் கொக்கரை யொல்லெனுந் திக்கைக் கிரியிலோர்
மாண்
பிணைவனக் கொங்கை நல்லீர்நும் பெருத்த விழியிணைப்போல்
திணைவனக் கொல்லையில் வந்தன வோவிங் கியம்புவிரே .

பொ-ரை: ஒற்றைக் கொம்பினராய கணைசப் பெருமானுக்குத்
துணைவராய் உள்ளவர்; அவரது உடுக்கை, துடி, முழவு, கிணை, கொக்கரை
ஆதிய வாத்தியங்கள் ஒல்லென முழங்கும் திக்கரைத் திருப்பதியின்
கண்ணதாகிய மலையகத்தே அழகிய தனமுடைய மங்கை நல்லீர்,
உங்கள் பெருத்தவிழியிணைப் போன்ற கண்களையுடைய பெண்மாடுன்று
திணைப்புனத்தே வந்ததோ கூறுங்கள்.

சு-ரை: உடையார்க்குத் துணைவன் என்க. உடுக்கை வேறு துடிவேறு.
உடுக்கை = ஒருகட்பறை. துடி இடை சுருங்கியபறை. கிணை = தட்டாரிப்
பறை. கொக்கரை = வாத்திய விசேடம். வலம்புரிச் சங்கு என்பாரும்
உளர். நல்லீர் இயம்புவிர் என்று முடிக்க. இது கெடுதி வினாவி நின்ற
தலைமகள் கலை வந்ததோ எனத் தோழியுந் தலைவியும் நின்ற விடத்து
வினாவிவாரும். இது திருக்கோவையுள் கலைமான் விதைல் என்னும்
துறையுட் படுத்திக் கூறப்படும். 37

இயமந் தனையின தென்று னாராமலுக் கெப்பொழுதும்
நியமந் தனையியல் பாய்ச்செய்வ மென்னுநிட் டீரர்களே
வயமந் தனையினி தீன்றோன் றொழுந்திக்கை வள்ளலுடை
செயமந் தனையிங் கிசைத்துநன் காய்நின்று சேவியுமே.

பொ-ரை: புலன்களை அடக்கி இருந்து இறைவனை வழிபட அறியாமல்,
இங்கு எப்பொழுதும் நிச்சயமானவற்றையே யாஞ் செய்வோமென்று
வாய்ப்பறைசாற்றும் பாவி யர்காள், மன்மதனை ஈன்ற விஷ்ணுமூர்த்தியும்
தொழுகின்ற திக்கைத் திருப்பதியில் உறையும் அருள் வள்ளலுடைய
வெற்றிப் பிரபாவங்களை நன்கு எடுத்துக்கூறித் தோத்தரியுங்கள்.

சு-ரை: இயமம் யோக உறுப்புகளுள் ஒன்று. கொல்லாமை முதல்
சுகியுடைமையீராகக் கூறப்பட்டபத்தினையும் செய்யாது புலன்களை அடக்கி
ஓழுதல். வய மைந்தனை என்பது எதுகை நோக்கி வய மந்தனை என
நின்றது. செயமம்-வெற்றிப் பிரபாவம். அம் சாரியை. 38

சேவக வண்ணனை யாதெனை யான்மடுஞ் செம்மலொளிர்
பாவக வண்ணனை யாயுத னும்புக மும்பழையோன்
பூவக வண்ணனை யாரூக வோடிப புரளும்வயற்
காவக வண்ணனை யாதிக்கை வாழ்கரு ணைக்கடலே.

மொ-ரை: உள்ளத்தில் விளங்கும் செந்நிற வடிவினர்; பலபல தோற்றத் தினர்; சக்கரம், தனு, வாள, தண்டு, சங்கம் என்னும் ஐந்து படைக்கலங் களைக் கொண்ட நாராயண மூர்த்தியும் புகழும் பழையானவர்; புன லாறு அன்றிது பூவாறு எனும்படி வெள்ளம் புரண்டோடும் வயல் சூழ்ந்த திக்கரைத் திருப்பதி அழகன்; அருட்கடலானோன்; என்னை அடிமை கொண்ட அரையர் ஆவார்.

கு-ரை: கருணைக்கடல் என ஆண்டிடும் செம்மல் என இயைக்குக. அகம் ஒளிரும் சே வண்ணன் என்க. அகம் = உள்ளம். கா, பூ ஆரூக ஓடும் வண்ண வயல் திக்கை. கருணைக்கடல் கிருபா சமுத்திரம், சே - செம் மேனியன். ஆண்டிடுதல் = அடிமை கொள்ளுதல் பாவகம் = தோற்றம். யா = அசை. 39

கடம்பனைத் துற்குண ரெய்தற் கரியதோர் காங்கேயனைத்
தடம்பனைத் தும்பிக்கை யானறன் சகோதர னைத்தமியேன்
விடம்பனைத் தும்புகெடுத் தாண்டரு டிக்கை விமலன்தனை
விடம்பனைத் துத்தியஞ் செய்பவர் வானத் திமையவரே.

மொ-ரை: கடர்பமலர் மாலையை அணிந்தவனை, இழிகுணத்தினரால் எய்தற்கு அரிய, காங்கேயக் கடவுளை, பனையைப் போன்ற அகன்ற தும்பிக்கையை உடைய விநாயகப் பெருமானின் சகோதரனை, ஒன்றும் பற்றாத எனது உபத்திரவங்களை எல்லாம் அகற்றி ஆண்டு கொண்ட ருளிய திக்கரைத் திருப்பதியிற் கோயில் கொண்ட மல ரகிதராகிய சுப்பிரமணியரை, மேம்பாடு நிறைந்தவரை, வழிபட்டொழுகும் மெய் யடியார்கள் வாணகத்தே தேவராய் வாழ்வார்.

கு-ரை: துத்தியஞ் செய்பவர் வானத்து இமையவர் (ஆவர்) எனக் கூட்டுக. காங்கேயன் = முருகன் திருநாமங்களுள் ஒன்று; கங்கை யாற்றினால் கொண்டு சென்று சரவணத் தடாகத்தில் சேர்க்கப்பட்ட சுடர்ப்பொறியில் உதித்தமையின் அப்பெயர் பெற்றார். விடம்பு = உபத் திரவம். இடம்பன் = மேம்பாட்டினன். 40

வான வரம்பனுக் கன்றோலை போக்கியவள் என்மைந்தன்
கான வரம்பனைத் தும்கெடுத் துத்திறல் காட்டுமையன்
ஞான வரம்பது வாந்திக்கை யானென் னவையகற்றி
யான வரம்பல தந்தெனை யானு மருளுருவே.

பொ-ஊ: சேரமான் பெருமாள் நாயனருக்கு முன்னை நாளில், பாணபத்
திரர் பொருட்டுத் திருமுகப்பாசரம் அனுப்பிய சோமசுந்தரப் பெருமா
னுகிய அருள்வள்ளலின் திருப்பதல்வர்; வள்ளிநாயகியாரைத் தம்மொடு
யாருமறியாமற்கொண்டுடன் போகிய காலத்தில், தம்மைத்தொடர்ந்து
எதிர்த்த நம்பிராசன் சேனைகளை அழித்துத் தமது வீரபராக்கிரமத்
தைக் காட்டிய தலைவர்; ஞானத்தின் வரம்பாகத் திகழும் திக்கரைத்
திருப்பதியினர்; அவர் எளியேனது குற்றங்களை நீக்கிப் பல வரங்களைத்
தந்தருளும் அருள் வள்ளலாவர்.

சுரை: திக்கையன் என் நவை அகற்றி, பலவரம் தந்து ஆளும்
அருள் உரு எனக் கூட்டுக. நவை, குற்றம். காமம், வெகுளி மயக்க
மாதிக் குற்ற மென்னுமாம். திருமுகப்பாசரம் 11ஆம் திருமுறையில்
இடம்பெற்றுள்ளது. 41

அரிய பரவையிற் றுரதுசென் றோன்பெறு மையன்றுய்ய
பெரிய பரவை யிலையுறுந் திக்கைப் பிறங்கறனி
லுரிய பரவை யினணி கராயொர் புதுமையிங்ஙன்
சரிய பரவையிற் செங்காந்தள் பூத்திடக் கண்டதுவே.

பொ-ஊ: முன்பொருமுறை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்காகப் பரவை
யாரிடம் துரதுசென்ற தயாகேசர் ஈன்றருளிய புதல்வரின் சிறந்த
பெரிய கடலை அடுத்த திக்கைத் திருப்பதி மலையின் கண்ணே திருமக
ளாரை ஒத்த தலைவியே! சரிய மணலையுடைய கடற்கரை மேட்டிலே,
செங்காந்தண் மலர்ந்து நின்றிடக் கண்டது ஒரு பெரும் புதுமை
யாகும்.

சுரை: கண்டது புதுமை யென்று தோழி கூறினாள். “கடம்பு குடி
உடம்பிடி ஏந்தி மடந்தை பொருட்டாய்” தலைவன் வந்து நின்றலைத்
தோழி குறிப்பினால் உணர்த்தினள் என்றபடி. பரவை = பரவை நாய்ச்சி
யார். இரண்டாவதுபரவை கடல். மூன்றாவது பரவையை, பரவு ஐ என்ப
பிரித்துத் திருமகள் எனக் கொண்டாம். சேக்கிழார் பெருமான் ‘சீர்
பரவு ஐ ஆயினாள்’ என்று கூறுவதும் நோக்குக. 42

கண்ட கனூவிற் கதைபோல மெய்யைக் கழித்துவிட்டுத்
தண்ட கனூவி கொடுபோம் பொழுதுன் றனக்கபய
மொண்ட கனூவி கமழ்குழல் வள்ளிக் குருகுமையா
முண்ட கனூவிற் றுதிக்கருந் திக்கை முழுமுதலே.

பொ-ரை. குழல் எங்கும், பூசிய புனுகு கமழும் வள்ளியம்மையார்
பொருட்டு மனமுருகும் ஐயனே! தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம
தேவர் நாவின்னும் துதித்தற் கரிய திக்கரையில் கோயில் கொண்ட
நுளிய முழுமுதற் பொருளே, தண்டாயுதம் கொண்ட எமன், மாயக்
கனவிற் கண்ட கதை போன்ற நிலையற்ற உடம்பாரை விட்டு, உயிராரைக்
கொண்டு செல்லும் பொழுது முழுமுதற் கடவுளாகிய தேவரீருக்கு
அடைக்கலம் சுவாமி.

சு-ரை: முழுமுதலே உன்றனக்கு அபயம் என்று கூட்டுக. தண்டகன்
தண்டு+அகன். குழல் நாவி கமழ் வள்ளி. நாவி புனுகு. முண்டகன் =
தாமரையான், பிரமன். நிலையில்லாயாக்கையைக் கனவிற் கண்ட கதை
என்றார்.

முழுமலத் தானையிற் கட்டுண்டு நுழன்றிடு மூடருளங்
கெழுமலத் தானையல் விந்திரன் பங்கைதன் கேள்வன்றனை
யுழுமலத் தானையுஞ் சங்கார்க்கும் திக்கை யுகந்தவனை
கழுமலத் தானையன் பிற்பாடி யுள்ளங் கசியுமினே.

பொ-ரை; யானையானது சங்கிலியாற் பிணிப்புண்டு வருந்தினாற் போல்
மலங்களினாலே கட்டுண்டு வருந்தும் அறிவிலிகளே! மனத்தில் பொருந்
தியவனை, அந்த இந்திரனின் மகளாகிய தேவசேனையாரது மணாளனை,
உமுகின்ற கலப்பையையுடைய பலதேவர் தொழும் தலைவரும், சங்
குகள் ஒலிக்கும் திக்கரைத் திருப்பதியை விரும்பி இடம் கொண்ட
வரும், திருத்தோணிபுரத்திலே திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாக அவ
தரித்தவரும் ஆகிய சிவசண்முகரை அன்போடு பாடி உருகி உளம்
கசியுங்கள். (இகபர இன்பங்களைப் பெறலாம்)

சு-ரை: ஆனையின் என்புழி இன் உவம உருபு. உயிர்கள் மலத்தால்
பிணிப்புண்டிருத்தகக் கூறினார். கெழுமலத்தானே என்பதை கெழுமல்
அத்து ஆன்ஐ எனப்பிரிக்க. அத்து சாரியை. உழும் அலத்தான் = பல
தேவன். அலம் = கலப்பை. கழுமலத்தான் பன்னிரு திருப்பெயர்களை
உடையதாகிய தோணிபுரத் தோன்றல். அன்பில் பாடி உளங் கசியு
மின் எனமுடிக்க.

கசியு மகத்தொ டறிவுரு வைக்கரு தாமலுக்கு
 நிசியு மகத்தொ டரிவையை நீத்தக லுந்நெறியீ
 ரொசியு மகத்தொ டரிதோளட் டோன்மக னெண்டிக்
 [கையின்
 வசியு மகத்தொடர் பைத்தீர்ந்து முத்தி மருவுதற்கே.

பொ-ரை: உருகும் நெஞ்சுடன் ஞான நாயகனை நினையாமல், இல்
 வினையும் பெண்டிரையும் துறந்து இரவின் கண்ணும் அலைந்து திரியும்
 ஒழுக்கத்தினை உடையீர், முத்தி பெறற் பொருட்டு, உங்களுக்குரிய
 தொடர்புகளை மனத்தின் கண்நின்றும் நீக்கி. யாகத்தினை அழித்துநரசிங்
 கத்தின் தோலை உரித்த சிவனார் திருக்குமாரரின் திக்கைத் திருப்
 பதியில் புகுந்து தொழுது வழிபட்டு வசித்திருங்கள்.

கு-ரை: கசிதல் = உருகுதல். அறிவுரு ஞான நாயகன், நிசி = இரவு
 அகம் = வீடு. அரிவை பெண்டிர். நீத்தல் = பிரிதல். ஓசிதல் =
 முரிதல், அழிதல். ஒண்டிக்கை = ஒளி பொருந்திய திக்கை. நெறியீர்
 முத்தி மருவுதற்கு திக்கையின் வசியும் என்று கூட்டுக, 45

தற்கந் தனையுஞ் றும்பல கோடிய தாஞ்சமய
 வற்கந் தனையுற் றலைந்திடு கின்ற மடமையரே
 நற்கந் தனையு ருந்திக்கை யானை நயந்தல்லவோ
 சொற்கந் தனையுடைத் தாயர சாள்தல் சுராதிபனே.

பொ-ரை: தருக்க வாதம் புரியும் பல கோடி சமயப் பிரிவுகளை
 அடைந்து, அலைந்து திரியும் அறிவிலிகளே! தேவர்களுக்கு அதிபனாகிய
 இந்திரன், சுவர்க்க நாட்டை இன்று தனக்கு உரியதாக்கி அரசு புரி
 தல் உயர்ந்த திக்கரைத் திருப்பதியானை, நல்ல கந்தக்கடவுளை
 விரும்பிப் பணிந்து இறைஞ்சியதன் பயன் அன்றோ! (நீரும் அங்குச்
 சென்று பணிந்து இட்ட சித்திகள் பெற்று உய்யுங்கள்.)

ஈ-ரை: தருக்கம், வருக்கம். சொர்க்கம் எனற்பாலன தற்கம், வற்கம்
 சொற்கம் எனநின்றன. கோடிக்கணக்கினவாகச் சமயங்களைக் கூறுதல்
 மரபு. தாயுமானார் "சமயகோடிகளெலாம்" என்பர். உயர் திக்கை
 என்றார் எல்லாச்சிறப்புகளும் நானும் வளருதல் குறித்து. நயத்தல் =
 விரும்புதல். விரும் புதலெனவே பணிந் திறைஞ்சுதல் கூட்டி உரைக்கப்
 பட்டது, நீருஞ்சென்று பணிந்து உயருங்கள் என்பது பொருளெச்சம். 46

ஆதி யனந்தனை யூர்ந்தோனுந் தேடற் கரியவுமை
பாதி யனந்த வெழிற்றிக்கை வாழும் பராபரனே
மேதி யனந்த முகில்போல திர்ந்துறும் வேளையவற்
காதி யனந்த சுகந்தரு வாய்கரு ணாகரனே.

பொ-ரை: எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றுதற்கு முன்னே தோன்றிய பர்வஸ்துவும், சர்ப்ப சயனராகிய நாராயணமூர்த்தியால் திருவடியைக் காண்டற்கரிய பெருமையரும், உமையம்மைபாகரும், திக்கரைத்திருப்பதியின் கண் வாழும் மேலான கடவுளாகிய தாங்களேயன்றோ! கருணையின் இருப்பிடமானவரே, நுமது அடித்தொண்டரிடத்தே கருமுகில் அணைய எருமையை வாகனமாக உடைய எமனார் வரும் வேளையில் மரணவேதனை உறாமல் அளவற்ற சுகங்களைத் தந்தருளும் சுவாமி.

கு-ரை: அனந்தன் = ஆதிசேடன். எழில் திக்கை = இயற்கை அழகு நிறைந்த திக்கரைத்திருப்பதி. மேதி எருமை. பராபரன் = மேலோன், ஏகாரம் தேற்றம். அதிர்ந்து உறும் வேளை = முழங்கிக் கொண்டுவரும் சமயம். கருணாகரன் கருணைக்கு இருப்பிடமானவன். 47

நாகம் படரும் பிறைசூடி மைந்த னரலையுண்டு
மேகம் படருநற் றென்றிக்கை யான்றன் வியன்சிலம்பிற்
பாகம் படரு மொழிவிழி யாளிடத் திற்பகவின்
மோகம் படரு முளத்தாய் வருதன் முறைமையன்றே.

பொ-ரை: உளர்ந்து திரியும் பாம்பினையும் பிறையினையும் சூடிய சிவபிரானின் புதல்வரும், கருமுகில்கள் நீரை உண்டு முழங்கிப் படரும் நல்ல அழகிய திக்கரைத் திருப்பதியினருமாகிய சுப்பிரமணியசுவாமியின் அழகிய மலை இடத்தே ஆசை நிறைந்த மனத்தினராய் தலைவரே! பாகுபோல் மொழியினையும் அம்புபோல் விழியினையும் உடைய தலைவியிடத்தே பகற் குறியின்கண் நீர் வருதல் முறைமையன்றாகும்.

கு-ரை: படரும் நாகம் எனவும், மேகம் உண்டு நரலை படரும் எனவும், பாகு அம்பு அடரும் மொழி விழி எனவும், உளத்தாய் வருதல் முறைமை அன்று எனவும் கூட்டி உரைக்க. நரல் = ஒலி. வியன் = அகன்ற. சிலம்பு = மலை. பாகுபோல் மொழி, இளிமையையும், அம்பு போல் விழி விரைந்து செல்லுதலையும் குறிப்பிட்டன. 48

மையார் தரும்பன சம்வளர் திக்கையன் மன்னுதுதிக்கையார் தரும்பன முங்கப் பொருதட்ட கானையினை யையார் தரும்பன் மலர்கொடு போற்றி யறைதற்கயன் பையார் தரும்பன கர்க்கிறை போனப் படைத்திலனை.

பொ-ரை: கருநிறத்த ஈரப்பலாக்கள் செழித்து வளர்ந்துள்ள திக்கரைத் திருப்பதியினர்; தும்பிக்கையினையுடைய தாரக அவுணன் நிலைகெட அமர்புரிந்து அவனைக் கொன்று தொலைத்த குமாரப்பருவத்தினர். அவர்திருப்பாதங்களில், அழகிய பல மலர்களைச் சாத்திப் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பாடுதற்குப் பிரமதேவர், பாம்புகளுக்கு இறையாகிய ஆதிசேடனுக்கு இருப்பது போல எனக்கும் ஆயிரம் நாவினைப் படைத்திலர்.

கு-ரை; மை = கருமை பனசம் = ஈரப்பலா. துதிக்கை ஆர்தரும் உம்பன் எனப்பிரிக்குக. ஐ ஆர்தரும் பன்மலர் என்க. ஐ = அழகு. பை = பாம்பின்படம். அயன் = பிரமன். பன்னகர் என்பது பனகர் என நின்றது. பத்+ந+கம் = பன்னகம். காலில்லாமல் ஊர்ந்துசெல்வது. இறை = அரசன், ஆதிசேடன்.

49

திலகம் பலவுயர்ந் தோங்கி வளர்ந்திடுந் திக்கையனிவ்
வுலகம் பலனைத் தையுமெற் குறாதரு ளுத்தமன
மலகம் பலமென வன்பருக் கோதி வருவிப்பவன்
கலகம் பலசொற் சவுமியர் தம்மைக் கடிந்தவனே.

பொ-ரை; மஞ்சாடி மரங்கள் பலவும் ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்திடும் திக்கரைத்திருப்பதியினராகிய சிவசண்முகர், இவ்வுலகில் எனக்குளதாம். பழிச்சொல் அனைத்தையும் அகற்றியருளும் உத்தமர். அல்லாமலும் தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு ஞானத்தை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலத் தந்தருளுபவர், அவர் ஞானசம்பந்தக் குழந்தையாகத் திருவவதாரம் செய்து, கலகம் பலவும் விளைத்த சமணர்களை இல்லையாய்ச் செய்தவர்.

கு-ரை; திலகம் = மஞ்சாடிமரம், எள்ளுமாம். அம்பல் = பழிமொழி சிலர்மட்டும் அறிந்த பழிமொழியாம். ஆமலகம் = நெல்லிக்கனி. ஓதி = ஞானம். ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருநீற்றினால் பாண்டியன் சுரநோய் தீர்த்து அனல்வாதம். புனல்வாதம் முதலியவற்றால் சமணரை வெற்றிகொண்ட வரலாறு வெளிப்படை.

50

இந்தமட்டுக்கட் டிடுகொன்றை மாலை யிறைவன்மைந்தன்
கந்தமட்டுக்கள் சொரிசோலை சூழ்திக்கை யாண்கசிந்தார்
பந்தமட்டுக்கன் வின்பருள் வோன்பழிப் பானவென்வாய்
வந்தமட்டுக்கத் தையுமேற் றிடுவனிம் மாநிலத்தே.

பொ-ஊர: சந்திரனையும் அழகிய தேன்பிலிற்றும் கொன்றை மாலையையும் அணிந்த இறைவன் திருப்புதல்வரும், தேன் சிந்தி வாசனை கமழும் சோலை செறிந்த திக்கைத் திருப்பதி வாசரும் ஆகிய முருகமூர்த்தியானவர், தன்னை நினைந்து உளமுருகி வழிபடுவார்களின் மலவாதனையை நீக்கி, பெரும் இன்பத்தை அருள்பவன். அந்தப்பெருமான் பழிக்கப் படுவதான என் வாயில் நின்று வந்தவளவும் செய்யப்பட்ட பாடலையும் இப்பெரிய பூமியின் கண் ஏற்றருள் பாலிப்பார்.

சு-ரை: இந்து அம் மட்டு கட்டிடுகொன்றை எனவும், கந்தம் மட்டுகள் சொரி சோலை எனவும், பந்தம் அட்டு எனவும், வாய்வந்தமட்டு உக்க எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. இந்து = சந்திரன். மட்டு = தேன். பந்தம் = மலப்பிணிப்பு. 51

மாளு கரன்றுழல் வெஞ்சிறை மாற்றிடும் வள்ளலிக
லாளு கரன்றுஞ்ச வட்டோன் றனக்கங் கருளும்பெரு
ஞாளு கரன்றுய்ய வள்ளிபங் காள னவையொன்றிலா
தாளு கரன்றுணை வன்புகழ் திக்கையிற் றற்பரனே.

பொ-ரை: சிறந்த தேவர்கள் கொடிய சிறையுள் கிடந்து வருந்திய போது அவர்களைச் சிறையில் நின்று விடுவித்த அருள்வள்ளல்; நீங்காத பெருவலியுடைய கயாசுரனைக்கொன்ற சிவபிரானாக்கு, பிரணவப் பொருள் உரைத்த சிவகுருவாய ஞானமூர்த்தி; பரிசுத்தராய வள்ளி நாயகியார் தலைவன்; குற்றமற்ற பூதப்படையை உடைய வீரவாகு தேவரின் உடன் பிறந்தோன்; அவர் உலகோரால் புகழ்ந்து ஏத்தப்படும் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டருளிப் கடவுளாவார்.

சு-ரை: மாநாகர் என்றபாலது எதுகை நோக்கிமானாகர் என நின்றது. ஆளு இகல் என்க. கரன், கரத்தை உடையோன். கரம் என்பதற்கு யானை என்பதும் பொருளாதலில் கயாசுரன் எனக் கொண்டாம். வேறு உரைப்பினும் அமையும். அடுதல் = கொல்லுதல், பெருஞாளு கரன் = பெரிய ஞானத்தின் இருப்பிடமானவன். இறுதி அடியில் வந்த தானாகரன் = தானைத்தலைவன். அஃதாவது பூத சைனியத்தலைவன். வீரவாகுதேவர். 52

பரசுத் தியானன் றன்னைப் பிளந்து படப்பொருத
கரசுத் தியானன்பர் துன்பந் துடைத்தரு னும்கருத்தா
னரசுத் தியானன் குயர்திக்கை யானழி வுற்றிடுதே
வரசுத் தியானநச் சாம லவன்றன் மலர்க்கழலே.

பொ-ரை: அவுணர்கள் போற்றும், யானை முகத்தையுடைய தாரகனை அழியும்படி பிளந்த வேற்படையைக் கையில் தாங்கியவர்; தன்னை அன்பு செய்து பணியும் அடியார் துன்பங்களை நீக்கி அருளும் திருவுள் ளத்தினர். அரசும் அத்தியும் ஆலும் என்று சொல்லக்கூடிய மரங்கள் வளர்ந்து விளங்கும் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டருளி யவர். ஆற்றல் வாய்ந்த வரங்களை நல்குபவர். உலகு அவருடைய திருமலர்ப்பாதங்களைப் பணிந்து துதியாமல் அழிந்து சிதைகின்றது.

குரை: பரசு அத்தி ஆனன் எனப் பிரிக்குக. பரசுதல் = புகழுதல் அத்தி = யானை. ஆனன் ஆனனன், முகத்தன். பொருத கரசுத்தி யான் என்க. கரசுத்தி - கரத்தின் கண் உள்ள சத்திவேல், அரசு, அத்தி, ஆல் நன்கு உயர்ந்து என்க. நச்சுதல் = விரும்புதல். மலர்க் கழல் நச்சாமல் (உலகு) அழிவுற்றிடுதே என இயைக்க. உலகு வருவித் துரைக்கப்பட்டது. ஏகாரம் தேற்றம். 53

கழைவீற்ற கைமதன் மைத்துனன் செந்நெற் கதிர்குலவி
விழைவீற்ற கைநல் வயல்கூழ்ந் திடுதிக்கை யன்வெற்பினி
விழைவீற்ற கையுன் முலைவிலை யாக வெழிற்பண்டியிற்
குழைவீற்ற கையன்செம் பொன்கொடு வந்தனர் கோற்

[ரொடியே.

பொ-ரை: வளையல் அணிந்த தலைவியே! கரும்பு வில்லை ஏந்திய மன் மதனுக்கு மைத்துனரும், கண்டார் விரும்பும் தகுதியுடைய செந்நெற் கதிர் கொண்டு விளங்கும் நல்ல வயல்கள் சூழ்ந்த திக்கரைத் திருப் பதியினருமான முருகப்பெருமானது மலையின் கண்ணே, மெலிவற்ற மேம்பாட்டினராகிய நம் தலைவர், ஒளிமிக்க ஆபரணங்களை அணிந்த நினக்குப் பரிசப் பொருளாக அழகிய வண்டியிலே செம்பொன் கொண்டு வந்துள்ளார்.

கு-ரை: தலைவன் பரிசப்பொருள் கொண்டு வந்தமையைத் தோழி, தலைவிக்குக் கூறியவாரும். பரிசம், மணமகன் பெண்ணின் தந்தை தாயருக்குக் கொடுக்கும் வெகுமானப் பொருள். கழை = கரும்பு, விழைவு = விருப்பு, வெற்பு - மலை, மலை உண்டெனக்கூறுதல் புலவர் நாட்டிய வழக்கு, வில் இழை தகை என மாற்றுக். 54

கோரகை யார்வமுறு சொற்றெய் வாளை கொழுநனழற்
 ரூரகை யார்முலைப் பாலுண்ட வாயன் றடங்கலுற்று
 வாரகை யார்தொழு தேத்திடுந் திக்கை யனைவழுத்துந்
 தீரகை யார்களன் றோகயி லாயத்திற் சேர்பவரே.

பொ-ரை: குயில்களும் விரும்பும் மாதூரியமான சொல்லினை உடைய
 தெய்வயானை அம்மையாரின் தலைவன்; கார்த்திகைப் பெண்களின் திரு
 முலைப்பாலைப் பருகிய திருவாயினன்; தடைவந்தெய்த அது நீங்கதற்
 பொருட்டுக் கச்சணிந்த மகளிர் பணிந்து போற்றும் திக்கரைத் திருப்
 பதியினன். அவரை மனத்துணிவுடன் வழிபடும் ஒழுக்கத்தை நியம
 மாகப் பூண்டோர், இம்மையில் இன்பத்துடன் வாழ்ந்து, மறுமையில்
 திருக்கயிலையிற் சேர்ந்து இன்புறுவர்.

கு-ரை: கோரகை குயில். கொழுநன் = நாயகன். அழல் = வெம்மை.
 தாரகையார் = நட்சத்திரமகளிர் — கார்த்திகைப் பெண்கள். வார
 அகையார் எனப்பிரிக்குக. வார் = முலைக்கச்சு; அகைதல் = பருத்
 தெழுதல். ஈங்கு, தனத்தினை உணர்த்திற்று. தீரம் = துணிவு. கை =
 ஒழுக்கம். ஏத்திடும் தீரகையார்கள் கயிலாயத்தில் சேர்பவர் ஆம். 55

பவத்துக் கிறையும்ஞ் சாமற் பொருளைப் பலவிதமா
 யவத்துக் கிறைத்துத் திரியு மசடர் களையுயர்பா
 தவத்துக் கிறையை வளைத்தோன் மகன்றனைச் சண்முகனைச்
 சிவத்துக் கிறைவனைத் திக்கை யனைத்தெரி சித்துய்யுமே.

பொ-ரை: பாபத்திற்குச் சிறிதும் பயப்படாமல், பற்பலவிதமாய்,
 பொருளை வீணே அளவின்றிச் செலவு செய்யும் அறிவிவிகளே, உயர்ந்த
 மலைகளுக்கு அரசாகிய மேரு கிரியை வில்லாக வளைத்த சிவபிரானைது
 புதல்வரை, ஆறு திருமுகங்கள் உடையவரை, முத்திப்பேற்றிற்கு
 முதல்வரை, திக்கரைத் திருப்பதிக்குச் சென்று கண்டு பணிந்து உய்தி
 அடையுங்கள்.

கு-ரை: அசடர்களே திக்கையனைத் தெரிசித்து உய்யும் என்று கூட்டுக.
 பவம் = பாவம். அவம் = வீணே. இறைத்தல் = அளவின்றிச் செலவு
 செய்தல், பெருஞ்செலவு. அசடர் = அறிவிவிகள். பாதவம் = மலை.
 சிவம் = முத்திப்பேறு. “சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றிலேன்” திருவாச
 கம். தரிசித்தல் = தெரிசித்தல்.

சித்திர நேரழ காருமை செய்தவத் தாற்செனித்த
புத்திர நேரறை தற்கிங் கொணாதவன் பொங்கிவருங்
குத்திர நேரல ரைச்சங் கரித்திடுங் கூர்மையுள
சத்திர நேரம்பன் பின்னவன் றிக்கைத் தனிமுதலே.

பொ-ரை: ஓவியத்தை நிகர்த்த பேரழகினராய உமாதேவியாரின் தவத்தினால் உற்பவித்த அருட்புதல்வர்; யாரும் சமமற்ற மேலோன்-வெகுண்டு வந்த வஞ்சனை மிக்க அவுணர்களைச் சங்கரித்த கூர்மை வாய்ந்த வேற்படையினர். விநாயகப்பெருமானின் தம்பி; அவர் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில்கொண்டருளிய ஒப்பற்ற முதல்வர் ஆவர்;

கு-ரை: பின்னவன் திக்கைத் தனிமுதல் (ஆவர்) என்க. சித்திரம், அம்பிகையின் அதிசௌந்தரியத்திற்கு உவமையாயிற்று. குத்திரம் = வஞ்சனை. சத்திரம் = கைவேல்; வேற்படையைக் குறித்தது. ஏரம்பன் = இளைத்தோர் இடையூறகற்றிக் காப்பவர்; கணபதி. 57

தனிதக் கணமுகில் போலி யமதூதர் சாருவரே
லினிதக் கணத்தின் மயின்மிசை யேறிவந் தெற்கருள்வாய்
புனிதக் கணங்க ளொடுமீமத் தாடி புரிதவத்தாற்
செனிதக் கணன்மரு காதிக்கை வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே.

பொ-ரை: தூய்மை மிக்க பூதகணங்களொடு, சுடலையின்கண்ணே ஆடல் புரிந்தருளும் சிவனார், யாம் புரிதவத்தால் தந்தருள உற்பவித்தவரே, கண்ணபிரானுக்குத் திருமருகரே, திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டருளிய பரஞ்சோதியே, முகிற்கூட்டம்போல முழங்கி தென்திசைக்கண் வதியும் இயம தூதர்கள், உயிர் கொடுபோக வரும் பொழுது, அந்த வேளையில் தாழாது மயில் மீது ஏறி வந்து தமியேனுக்கு அருள் புரியும்.

கு-ரை: செழுஞ்சுடரே மயில்மிசை ஏறிவந்து எற்கு அருள்வாய் எனக் கூட்டுக. தக்கண யமதூதர் என்க. தக்கணம் = தெற்கு. அகணத்தின் இனிது எனமாற்றுக. புனிதம் = தூய்மை. கணம் = பூதப்படை. செனித்த எனற்பாலது செனித என நின்றுது. கணன் = கண்ணன். 58

செழுங்கலை யென்று மொடுங்கச் சிலேட்டுமத் துஞ்சேதன்
மழுங்கலை யென்று வழிபடுந் தேரன்முன் வந்தெறிய
விழுங்கலை யென்று மலராக்கொண் டோன்பெறு மெய்யனைந்
ரொழுங்கலை யென்று முறுவாவி சூழ்திக்கை யானையுற்றே.

பொ-ரை, சாக்கிய நாயனார் முன்பு கல்லெறிந்து வழிபாடியற்ற அதனை
ஏற்று அருள் சரந்த பரமசிவனைவர், உலகம் உய்தற் பொருட்டுத்
தந்தருளிய மெய்ப்பொருளானவரை, என்றும் அலைநீர் ஒழுதம் நீர்
நிலைகள் சூழ்ந்த திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்ட இறைவரை உ
மூச்சின் பகுதி ஒடுங்க, சிலேற்பனத்துடன் உணர்ச்சியும் அற்றுப்போகும்
முன், சரணடைந்து வழிபாடு இயற்றுமின்.

கு-ரை: முதலில் வந்த கலை, மூச்சின் பகுதி. தேரன் = புத்தன். ஈண்டுச்
சாக்கிய நாயனாரை உணர்த்திய வாரும். சிலேட்டுமம் - சிலேற்பனம்.
சேதனம் = உணர்ச்சி. அழுங்குதல் = அழிதல். எறிய விழும் கலை = எறிய
விழும் கல்லை. அலைநீர் என்றும் உறுவாவி என்க. திக்கையானை உற்று
(நீர்) வழிபடும் என்று முடிக்க. சாக்கியநாயனார், கல்லையே மலராக்கக்
கொண்டு நாள்தோறும் தவறாமல் வழிபட்டுச் சிவபெருமான் திருவருளில்
கலந்தவர். அறுபத்துமுன்று சைவநாயன்மாருள் ஒருவர். 59

ஆனஞ் சுகந்த திருப்பாற் கடலிடை யார்த்தெழுந்த
தினஞ் சுகந்த களத்தான் மகன்றிக்கை யான்சிலம்பில்
வானஞ் சுகந்த குழலாய் கொடியநின் வார்த்தையினுற்
றானஞ் சுகந்தனை விட்டகன் றூர்வர றுனரிதே

பொ-ரை: நறுநெய், பால், தயிர், கோசலம், கோமயம் முதலிய பஞ்ச
கௌவியங்களை விரும்பியவரும், திருப்பாற்கடலில் கண்ணே ஆரவாரித்
துக் கொண்டு தோன்றிய கொடிய விடத்தினை விரும்பியுண்டு, கண்ட
த்திலே வைத்தருளிய வரும் ஆகிய சிவபிரானார் தந்தருளிய
திருக்குமாரர்; திக்கைத் திருப்பதி வாசர்; அவரது மலையினி
டத்து முகிப்போற் கரிய. ஐந்தாக முடிக்கப்பட்ட கூந்தலையுடைய
தலைவியே, நினைது துன்பந்தரும் வார்த்தை ஏதுவாக, எப்பொருட்டுத்
தமது நலன்களையெல்லாம் விட்டு, பிரிந்து சென்ற தலைவர் ஈங்கு
வருதல் இனி இல்லையாகும்.

கு-ரை: ஆன் ஐஞ்சு உகந்த, தீ நஞ்சு உகந்த களத்தான் மகன் என்க. வான் = முகில். அஞ்சுகந்த குழல் = உகந்த ஐஞ்சு குழல். பண்டை யோர் கூந்தலை ஐவகையினவாக முடிப்பர். மயிரை உச்சியில் முடித்தல் முடியெனவும், சுருட்டி முடித்தல் குழல் எனவும், முடிந்து விடுதல் தொங்கலெனவும், பின்னிவிடுதல் பனிச்சை எனவும், பின்னே செருகுதல் சுருள் எனவும் அழைக்கப்படும். தீநஞ்சு எதுகை நோக்கித் தீனஞ்சென நின்றது. அஞ்சு, போலி. தோழி கூற்றாக வந்தது. 60

அரியா சனத்தி னொருகுடை நீழலி லம்புவியைத்
தரியா சனத்திரள் போற்றிட வாழுந் தலைவிரிதோர்
பரியா சனத்தினன் றுழ்ந்திடுந் திக்கையிற் பண்புடன் போய்க்
கரியா சனத்தினன் மைந்தனைப் போற்றிக் கதிபுகுமே.

பொ-ரை: மணிமுடி தரித்துச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து அழகிய பூமியை வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் மக்கள் போற்ற அரசு செய்து வாழுகின்ற தலைவர்களே! நாராயணமூர்த்தியும் வந்து பணியும் சிறப்பு வாழ்ந்த திக்கரைத் திருப்பதிக்குச் சேலத்துடன் சென்று யானைத்தோல் போர்த்திய சிவனார் திருப்புதல்வராகிய சண்முகவேளைப் பணிந்து நற் கதி பெறுங்கள்.

கு-ரை: தரியா அரியாசனத்தில் அம்புவியை ஒரு குடை நீழலில் சனத்திரள் போற்ற என்று கூட்டுக. திரள் கூட்டம். பண்பு = சீலம். இயமம், நியமம் முதலியன. கரி = யானை கதி நற்கதி, மோட்சம் பரியாசனன் = திருமால்; பரியேறும் பெருமாள் என்பதும் நோக்குக. 61

கதிதந் தருபரி யாக நரியினைக் காட்டும்பக
பதிதந் தருள்புதல் வன்றிக்கை யானற் பகருமிள
மதிதந் தருநுத லுக்கத்து வள்ளி மணாளனன்பர்
முதிதந் தருமருள் செய்வான் புகழை மொழி துவிரே.

பொ-ரை: முத்திப்பேற்றினை உதவியும், நரிகளை அரிய குதிரைகளாகக் காட்டியும், அருள்புரியும் உயிர் முதல்வரான சிவபிரானாரின் திருமகனார்; நல்ல திக்கைத் திருப்பதிவாசர்; இளமதியென்று கூறும், சிறந்த நெற்றியையும் அழகிய இடையினையும் உடைய வள்ளி நாயகியாரின் தலைவர்,; உலகீர்! அவருடைய புகழினை இடைவிடாது சொல்லி வழிபடு வீராயின், உயர்வினோடு அரிய திருவருளையும் புரிவார்.

கு-ரை: கதி = முத்திப்பேறு. பசுபதி = உயிர்முதல்வன். மணிவாசகப் பெருமாலுக்காக இறைவன் நரியைக் குதிரை செய்த வரலாறு வெளிப்படடை. நுதல் = நெற்றி. புருவம் எனினுமாம். உக்கம் = இடை. “உக்கஞ்சேர்த்திய தொருகை” (திருமுருகு). (உலகீர்) புகழை மொழிசுவர் அருள் செய்வான் என முடிக்குக. 62

குவ்வுண்ட வாயன் மருக னசுரர் குருதிநிணங்
கவ்வுண்ட வாட்படைக் கைவீரன் முன்னவன் காவிமல்கித்
துவ்வுண்ட வாவி புடைகுழுந் திக்கையிற் றென்முருகன்
சவ்வுண்ட வாறினி யொன்றா யினுமுன்னிச் சாதிபுமே.

பொ-ரை; மண்ணைத் தின்று மகிழவைத்த திருமாலுக்கு மருகர்; அவணர்களின் இரத்தமும் கொழுப்பும் படிந்த வாளாயுத்ததைக் கையில் ஏந்திய வீரவாகு தேவருக்கு முன்னே தோன்றியவர்; நீலப்பூக்கள் மலர்ந்து அசையும் நீர் நிரம்பிய வாவினைய அயலே உடைய திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்ட பழைமை சான்ற முருகமுர்த்தியின் சகரத்தை முதலாகக் கொண்ட சரவணபவ எனும் ஆறு எழுத்து மந்திரத்தை ஒரு முறையாயினும் நினைந்து செபித்திருங்கள்.

கு-ரை: கு பூமி. திருமால் முன்னொருகாலத்தில் பூமி யஉண்டருளிணர். குருதி = உரத்தம். நிணம் = கொழுப்பு வீரன் = வீரவாகு தேவர். காவி = கருங்குவளை. து-அசைதல். ஆறு-ஆறெழுத்து மந்திரம். திருமுருகாற்றுப் படையுள் ‘ஆறெழுத்தடக்கிய அருமறைக் கேள்வி’ என்பதற்கு தச்சினூக்கினியர், ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறைய உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம் என்று பொருள் கூறி அது “நமோ குமாராய” என்று கூறுவர். 63

சாதனை யொன்றியற் று ம லுலகிற் றகைந்துமிக
வேதனை யொன்றித் திரிந்துழல் கின்ற விடரினரே
போதனை யொன்றின் பொருள்கேட்டுவன்சிறை பூட்டிவைத்த
நீதனை யொன்றித் தொழுதிடுந் திக்கையி னேசத்தொடே.

பொ-ரை: உலகில் சமய அனுட்டானங்களுள் ஒன்றைப்போயும் செய்யாமல் இளைத்து மிகவும் வருத்தமுற்று வீணை அலைந்து திரிகின்ற தூர்த்தர்களே! தாமரை மலராசனராகிய பிரமதேவரை, பிரணவ மந்திரத்தின் அருத்தத்தை வினவி, அவன் அறியானுய்த் திகைப்பச் சிறையிலே

வைத்த, நீதிமானாகிய சண்முக வள்ளலை, மனத்தே நினைந்து திக்கைத் திருப்பதி புகுந்து அன்புடனே தொழுது உய்தி அடையுங்கள்.

கு-ரை: தகைதல்-இளைத்தல். வேதனைஒன்றி- துன்புடன்கூடி. விடர் = தூர்த்தர். போதன், போது-பூ தாமரையாசனராகிய பிரமதேவன். ஒரு முறை திருக்கயிலை சென்று சிவனரைச் சேவித்து மீண்ட பிரம தேவரைப் பார்த்துச் சண்முகர், உமக்கு வேதம் வருமா என்று வினவ, அவர் உணர்வேன் என்றார். அவ்வாறாயின் இருக்கு வேதத்தை ஓதுக என்றார். அவர் “ஓம், என்னும் குடிலை மந்திரத்தைக்கூறி வேதத்தைச் சொன்னார். முருகர் ஓம் என்பதன் பொருள் யாதென வினவத் தெரியாராய்த் தயங்கினார். முருகர் அவன் தலையிற் குட்டிச் சிறையிலிரு விடுத்தார்

64

சத்தாதி யான வழிமனஞ் சென்று தளரும்பிற
வித்தாதி யானதுற் காதலை நீக்கிமெய்ச் சின்மயமா
யித்தாதி யானல வென்றுணர்ந் துன்ன யிதயந்தனிஸ்
வைத்தாதி யானத் திருப்பதெப் போதிக்கை வாசவனே.

கொ-ரை: திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் சுப்பிரமணிய சுவாமியே, ஆதியங்கடவுளே, சத்துவம் முதலிய முக்குணங்களின் வயப்பட்டு மனமானது சென்று மெலிவடையும் பிறவிப் பிணிக்கு ஏதுவான இழிந்த பற்றினை நீக்கி, உடலானது அறிவுப் பொருள் அல்ல வென்று அநுபவ வாயிலாக அறிந்து, ஞானைருவாகிய நீயே பரம் பொருளென்று தேர்ந்து, நினை இயைத் தாமரையில் இருக்க வைத்து, சிவானந்தத்தே எளியேன் நிலத்திருப்பது என்றுகை கூடுமோ?

கு-ரை: சத்து = சத்துவகுணம்; சாத்துவிகம் என்பதும் அது. முக்குணங் களுள் ஒன்று. தளருதல் - மெலிவடைதல். வித்து = விதை. இரண்டா மடியில் ஆதிஎன்றது ஏனைய சந்தான வளர்ச்சிமுதலியன காதல் = ஆசை துற்காதல் = இழிந்தபற்று. ஆசையே பிறவிக்கு வித்து என்க. சின்மயம் ஞானமயம். இத்து + ஆதி இத்தாதி. உடல் முதலியன. வைத்து + ஆதி + ஆனந்தத்து என பிரிக்குக. ஆனந்தம் = சிவானந்தம். திக்கை வாசவனே இருப்பது எப்போது என்று முடிக்குக.

65

வாச வனம்பு யரூவிடுந் திக்கையில் வாழ்முருகன்
கேச வனம்பு யனுந்தாழ் பவனல்ல கேழில்சந்தம்
பூச வனம்பு யமீராறு டைப்புங் கவன்புகழைப்
பேச வனம்பு யங் காதிபன் போலநாப் பெற்றிலனே.

பொ-ரை; நறுமணம் கமழும் சோலையில் மேகங்கள் படியும் திக்கரைத் திருப்பதியில் வாழும் முருகேசன்; கண்ணபிரானும், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவரும் வீழ்ந்து வணங்கும் கடவுள்; நல்ல சந்தனம் பூசியவன்; அழகிய பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை உடைய தேவன்; அவனுடைய புகழை அடியனேன் எடுத்துச் சொல்ல, பாம்புகளுக்கு அதிபராகிய ஆதிசேடருக்கு இருப்பது போல, எனக்கும் ஆயிரம் நா கிடைக்கப் பெற்றிலேன்.

கு-ரை: வனம் புயல் தாவிடும் திக்கை. கேசவன் அம்புயன் உம்தாழ் என்புழி கேசவனும் அம்புயனும் தாழ் என உம்மையை விரிக்க. கேழ் = ஓளி, நிறம். சந்தம்-சந்தனம். பூசவன் பூச அவன். அம்புயம் = அழகிய புயம், புயங்காதிபன், புயங்க அதிபன். புயங்கம் = பாம்பு. முருகன் புகழ் பரவ ஒரு நா போதாது என்றபடி. 66

பெற்ற வதனத்தி னன்றுயர் தீர்த்த பிரான்மதலை
நற்ற வதனத் தினருந் திக்கைய னுகந்தனிற்
சொற்ற வதனத் தினை வென் னடைச்சுந் தரத்துவமை
யற்ற வதனத் தினளே எனதுயி ராமப்பனே.

பொ-ரை: ஆறு என்று சொல்லும் திருமுகத்தினர்; அடியராயினர் துயரங்களை அகற்றிய சிவனாரது திருமுகனார்; சிறந்த தவச்செல்வத்தை உடையார்கள் வர்டும் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டவர்; அவரது மலையிடத்தே, உயர்த்திச் சொல்லும் தவம் அமைந்த, அன்னத்தின் நடையைவென்ற, உவமை கூறற்கரிய அழகிய வதனத்தினை உடையவளே! எங்கள் தலைவன், எமது உயிரினும் மேலானவன்; அவனை விலக்கல் தகாது என்றபடி.

கு-ரை: அப்பன் எமது உயிர் என முடிக்க. தலைவனை வரைவு செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டிச் சிறைப் புறமாகக் கூறிய வாரும். சிறை வேலி மதில் முதலிய தடுப்பு. பெற்ற என்றது ஆறு எனப் பெற்ற என்றபடி. துயர்தீர்த்த = நல்லடியார் துயர் தீர்த்த. நல் தவ தனத்தினர் - நல்ல தவச்

செல்வம் படைத்தோர். சொல் தவ அன்னத்தினை வெல் நடை எனவும், உவமை அற்ற சுந்தர வதனத்தினே எனவும் பிரிக்குக. 67

பனசத் தருக்குல மோங்கிடுந் திக்கைப் பதியுடைநா
தனசத் தருக்குணர் தற்கரி யான்றன்னைத் தாழ்ந்துபுக
ழினசத் தருக்குருவா வந்து முன்னீன்றி ரட்சிப்பவன்
வனசத் தருக்குப தேசித் தவனெற் கருள் வள்ளலே.

பொ-ரை: பலாமரங்கள் உயர்ந்து வளரும் திக்கரைத் திருப்பதியில் இருந்து அருள்சுரக்கும் தலைவர்; அஞ்ஞானிகளால் அறிந்து உணர் தற்கு அரியவர்; வீழ்ந்து பணிந்து தன்னைப்போற்றும் மெய்ஞ்ஞானியர்களுக்கு அவர் உறவினர் போலவந்து முன்னே நின்று காப்பவர்; தாமரை ஆசனராகிய பிரமதேவருக்கும் பிரணவப்பொருள் சொன்னவர். அவர் எனியேனுக்கு அருளும் கொடையாளரும் ஆவர்.

குரை: பனசம் = பலா, ஈரப்பலாவுமாம். அசத்தர் = அஞ்ஞானியர். இனசத்தருக்கு உருவாக வந்து என்பதை, சத்தருக்கு இன உருவாக வந்து எனமாற்றுக. பார்வை மாணக்காட்டி மாணப்பிடித்தல் போல மானிடச் சட்டை சாத்திவந்து என்றபடி. இரட்சிப்பவன் = காப்பவன். வனசம் = தாமரை, எற்கு = எண்க்கு. 68

வள்ளற் றகைய சில னுதற் கண்ணில் வரும்சுதனீ
ரள்ளற் றகைய வயல்கூழ்ந் திடுந்திக்கை யானையன்பா
யுள்ளற் றகைய ரியமபடர் மோதி யொறுத்துவிடத்
தள்ளற் றகைய நரகினி னீன்று தயங்குவரே.

பொ-ரை: அருள் வள்ளலாகிய சிவபிரானின் நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றிய பிள்ளை; நீரும் சேறும் நிறைந்த வயல் சூழும் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டவர்; அவரை உள்ளன்போடு நினையும் தகவு நிறைந்தவர்களை, இயமதூதவர்கள் அடித்துத் தண்டித்து பாபிகளை இடுவதற்கு இடங்கொடுக்கும் நரகில் விடுவதற்குத் திகைப்பார்கள்.

கு-ரை: முருகனை முழு அன்புடன் பணிபவர்களுக்கு நரக வேதனை இல்லை. நுதல் = நெற்றி. சுதன் = மகன். அள்ளல் = சேறு. உள்ளல் = நினைதல். இயமபடர் = இயமதூதர். ஒறுத்தல் = தண்டித்தல். தள்ளல் தகைய நிரப்புதற்கு உரிய. இயமபடர் தயங்குவர் என்று கூட்டுக. 69

தயக்குஞ் சரியை முதலான வற்றைத் தணந்துதுன்பம்
பயக்குஞ் சரியையை மெய்யென நின்றுழல் பாதகரே
செயக்குஞ் சரியைப் புணர்ந்தானைத் திக்கையனைச் சிந்தித்து
நயக்குஞ் சரியை விடிற்பிரி யாமுத்தி நண்ணுவி ரே

பொ-ரை; விளங்குகின்ற சரியை, கிரியை, யோக ஞானமெனும்
நன்னெறியைத் துறந்து, துன்பத்துக்கு ஏதுவான அதரும நெறியை
மெய்யெனக் கொண்டு, வருந்தும் பாபிகளே! வெற்றி மேம்பாடு
உடைய தெய்வயானையாரை மணம் புரிந்தருளியவரை; திக்கரையில்
கோயில் கொண்ட முருகமூர்த்தியை; மனத்தில் தியானித்து நீவிர்
முன்பு மேற்கொண்ட அதரும நெறியை விடுவீர் ஆபின், நீங்காத
பரமுத்தியை அடைவீர்.

கு-ரை: தயங்கும் என்பது தயக்கும் என விகாரப்பட்டு நின்றது.
தணத்தல் = துறத்தல் சரியை = ஒழுக்கம். உழலுதல் = வருந்துதல்.
செயம் = வெற்றி. குஞ்சரி = தெய்வயானை அம்மையார். சிந்தித்து,
தியானித்து என்னும் பொருளில் வந்தது. நயத்தல் = விரும்புதல்.
பாதகரே சிந்தித்து, விடில், முத்தி நண்ணுவிர் என்று கூட்டுக. 70

நண்ணல ரைச்ச மொழியாத வனெங்கணம் பன்றந்த
வண்ணல ரைச்சணத்து ளன்பர் துன்ப மகற்றுபவ
னெண்ணல ரைச்சங் கரித்தோன் மருக னெழிறிகழும்
விண்ணல ரைச்சந் தகிரெடும் திக்கையில் வேலவனே

பொ-ரை, அழகு விளங்கும் சந்தன மரமும், அகில் மரமும் வான
ளாவ உயர்ந்து விளங்கும் திக்கரையில் கோயில் கொண்ட வேலவர்,
தம்மைச்சரண அடையாதவர்களின் மரணபயத்தை அகற்றுவவர்; எங்கள்
விருப்பிற்குரிய சிவனார் தந்த தலைவர்; சரணடைந்த அன்பர் துயரைச்
சணப் பொழுதில் அகற்றுபவர்; பகைவர்களை அழித்த திருமாவின்
மருகரும் ஆவர்

கு-ரை: திக்கையில் வேலவன், அச்சமொழியாதவன், அண்ணலர்,
அகற்றுபவர், மருகோன். (ஆவர்) என முடிக்குக. நண்ணலர் = சரண
டையாதவர்; அன்பர் ஈண்டு நண்ணினரை உணர்த்திற்று. எண்ணலர்
= பகைவர். விண் அலர் சந்து அகில் தொடும் திக்கை என்க ஐ
சாரியை. சந்தனமும் அகிலும் வானுற ஒங்கி வளர்ந்து ஈழில் செய்
யும் பதி என்க. அச்சம் மலவாதனையுமாம். 71

வேலாயுதந்தனிற் சூரனுரத்தை விடர்ப்படுத்திக்
காலாயுதந்தனி மாமயி லாக்குங் கடவுடரி
சூலாயுதந்தங் குகரனைப் போற்றும் சுருதிமைந்தன்
போலாயுதந்தருள் வாய்திக்கை மேவிய பூரணனே.

பொ-ரை: வேற்படையினாலே சூரபத்மனின் உடலத்தை இருகூறுக்கி, கோழிக்கொடியாசவும், ஒப்பற்ற பெரிய மயில்வாகனமாகவும் கொண்டருள் புரிந்த இறையவரே, மூன்று நுதிகளை உடைய சூலத்தை எந்திய திருக்கரத்தினை யுடைய சிவபிரானுரைப் பூசனை புரிந்து வழிபட்டு என்றும் பதினாறு வயதுடைய சிரஞ்சீவிப் பதம் பெற்ற மார்க்கண்டேயரைப் போல நீண்ட ஆயுள் தந்தருளுவீர்.

கு-ரை: உரம் = நெஞ்சம், ஈண்டு உடலத்தை உணர்த்தியது. விடர்ப்படுத்தல் = பிளத்தல். காலாயுதம் = கோழி, காரணப்பெயர். காலைப் போர்க் கருவியாகக் கொண்டது. சுருதிமைந்தன், சுருதியை உணந்தமைந்தன். வேற்றுமைத்தொகை. சுருதி = வேதம். எழுதாக் கிளவியாகக் காதாலே கேட்கப்பட்டு வந்தது. மார்க்கண்டேயர் சிவபூசையின் பயனாய், மரணத்தை வென்றமுனிவர். சிரஞ்சீவிகள் எழுவருள் ஒருவர் என்பர். ஆயு = ஆயுள். பூரணனே சுருதிமைந்தன் போல் ஆயு தந்தருள்வாய் என்று முடிக்க.

72

பூரண னாகமந் தன்னைக் குறுமுனிக் குப்புகன்ற
காரண னாகங் குதித்திட வாளை கனியுதிரு
மேரண னாகந் தொடுஞ்சோலை சூழ்திக் கையிலிறைவ
ஔரண னாகரும் போற்றற் கரியபே ரற்புதனே.

பொ-ரை: எங்கும் நிறைந்தவர்; ஆகமங்களை அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசித்தவர்; யாவற்றுக்கும் கருத்தா; நீர்ப்பாம்பு குதிப்ப, வாளை மீன் அஞ்சித் துள்ள, வானளாவ உயர்ந்த சோலைகளில் இருந்து கனிகள் சிந்தும் திக்கரைத் திருப்பதி இறைவர்; அவர் பிரமனும், தேவரும் போற்றுதற்கரிய பேரதிசயம் உடையார்.

கு-ரை: பூரணன் = நிறைவானவன். குறுமுனி = அகத்தியர். புகலுதல் = சொல்லுதல், உபதேசித்தல். "சிவனைநிகர் பொதியவரை முனிவனாக மகிழ்விரு செவிகுளிர இனிய தமிழ்ப்பகர் வோனே" என்பது திருப்புகழ். காரணன் = உலகனைத்துக்கும் காரணமானவர். கருத்தா

என்றபடி. நாகம் குதித்திட வாளை கனி உதிரும் நாகம் தொடும் சோலை. நாகம், முன்னது நீர்ப்பாம்பு; பின்னது வானம். ஆரணன் நாகரும் போற்றற் கரிய என்று பிரிக்குக. இறைவன் பேரற்புதன் என்று கூட்டுக

73

புதனத் தனையே சேர்த்தி யருளும் புனிதன்றருஞ்
சுதனத் தனையன் றுணைவனற் றிக்கையன் றெல்கிரியின்
மதனத் தனையினை தன்னையிங் கேகொடு வந்தமறி
யதனத் தனைய குழலீர் தடாததறி வின்மையே

பொ-ரை: புதனுடைய தந்தையாகிய சந்திரனைத் திருமுடியின் கண் வைத்த தூயோராய சிவனும், சங்கேந்திய திருமாலும் தந்த பிள்ளை ஆகிய அரிகர புத்திரருக்குத் துணைவர்; திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டருளிய முருகமூர்த்தி; அவரது பழைமை சான்ற மலையினிடத்தே நீண்ட கூந்தலையுடைய மங்கை நல்லீர்! மலர்ப் பாணங்களை ஏந்திய மன்மதனை ஒத்த தலைவனை வரவேண்டாமென விலக்காதது உங்கள் அறிவின்மையேயாகும்.

கு ரை: தலைவன் வரவால் பழி அழுந்த தென்று தலைவி கூறியவாரும். புனிதனும் நத்தனும் தரும் சுதன் ஐயன் துணைவன் எனக் கூட்டுக. குழலீர் தடாதது அறிவின்மை என்று முடிக்க. புதன், புதன் என்னும் கிரகம். புதன் சந்திரனுக்கு தாரையிடத்தே தோன்றினென்பது புராண வரலாறு. புனிதன் = மலம் அற்றவன். சுதன் = பிள்ளை. குழல் - கூந்தல்.

74

அறிவா யரிய பொருளாகி யைவகைத் தத்துவத்தின்
பிறிவா யரியம் புவியன லாயிப்பெண் ணணலியாஞ்
செறிவா யரியய னுக்குமெட் டாதவெந் தேவனல்ல
வெறிவா யரிபடர் திக்கையில் மேவிய வித்தகனே.

பொ-ரை: ஞான ரூபியாகியும், அரிய ஐம்புலன்களுக்கு விடயமாகியும், ஆன்ம, வித்தியா, சிவதத்துவப் பிரிவுகளாகியும், நிலம், நீர், தீ ஆகியும் பெண், ஆண், அலியாகி நிறைந்தும், திருமால் பிரமன் என்போருக்கு எட்டாத எமது கடவுளாகிய சிவசண்முகர், நல்ல வாசனை மிக்க பூக்களில் வண்டுகள் படரும் திக்கரைத் திருப்பதியில் அமர்ந்தருளிய சதுரப்பாட்டினர் ஆவர்.

கு-ரை: முருகன் ஞானவடிவினர். அரிய ஐவசைப்பொருள் எனக்கூட்டுக. பஞ்ச பூசங்களுள் நிலம் நீர் தீ மூன்றனையும் மட்டும் கூறினார் பிரத்தியட்சமாக அவை இருந்தலின். அரி இங்கு நீரைக் குறித்தது. வித்தகம் = சாமர்த்தியம். வித்தகன் = சாமர்த்தியம் உடையோன், சண்முகன் 'ஓதியாகியும் உணர்ந்தவர்க் குணரவும் ஒண்ணு நின்றவன் அன்றே' என்பது கந்தபுராணம். 75

வித்தார மாலையன் மைத்துன னன்பர் விருப்பித் தொழு நத்தார மாலை யுடுப்போலுந் திக்கைய னாகத்திற்பூக் கொத்தார மாலை யதாய்க்கொள் வதன்றிக் குறமகளி ரித்தார மாலை யணியார்கள் காணு மிறையவனே.

பொ-ரை; விரிந்த மாலை சூடிய மன்மதனுக்கு மைத்துனர்; சங்கீன்ற முத்து வரிசை விண்மீன்கள் போல் விளங்கும் சிறப்பினை உடையதும் அன்பர்களால் விரும்பித் தொழப்படுவது மாய திக்கரைத்திருப்பதியினர்; அவரது மலையில் வாழும் குறக்குடி மகளிர், கொத்துப் பூக்களான் அமைந்த மாலையை அணிவதன்றி, தலைவரே! இத்தகைய சந்தன மாலையை அணியும் வழக்கம் இலர். (அணிந்தால் பழியுண்டாம்)

கு-ரை: இச்செய்யுள் தோழி நிலத்து இன்மை கூறி மறுத்தல் என்னும் துறைநது. தோழி இக்குன்றின் இல்லாத பொருளை யாம் பெற்றுக் கொள்ளில் எமக்குப் பழியாம். ஆதலால் வேண்டாமென்று கூறினாள் என்க. வித்தாரம் அசுன்ற, விரிந்த. நத்து+ஆரம்=நத்தாரம். சங்கீன்றமுத்து. உடு நட்சத்திரம், விண்மீன். நாகம்=மலை. இறையவன்=தலைவன். 76

அவாவி னளக்கரி னுழத் தழுந்தி யலமருமோ
ருவாவி னளக்கரி னுற்றுழி லெற்குன் னருடருவாய்
சுவாவி னளக்கரி னர்முலை யுண்ட குகவினிய
தவாவி னளக்கரி னர்புகழ் திக்கையிற் சண்முகனே.

பொ-ரை: ஆசையுடன் கார்த்திகை மகளிரின் திருமுலைப்பாலை உண்டருவிய குகமூர்த்தியே! மிக்கஆசையுடன் உலகோர் புகழ்ந்தேத்தும் திக்கரைத் திருப்பதியினரே! சண்முக மூர்த்தியே! ஆழக் கடலில் அகப்பட்டு வருந்தும் ஆண்யானை ஒன்றனைப் போல் ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டு வருந்தும் எனக்கு உமது திருவருளைத் தந்து அருளுக.

கு-ரை: அவா = ஆசை. அளக்கர் = கடல். உவா = ஆண்யானை. எற்கு = எனக்கு. குவா = குவியல். அளக்கர் = கார்த்திகைநாள். ஈங்கு, கார்த்திகை மகனிரை உணர்த்தியது. தவா = ஆசை. அளக்கரினர் = கடல் சூழ்ந்த உலகோர். 77

சண்ட மருத்துவன் றூண்டிடுந் தேரினன் சற்சனர்கள்
சண்ட மருத்துவ னீதி யிலாத கயவர்க்கெலாந்
தெண்ட மருத்துவன் சேவற் கொடியினன் சிந்தையன்பா
யண்ட மருத்துவன் போற்றிடுந் திக்கை யமரண்ணலே.

பொ-ரை; தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன் அன்பு மனத்துடன் போற்றும் திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்ட தலைவராகிய சுப்பிரமணியமூர்த்தி, வேகமாக மோதியடிக்கும் வாயுபகவன் செலுத்தும் தேரை உடையவர்; சற்சனராய் உள்ளோருக்கு நோய் தீர்க்கும் வைத்திய நாதர்; தீயோருக்குத் தண்டனை வழங்குபவர்; சேவற்கொடியுடையார்.

கு-ரை: சண்ட மருத்துவன் = வாயு. சற்சனர் = நல்லோர். மருத்துவன் = வைத்தியநாதன். கயவர் = தீயோர். தெண்டம் = தண்டனை. தெண்டம் அருந்துவன் என்று பிரிக்குக. அண்டம் = சுவர்க்கபுரி. மருத்துவான் என்பது மருத்துவன் என நின்றது. அமர்தல் = விரும்பி உறைதல். அண்ணல், தேரினன், மருத்துவன், அருத்துவன், சேவற் கொடியினன் என்று கூட்டுக. 78

அண்ணியஞ் செய்யங் கசன்றுஞ்ச நோக்கு மமலன்சுதன்
கெண்ணியஞ் செய்யவை வான் றொடுந் திக்கை கெழுமுகப்பிர
மண்ணியஞ் செய்ய பதந்தனைப் போற்றி வணங்கிநல்ல
புண்ணியஞ் செய்ய விரந்த கனுக் கென் புகலுவிரே.

பொ-ரை: தம்மை அணுகி மலர்க்கணை தொடுத்த மன்மதனைச் சாம் பராகும் படி நோக்கிய அமல மூர்த்தியின் பிள்ளை; நிலத்தை ஆழ அகலக் கொத்திப் பயிர் விளைக்கும் வயல்களில் குவிக்கப்பட்ட வைக்கோற் போர்கள், வாளைத்தொடும் திக்கரைத் திருப்பதியைப் பொருந்திய சிவசுப்பிரமணியர்; அவருடைய சிவந்த நல்ல பாதங்களைப் போற்றி வணங்கி நல்ல புண்ணியம் செய்யாத பாவியர்களே! இறுதி நாளில் யாது செய்வீர் கூறுங்கள்.

குரை: அண்ணி = அணுகி, நெருங்கி. அங்கசன் = காமன். அமலன் = மலமற்றேன். கெண்ணுதல் = ஆழமாகத் தோண்டுதல். கொத்தி உழுது என்றமாம். கெழுமுதல் = பொருந்துதல். செய்யலிர் = செய்யாதவரே. புகலுவிர் = சொல்லுங்கள். ஏகாரம், அசை. 79

புகல வலத்தி னன்பரை விடாத புராதனசிற்
புகல வலத்தின னீல மலர்திக்கையம்பதியா
னகல வலத்தினன் பின்னவ னுக்கரு னையன்றுய்ய
சுகல வலத்தினன் றுமரை யன்ன சரணங்களே.

பொரை: துன்பம் வந்துற்ற காலையில் அடியார்களை விட்டுப்பிரியாது உடனிருந்து அருள்புரியும் பழையோனே, பள்ள நிலங்களில் நீர்ப்பூக்கள் மலரும் திக்கரைத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியவரே, விசாலமான தோள்களையுடைய வீரவாகு தேவருக்கு அருள் புரியும் தலைவரே, உமது மேம்பாடுற்ற தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளே, எளி யேனுக்குத் தஞ்சம்.

குரை: புகல் = அடைக்கலம், தஞ்சம். சரணங்களே புகல் எனக் கூட்டுக. அவலம் = துன்பம். புராதனம் = பழைமை. அகலம் = மார்பு. தோள். வலம் = வெற்றி. பின்னவன் = தம்பி. ஐயன் = தலைவன். துய்ய சுகல வலத்தினன் என்று கூட்டுக. 80

சரவண வாவியி னொரு வாய்வள நுந்தலைவ
திரவண வாவியன் வள்ளிபங் காள செந் நாய்கரடி
யிரவண வாவிய னுனைய தாகி யினும்பிறவாக்
குரவண வாவிய னல்லருள் வாய்திக்கை யிற்குகளே.

பொரை: சரவணப் பொய்கையில் ஆறு திருவடிவங்களாய் வளர்த்த தலைவரே! உறுதி படைத்த வள்ளிநாயகியாரைத் துணைவியாகக் கொண்டவரே! நீர் நிறைந்த வாழிகள் மலிந்த திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில்கொண்ட குகமூர்த்தியே! நாங்கள் சில கழிந்தால், செந்நாய் கரடியும் விரும்பாத இப்புன்பலால் யாக்கையைவிட்டு உயிர்பிரிவது நானையதினம் சம்பவிக்கினும் சம்பவிக்குக இனிப் பிறவா வரம் தாரும்.

குரை: தலைவ, பங்காள, குக, பிறவா (வகை) அருள்வாய் என்று கூட்டுக. சரவணப் பொய்கையில் சண்முகர் ஆறு குழந்தைகளாக

வளர்ந்தமையைக் கந்தபுராணம் விரித்துரைக்கும். திரம் = உறுதி. இயல் = இயல்பு. பங்காளன் = தலைவன். அணவா இயல் = பொருந்தாத தன்மை; அது விரும்பாமையாம். அணவாவி = நீர் நிறைந்த வாவி. பிறர், “புலயனும் விரும்பாத இப்புன்புலால் யாக்கை நிலையென மருண்டு” என்று கூறுவதும் நோக்கற் பாலதாம். 81

குமாயை யானெடு முக்கோடி தேவருங் குப்பிடுஞ்சண் முகமாயை யார மருந்திக்கை மேவிய முன்னவவஞ் சகமாயை யாள்பெற்ற சூர்மா தடிந்த சமத்தவிங்கென் மகமாயை யானதை நீக்கிநன் முத்தி வழங்குவையே.

பொ-ரை: அடியார் நெஞ்சக் குகையில் உறைபவரே! திருமாலும் மூன்று கோடி தேவர்களும் பணிந்து வணங்கும் சண்முகரே! காளி தேவியார் அமர்ந்தருளும் திக்கரைத் திருப்பதியில் மேவிபவரே! வஞ்சனை நிறைந்த மாயை என்னும் அசுர மங்கை ஈன்ற சூரபத்மனாகிய மாமரத்தைப் பிளந்த தீரரே, ஈங்கு, என்னிடத்தில் உள்ள மலங்களை வலிகெடச் செய்து முத்திப்பேறு தந்து அருளும்.

கு-ரை: மாயையான் = மாயேன் திருமலை உணர்த்திற்று. சண்முக = ஆறு திருமுகங்களை உடையீர். விளி. வஞ்சக மாயை, தவத்தை மேற் கொண்டிருந்த காசிப முனிவரை வஞ்சித்துக் கூடிச் சூரபத்மனாகியரை ஈன்ற அசுர மங்கை. அசுரேந்திரனுக்கும் மங்கலகேசிக்கும் பிறந்த அசுர மங்கை சுரசை; இவள் மாயைகளில் வல்லவள். ஆதலின் மாயை எனப்பட்டாள். சமர்த்தன் என்பது சமத்தன் என நின்றது. தடிதல் = வேரோடு வெட்டிப் பிளத்தல். முத்தி = வீடுபேறு இங்கு, சாயுச்சியமாகிய பர முத்தி என்றபடி. அருணகிரியாரும் “சக மாயையுள் நின்று தயங்குவதே” என்று முருகனைக் குறையிரத்தல் காண்க. 82

வளங்குத் திருக்கினைத் தீர்த்தடி யார்களை வாழ்விப்பவன் விளங்குந் திருக்கு வடிவான வன்றிக்கை யோன்வெற்பிற் பளங்குந் திருக்கப் புகையினைக் காட்டிக்கை பற்றுமணி முளங்குந் திருக்கி ளருமுன்றில் காணிது மொய்குழலே.

பொரை: நெருக்கமான உரோமத்தை உடைய கூந்தல் வாய்ந்த தலைவியே, அடியர் ஆயினார்க்கு உற்ற குற்றங்களைக் களைந்து நல்வாழ்வு அருள்பவர்; விளங்குகின்ற ஞானமே உருவானவர்; பிரபையுடன் கூடிய குங்குலியப் புகையினை இட்டுக் கை மணி ஒலித்து, அடியார் பணியும் திக்கரைத் திருப்பதி வாசர்; அவரது மலையில், அழகு விளங்கும் முற்றம் இதுவாகும். அறிந்துகொள்.

குரை: இது குறியிடங் கொண்டு சேறல் என்னும் துறையின் பாலதாம். தோழி கூற்று. வழங்கும் என்பதும் முழங்கும் என்பதும் எதுகை நோக்கி வளங்கும் எனவும் முளங்கும் எனவும் நின்றன. திருக்கு முன்னது குற்றம். பின்னது அறிவு, ஞானம். குந்துருக்கம் குத்திருக்கம் என நின்றது. குந்துருக்கம் = குங்குலியம். புகையினைக்காட்டி மணி முழங்கும் திக்கை எனவும் முன்றில் இதுகாண் எனவும் முடிக்குக. 83

மெய்க்கள கண்ட கரைத்தெறு வேலுடை மூர்த்தியந்தச் செய்க்கள கண்டல் புடைவளை யுந்திக்கைச் செம்மனத்த மெய்க்கள கண்ட மொழியார்கண் மாயையில் வீழ்ந்தடியேன் பொய்க்கள கண்ட விடாம லருளைப் புரிகுவனே.

பொரை: போர்க்களத்தின் கண் வந்து கூடிய துட்டர்களாகிய அவண் மாக்களை அழித்த வேற்படையைத் தாங்கிய மூர்த்தி; அந்த வயல்களிடத்து கண்டல்கள் சூழ்ந்துள்ள திக்கரைத் திருப்பதியில் உறையும் மேலோன்; அவரது குடியடிமையாகிய நான், சங்கனைய கழுத்தினையும் கற்கண்டு அனைய மொழியினையும் உடைய மகனிரின் கண்வலையில் வீழ்ந்து விடாமலும், பொய்ந்நெறிகளில் உழலாமலும் திருவருள் புரிவான்.

குரை: களமொய் என மாற்றுக. கண்டகர் = துட்டர். செய்க்களம் செய்களம் வயலிடம். கண்டல் = நெய்தல் நிலத்தில் வளரும் மர விசேடம். செம்மனத்த: செம்மல் + நத்த. நத்து = சங்கு. கண்டமொழி கண்டு அனைய மொழி. கண்டு கற்கண்டு, வெல்லமுமாம். மாயை = மாயவலை. அடியேன் = வழிவழி அடிமை, அது குடியடிமையாம். பெண்ணாசை எனவே அஃது ஆற்றலால் மண், பொன் ஆசைகளையும் உணர்த்தும் என்க. பொய் களகு அண்ட விடாமல் என்க, செம்மல் அருளைப் புரிகுவன் எனக் கூட்டுக. 84

புரிசடை யத்தனுதற் கண்ணன்று பொறியாய்ப் புகுந்தோன்
 றிரிசடை யத்தற் கருளின னுக்குப் தேசித்தவன்
 பரிசடை யத்தா ழினமலர்ப் பண்ணைகும் திக்கையான்
 வரிசடை யத்தன தடியர்க் கேவாத் துணையனளே.

பொ-ரை; முறுக்கு விழுந்த சடையினை உடைய சிவனார் நெற்றிக்
 கண்ணில் இருந்து தோன்றித் தீச்சுடராகிச் சரவணப் பொய்கையுட்
 புகுந்தவர்; திரிசடையின் தந்தையாகிய விபீடனனின் தவம்கண்டு அருள்
 புரிந்த பிரமனார்க்குப் பிரணவ உபதேசம் புரிந்தவர். நிலப்பூக்கள்
 நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த, திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்
 டருளியவர்; அவர் வழிவழித் தொண்டர்களுக்கு ஏவாத துணை
 யாவர்.

கு-ரை: நுதல்கண் = நெற்றிக்கண். அஃது அக்கினிக் கண்ணாம்.
 சிவனார் திருக்கண்ணில் தோன்றிய தீப்பொறிகள் ஆறையும் இறைவன்
 ஆஞ்செயின்படி அவனருளால் முதலில் வாயு தேவன் சுமந்து சென்று
 பின்னர் அக்கினி தேவனிடம் அளிப்ப, அவன் கொண்டு சென்று
 கங்கையில் சேர்த்தான். கங்கை அவற்றை ஏந்திச் சென்று இமய
 மலைச் சாரலில் உள்ள சரவணப் பொய்கையில் சேர்த்தான். அங்கு
 கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு
 முருகப்பெருமான் உதித்தருளினன். பண்ணை = வயல். வரிசு + அடை
 + அ + தனது + அடியர்க்கு + ஏவா துணையன் எனப்பிரிக்குக.
 அன், ஏ அசை. வரிசு வாரிசின்குறுக்கம். 85

துணையியம் பற்கரி யான்று ரியம் முரசந்துடியே
 கிணையியம் பற்பல வார்த்திடு திக்கையன் கேடில்லான்பாற்
 றிணையியம் பற்கு னனதான் மருகன்சென் மக்கடற்குப்
 புணையியம் பற்கவி தன்ணையு மேற்பனிப் பூதலத்தே.

பொ-ரை: தமக்கு ஒப்பாகக் கூற எவரும் இல்லாத பெருமான்;
 உவகைப்பறை, முரசம், உடுக்கை, தட்டாரிப்பறை என்பவற்றுடன்
 வேறும் பற்பல வாத்தியங்களும் ஒலித்து முழங்கும் திக்கரைத் திருப்
 பதியினர்; அழிவற்ற தகவினர். மருகரும் ஆயவர்; பிறவிக்கடலில்
 நின்று கரையேறுவதற்குத் தெப்பமாக அமைந்தவர்; அவர் இப்
 பூமியின் கண் யான் சொன்ன கவிதையையும் ஏற்று அருள்வார்.

கூ-ரை: துணை = ஒப்பு. தூரியம் = உவகைப்பறை. கிணை = தட்டா ரிப்பறை; 'கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன்றில்லான்' என்பது மணிவாசகம் (32) சென்மக்கடல் = பிறவிப் பெருங்கடல். புணை = தெப்பம். சண்முசன் சரணங்கள் பிறவிக்கடல் கடக்க அரிய தெப்ப மாம் என்றபடி. தலம் = இடம்.

பூதலந் தாவர மாதியநல் கும்புனி தன்சங்கங்
காதலந் தாவ முழங்கிடுந் திக்கைக் கடிநகரான்
மீதலந் தாவகை காத்தருள் செய்த விமலனென்றன்
றீதலந் தாவ நிகராணைப் போற்றினர் தேவர்களே.

பொ-ரை: பூமியின்கண் தாவரம் சங்கமம் என்னும் நிலையியற் பொருள் களையும் இயங்கியற் பொருள்களையும் தோற்றுவித்த புனிதர்; சங் கொலி சோலைவரைச் சென்று முழங்கிடும் திக்கரைத் திருப்பதியினர்; எனது தீமைகள் அகல, புவிமீது யான் அலையாவண்ணம் காத்துத் திருவருள் பாலித்த மலரகிதர்; தமக்குத்தாமே நிகரானவர். தேவர் கள் முப்போதும் அவரைப் போற்றினார்கள். (நீவிரும் போற்றுமின்)

கூ-ரை: பூதலம் = பூமி; தாவரம் என்று விதக்கவே சங்கமமும் கொள்ளப்பட்டது. புனிதன் = தூயோன். சங்கு + அ + கா + தலம் எனப் பிரிக்குக. கா = சோலை. தலம் = இடம். கடி = காவல். உரிச்சொல். மீது = மேலிடம்; அலந்து = வருந்தி. விமலன் = கடவுள். ஏன் + தன் + தீது + அலந்து என்று பிரிகுக. நிகரான் = சமான மானவர். தேவர்கள் போற்றினர் என்று முடிக்க. போற்றினர் தேவர்கள் எனக்கொண்டு விமலனை வழிபட்டோர் தேவர் (ஆவர்) எனினுமாம்.

87

தேவரம் பெய்தமை யாதசெவ் வேலைச் செலுத்தியச்சூர்
மாவரம் பெய்த முதலறச் சாய்த்திடு வள்ளலிந்த
முவரம் பெய்தா மலுக்குப் புரஞ்செற்ற மூர்த்திமைந்தன்
மீவரம் பெய்தநெற் றூவிடுந் திக்கையின் மேவினனே.

பொ-ரை: தேவாதியர் அம்புகளைச் செலுத்தியும் அறிப்பதற்கு அரிய சூரபன்மா ஆகிய மாமரத்தை வேரோடும் இறுதி எய்தச் சிவந்த வேலைச் செலுத்தி இருகூறுகப் பிளந்து அழித்த அருள் வள்ளல்; அவுணர்களின் முப்புரங்களை விட்டுணு மூர்த்தியாகிய அம்பினைச்

செலுத்தி அழிக்காது புன்னகையினால் அழித்த தலைவராய் சிவனார் தந்த வலிமை மிக்க மகனார்; நெற்பயிர்கள் வரம்பின்மேலே தாவிடும் திக்கரைத் திருப்பதியில் அமர்ந்தருளியுள்ளார். (அவரை வழிபட்டு உய்மின்)

கு-ரை: தேவர் + அம்பு + எய்து + அனாத + அ + சூர்மா + வரம்பு + எய்த + வேலை + செலுத்தி + முதல் + அற + சாய்த்திடும் + வள்ளல் என்று பிரித்துக் கூட்டுக. மூவர் + புரம் + அம்பு + எய்தாமலுக்கு + செற்ற மூர்த்தி என்க. செறுதல் = அழித்தல். நெல் வரம்பு மீ எய்தத் தாவிடும் என இயைக்க. வள்ளல், மைந்தன் திக்கையில் மேவினன் என முடிக்க. சூரபன்மன் கடல் நடுவில், அக்கினி போன்ற தளிர்களையும், புகை போன்ற இலைகளையும், மரசுதம் போன்ற காய்களையும், மாணிக்கமணி போன்ற, பழங்களையும் முகில் போன்ற கிளைகளையும் சன்று அண்ட கூடம்வரை பரவிய பெரிய தொரு மாவாகி நின்றான். வேற்படை குமரன் சூரனாகிய மாமரத்தைத் துணித்தது. 88

வினக மயிலை நிகர் நுதல் கொங்கை விழியுடைய
கனக மயிலை யுளான்றொழுந் திக்கையிற் காவலனே
சுனக மயிலைம் பொறியு மடைத்துயிர் சோர்பொழுதி
லனக மயிலைச் செலுத்துமுன் வந்தெனை யாளுவையே.

பொ-ரை: வில்லை ஒத்த புருவத்தினையும், மலையை ஒத்த தனத்தினையும், வேலை ஒத்த விழியினையும் கொண்ட பொன்வண்ணமும் மயில் அனையசாயலும் படைத்த திருமகளை மார்பில் இருத்திய திருமாலானவர் பணியும் திக்கைத் திருப்பதியில் உறையும் அருளரசரே, ஐம் பொறிகளும் செயலிழந்து உயிரானது சோரும் வேளையில், எமனானவன் குற்றமற்ற சூலாயுதத்தை என் மீது வீசி எறியுமுன் எழுந்தருளி வந்து எனியேனை ஆண்டருளும்.

கு-ரை: வில் + நகம் + அயில் + நிகர் நுதல், கொங்கை, விழி, எனவும், கனகம் + மயில் + (ஐ) உளான் எனவும் பிரிக்குக. முன்னது நிரல் நிறை, பின்னே வந்த மயில் உவமாகு பெயராய்த் திருமகளை உணர்த்திற்று. காவலன் = அரசன். ஈண்டு அருளாட்சி செய்யும் குமரவேள். ஐம் பொறி: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. அடைத்தல் = செயலிழத்தல். சோருதல் = தளருதல். “ஐயுந் தொடர்ந்து

விழியுஞ் செருகி அறிவழிந்து" என்னும் பட்டினத்தார் வாக்கும், 'ஐயினால் மிடறடைப்புண்டு ஆக்கைவிட்டு' என்னும் அப்பர் தேவாரமும் கருதற்பாலன. 89

ஆழிக் கொடியனை யட்டசெவ் வேலின னண்டர்புகழ்
கோழிக் கொடியினன் நென்றிக்கை யான்றன் குலகிரியில்
வாழிக் கொடிய மொழியா எழலுமரு வற்கஞ்சும்
பாளிக் கொடிய வனத்திடை யன்பிற் படர்ந்தனனே.

பொ-ரை: சிங்கக் கொடியை உடைய சிங்கமுகாசூரனைச் சங்கரித்து இரத்தக்கறை படிந்த வேற்படையினர்; தேவாதிபர்கள் புகழும் சேவற் கொடியினர்; திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டவர்; அம்முருகமூர்த்தியது பழைமை சான்ற மலையில் வாழும் கொடுமொழி பேசும் என் தலைவி, "நின்னிற் பிரியேன். பிரியின் ஆற்றேன்" எனக்கூறி அழுதலும், தலைவனானவன் யாரும் புகுவதற்குப் பயப்படும் கொடுமை நிறைந்த பாழான காட்டின் வழியாக அன்பால் அவனையும் உடனழைத்துக்கொண்டு சென்றனன்.

கூ-ரை: இச்செய்யுள் உடன்போக்கின் பாலதாம். தோழி கூற்றாக வந்தது. ஆளி என்பது ஆழி என எதுகை நோக்கி வந்தது. ஆளி = சிங்கம். கோழி = சேவல். தென் திக்கை அழகிய திக்கை திக்கரைத் திருப்பதி. மொழியாள் அழலும் மருவற்கு அஞ்சும் என்று பிரிக்குக. மருவுதல் = சேர்தல். பாழ் + இ + கொடிய + வனத்து + இடை என்க. 90

படராற்றி நான்முக னை யமரர்கள் பையுளெய்து
மிடராற்றி னுண்மித மானக் கிரியை யிமைக்குமுனர்
விடராற்றி னுன்றகை யானையு மட்டிடு வீரகன்மத்
தொடராற்றி னுனலை யாதரு டிக்கைய துத்தியமே.

பொ-ரை: பிரமன் முதலாய தேவர்கள் துன்ப மெய்தும் வண்ணம் தொல்லைகள் தந்த தாரகாசுரனது மலையாகிய கிரவுஞ்சத்தை நொடிப் பொழுதில் பிளந்து, இளைத்த தாரகனையும் அழித்த வீரனே. திக்கையம்பதி வாசனே. கன்மவினைக்கு ஈடாக மேலும் யான் பிறப்பெடுத்து வினைகள் செய்து அலையாது எந்துன்பங்களை அகற்றித் திருவருள் செய்யும்; வணக்கம்.

ஈ-ஊ: படர் = துன்பம். அமரர் = தேவர்; அழிவற்றவர். மிருத்தை வென்றவர். மிருத்து = மரணம். பையுள் = துன்பம், சிறுமையுமாம், மானம் = கர்வம். விடர் = பிளந்துபோதல், கன்மம் = கன்ம மலம். அது ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் உடம்புகளுக்குக் காரணமாய், பலவிதமான போகங்களைத் தருவதாய் இருக்கும். அது மூவகைப்படும். வீர, திக்கைய, நான் அலையாது அருள். துத்தியம் என முடிக்க. துத்தியம் = தோத்திரம், வணக்கம். 91

துத்தி யரவம் புலிபணி யச்சவ ணச்சபையிற்
 றத்தி யரவம் புலம்ப நடஞ்செயுந் தாணுசுதன்
 மெத்தி யரவம் புனைவளர் திக்கையில் வீற்றிருப்போன்
 பத்தி யரவம் புரியினுந் தீமை பயப்பதின்றே

பொ-ஊ: பதஞ்சலி முனிவரும், வியாக்கிர பாதரும் துதித்து வணங்க, பொன்னம்பலத்தின் கண்ணே சிலம்பொலிக்க, தாவித் திருநடம் இயற்றும் சிவபிரான் தந்த திருக்குமரன்; பேரொலி மிகுத்ததும் புன்னை மரங்கள் வளர்ந்துள்ளதுமாய் திக்கரைப்பதியின் உள்ளே வீற்றிருந்தருளுபவர்; அவரிடம் உயர்ந்த பத்தி பூண்டு ஒழுதும் மெய்யடியார்கள், வீண் செயல் செய்யினும் தீமை உண்டாதல் இல்லை.

கு-ஊ: துத்தி = துதித்து. அரவம் = பதஞ்சலி முனிவர். புலி = வியாக்கிர பாதர். பதஞ்சலியும் வியாக்கிர பாதரும் காணக் கூத்தப்பெருமான், பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம் இயற்றுகின்றார். சுதன் = பிள்ளை, வீற்றிருத்தல், திருவோலக்கம் கொண்டிருத்தல், வேண்டினர்க்கு வேண்டிய வழங்க இருத்தல். பத்தியர் அவம் புரியினும் தீமை பயப்பது இன்று என முடிக்குக. சுவனம் = சுவர்ணம் என்பதன் மருஉ = பொன். பின்னேவந்த அரவம் இரண்டும் முறையே சிலம்பு, பேரொலி என்னும் பொருளில் வந்தன. 92

பயவாரி யையுப மன்னியர்க் கீந்தவன் பாலநற்சின்
 மயவாரி யையுபா லுண்டவா யன்வளர் திக்கையான்
 செயவாரி யையுள வேலவன் றன்னைத் தியானஞ்செய்து
 நயவாரி யையுறு மாணுட ராயு நலமிலரே.

பொ-ஊ: கிடைத்தற்கரிய மானிடப் பிறப்பை எடுத்தும் நன்மையின்றித் திரிபவர்களே! திருப்பாற்கடலை அழைத்து உபமன்னிய முனி

வருக்கு அளித்த சிவனார் திருக்குமாரர்; தூய மெய்ஞ்ஞான வடிவின ராய பார்வதி தேவியார் தந்த பாலனை உண்டருளிய திருவாயினர்; பொன்னும் புகழும் வளர்ந்தோங்கும் திக்கரைத் திருப்பதிவாசர்; வீரத் திருமகளார் வீட்டு நீங்காத வேற்படையைக் கையில் தாங்கிய கடவுள்; அவர்தம்மைச் சிந்தையில் வைத்துத் தியானித்து, வீடுபேறு என்னும் வருவாயைப் பெறுங்கள்.

●-ரை பயவாரி = பாற்கடல் ஐ இரண்டன் உருபு. உபமன்னியர், வியாக்கிர பாதரின் பத்திரர் இவரை “அத்தர் தந்த அருட் பாற் கடலுண்டு சித்த மார்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்” என்று சேக்கிழார் பெருமான் புகழ்வார். உகுதல் = சிந்துதல். ஆரியை முன்னது பார்வதிதேவி பின்னது வீரத்திரு. நயவாரி = நல்லவருவாய்; அது முத்திப் பேராகும்; யாவற்றினும் மேம்படுதலால் என்க. நலம் இவரே, பாலனை, வாயனை, திக்கையனை, வேலவன்றன்னை தியானம் செய்து நயவாரியை உறும் என்று கூட்டுக. 93

நலம்புரி யுந்திற லான்றனன் பர்க்குயர் நாகமுட்ட
வலம்புரி யுந்திரு தென்றிக்கை யான்றன் மலையகத்திற்
சுவம்புரி யுந்திய லானை யெரிகரி யாகக்கொண்டு
பொலம்புரி யுந்திரு மாநகர்க் கேகனற் புத்தியதே.

●-ரை: எம் தலைவரே, தனது நல்லடியார்களுக்கு இனியன செய் தலையே ஒழுக்காருசக் கொண்டவன்; வலம்புரிச் சங்குகள், உயர்ந் தோங்கிய டன்னை மரங்கள் மீது தாவுகின்ற அழகிய திக்கரைத் திருப் பதியினர்; அரெது மலையகத்தின் கண்ணை, நற்குடிப் பிறப்பினளாய எமது தலைவியை, அக்கினி சாட்சியாக, வதுவை புரிந்து கொண்டு, செல்வம் சொழிக்கும் உங்கள் அழகிய நகருக்கு உடன் அழைத்துச் செல்லுதல் சிறந்த புத்திமதியாகும்.

●-ரை: தலைவர் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நாகம் = சுரபுன்னை. சங்கினங்களுள் பாஞ்ச சன்னியம், வலம்புரி, இடம்புரி. இப்பி முதலிய வகுப்புக்கள் உண்டென்பர். உந்துதல் = தாவியேறுதல். இயலாள் = நல்லியல்புகள் வாய்க்கப்பெற்ற தலைவி. அவை நற்குண நற்செய்கை களாம். எரி = அக்கினி. கரி = சாட்சி. பொலம் = பொன். தோழி கூற்றாக அமைந்துள்ளது. 94

புத்தமு தங்கள் நேர்சொற் குழலுமை பூங்கைவருந்
சுத்தமு தங்களல் போற்சடை யான்கணிற் றோன்றுநல்வ
சுத்தமு தங்கனக் கீரற் கருளுந் தலைவனென்பால்
வைத்தமு தங்கள் வான்றிக்கை வாழு மயூரத்தனே.

பொ-ரை: புதிய அமுதினை ஒத்த இனிய சொல்லினையும், மேகத்தினை ஒத்த கரிய கூந்தலினையும் உடைய, உமையம்மையாரின் தாமரைப் பூவனைய கையில் அமர்ந்தருளும் தூயர். செந் தீ அனைய திருச்சடையையுடைய சிவபிரானின் திருநுதற் கண்ணில் தோன்றிய நல்ல உண்மைப் பொருளானவர்; திருமுருகாற்றுப்படை பாடித் தொழுது ஏத்திய நக்கீரர் எனும் புலவருக்கு அருளிய தலைவர்; திக்கரைத் திருப்பதியில் வாழும் மயில்வாகனர்; அவர் எளிபேன்பால் பெருங்கருணை வைத்த மேலோர் ஆவர்.

கு-ரை: புதுமை+அமுது = புத்தமுது. அது சுவை விஞ்சியது சாவாமை நல்குவது. கனம் = மேகம். கருமையை உணர்த்திற்று. முது + அம் + கனல் + போல் சடையான் என்க. கண்ணில் என்பது கணில் எனநின்றது, ஒரு மலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருந்த தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரோடு சேர்த்துண்ணக் கருதித் தம்மையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு உண்ணுதற்கு நீராடப் போன ஒரு கொடிய பூதத்தை வெல்லக் கருதிய நக்கீரனார், முருகக் கடவுளைக் குறித்துத் திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடி அப்பூதத்தில் நின்றும் விடுதல் பெற்றார் என்பது வரலாறு. கனவான் = மேலோன். 95

மயலா ரகத்தி லுணர் தற் கரியவன் மன்னியமுச்
செயலா ரகத்தியற் காசும நூலினைச் செப்பினவன்
புயலா ரகத்திகை யோங்கிடுந் திக்கையர்ப் போற்றுதற்கு
முயலா ரகத்தினைத் தீர்ப்பதற் கென்னத்தை முன்னினரே.

பொ-ரை: மயக்கத்தினை உடைய மனத்தினரால், அறிதற்கு அரியவர்; நிலை பெற்ற படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்று செயல்களையும் இயற்றுபவர்; அகத்திய மா முனிவருக்கு ஆசைத்தின் உட்பொருளை உணர்த்தியவர்; மேகங்கள் தவழ்வதும், அகத்தி மரங்கள் நிறைந்ததுமான திக்கரைத் திருப்பதியினரைப் பணிந்து புகழ்வதற்கு முயற்சி செய்யாதவர், அகங்காரத்தை ஒழிப்பதற்கு எதனைக் கருதினர்?

சூ-அ: மயலார் மையலார். மயக்கத்தினை உடையவர். போலி. முயல் = மேகம். = முயலார் முயற்சி செய்யாதவர். அகம் = அகங்காரம். நான் எனும் செருக்கு. என்னத்தை = எதனை. முன்னுதல் = நினைத்தல், கருதுதல். அகத்தியனருக்கு ஆகம நூல் உணர்த்தியதனை, “மறை முதற் குடிலை தன்னின் மாண்பொருள் முறைகள் குறுமுனிக் கதனை யீந்தான்” எனவும், “அம்புயாசனன் தெளிசிலா அருமறை முதலைக் கும்பமா முனிக்குதவியே மெய்யருள் கொடுத்த எம்பிரான்” எனவும் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கூறுவர். 96

முன்னவ னாக முகத்த வனுக்கு முறைமைகெழு
பின்னவ னாக முலாஞ்சோலை சூழ்திக்கை யிற்பெருமான்
பொன்னவ னாகவத் திற்போற்ற நல்லருள் பூத்தவன்சீர்த்
தென்னவ னாகப் புரந்தவ னெற்கருள் சித்தத்தனே.

பொ-ரை; முன்னோன் ஆகிய யானைமுகக் கடவுளுக்கு முறைமை பொருந்திய தம்பி; வாளை முட்டுஞ் சோலை சூழ்ந்த திக்கரைத் திருப்பதியில் கோயில் கொண்ட கடவுள். தேவலோகத்து இந்திரன் மனத்தில் நினைந்து போற்ற நல்ல அருளைச் செய்த குமரன்; பாண்டிய னாகத் தோன்றிப் பாண்டிநாட்டை இனிது காத்தவன். அவன், எனக்கு அருள்புரியும் விரும்பினன்.

சூ-ரை: முன்னவன் என்பதற்கு எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றுதற்கு முன் தோன்றியவன் எனினுமாம். நாகமுகத்தவன் = யானைமுகக் கடவுள், விநாயகன். பின்னவன் = தம்பி. நாகம் = வானம். உலாம் சோலை = முட்டும் சோலை. பொன்னவன் ஈங்கு இந்திரன்; பொன்னுலகுக்கு அதிபன். தென்னவன் = பாண்டியன்; குமரக்கடவுள், தமிழின் இனிமையை நுகர எழுந்த விருப்பத்தினால், உக்கிரப் பெருவழுதியாய் உதித்துப் பாண்டி நாட்டை அரசோச்சினார். மதுரையை அழிக்க வந்த கடலை வேலெறிந்து வற்றச் செய்தார். சித்தத்தன் = மனவிருப்பினன்

சித்திக்கு வந்தடக் கித்தவஞ் செய்துசென் மித்தலன்றி
முத்திக்கு வந்தன செய்யறி யாதுமுன் மூடர்களே
யெத்திக்கு வந்தனை செய்திருந் திக்கை யனையிறைஞ்சிற்
பத்திக்கு வந்தவன் யாவையுந் தந்தருள் பாலிப்பனே.

பொ-ஊ: இட்டசிக்கலைப் பெறுதற் பொருட்டாக மனமடக்கித் தவத்தினை இயற்றி, மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கும் அறிவிவிகளே! நீவிர் முத்திப் பேற்றிற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்வதற்கு அறியாது வருந்துகின்றீர். எத்திக்கில்: வாழ்பவர்களும் வந்து பணிந்து தொழும் திக்கரைத் திருப்பதி முருகனை, நீவிரும் பணிவீராயின், அந்தப் பெருமான் உங்கள் பத்திக்கு மகிழ்ந்து, விரும்பியவற்றை எல்லாம் தந்து இறுதியில் வீடுபேற்றையும் நல்குவான்.

சு-ஊ: சித்திக்கு உவந்து அடக்கி என்க சென்மித்தல் மீண்டும் மீண்டும் பிறத்தல். முத்திக்கு உவந்தன எனப் பிரிக்குக, மூடர் = அறிவிவிகள். திக்கு இடவாகு பெயராய் ஆங்கு வாழ்பவர்களை உணர்த்திற்று. பத்திக்கு உவந்து என்று பிரிக்குக. அருள் பாவித்தல் ஈங்கு வீடுபேற்றைத் தருதலை உணர்த்திற்று. 98

பால மணியங் குசங்கொடி விற்களை பாசமலர்
சூல மணிய சிதோமர மாதிய தொல்படையான்
கோல மணியன் புடனேத்தித் திக்கையிற் கும்பிட்டவர்
ஞால மணியரி யாசனத் தேறு நராதிபேரே.

பொ-ஊ: சிவசண்முகர், அழகிய மழுவும், அங்குசமும், கொடியும், வில்லும், அம்பும், பாசமும். தாமரையும் சூலமும், வானும், இரும்புலக்கையும் என்னும் பழைமை அமைந்த படைக்கலங்களை ஏந்தியவர்: பேரழகு வாய்ந்தவர்; அவரைத் திக்கரைத் திருப்பதிக்குச் சென்று அன்புடன் புகழ்ந்து பணிந்த மெய்யடியார்கள், பூமியின்கண்ணே, மணிகள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து அரசு புரியும் போகத்தை அடைவர். 99

சு-ஊ: முருகப்பெருமானின் படைக்கலங்கள் குறித்து முன்பும் கூறப்பட்டது. அணி கோலம் எனவும் திக்கையில் அன்புடன் ஏத்திக் கும்பிட்டவர் எனவும் கூட்டுக. நராதிபராய் அரியாசனத்து ஏறுவர் என்று முடிக்கவும். பாலம் = மழு. அங்குசம் = தோட்டி. களை = அம்பு. பாசம் = கயிறு. மலர் = தாமரை. அசி = வாள். தோமரம் = இரும்புலக்கை, தண்டமுமாம். அரியாசனம் = சிங்காசனம். 99

ஆதி யனந்த சயனன் புகழ்ந்திடு மண்ணன்மண்ணுள்
காதி யனந்தற்கு ஞானோப தேசங் கழறுகின்ற
சோதி யனந்தந் துயரந் தவிர்த்தரு டிய்யன்செய்ய
நீதி யனந்தணர் போற்றிடுந் திக்கை நெடுந்தகையே.

பே-ரை: அழகிய தண்ணளி நிறைந்த சிவவேதியர் புகழ்ந்து பரவும்
திக்கரைத் திருப்பதியுறையும் பெரியோன்; அநாதியானபரம்பொருள்;
ஆதிசேட னிப்பள்ளிகொள்ளும் நாராயணமூர்த்தியும் போற்றுந்தலைவர்,
அரனார் மகிழ உபதேசம் புரிந்த சோதி வடிவினர். அடியராய எங்கள்
துன்பங்களை நீக்கியருளும் பரிசுத்தர். சிறந்த நீதியினரும் ஆவர்.

ரு-ரை: அனந்த சயனன்: திருமால்; அனந்தன் = அரன், சிவன்
சோதி = சோதி வடிவினன், சோதி வேற்படையினுமாம். நெடுந்தகை
அண்ணல், சோதி, துய்யன் செய்ய நீதியன் (ஆவர்) எனமுடிக்க. 100

தகையா ரலருண் முலைப்பாலை யுண்டவன் றுவில்கரு
முகையா ரலருந் தடஞ்சூழந் திக்கையில் வாழ்முருகன்
பகையா ரலருக் கனைப்போற்றி நாளும் பணிபவர்க்கு
நகையா ரலருறை வோனும் புகழநல் குந்திருவே.

பே-ரை: கார்த்திகைப் பெண்களின் திருமுலைப்பாலை உண்டருளியவர்;
குற்றமற்ற சிறு செண்பகங்கள் மலரும் வாவி சூழ்ந்த திக்கரைத்
திருப்பதியில் வாழும் முருகப்பெருமான்; இருளை அகற்றும் பகலவனைப்
போல அஞ்ஞானத்தை அகற்றும் ஞான சூரியர்; அவரை நாளெல்
லாம் போற்றிவழிபடுபவர்களுக்கு அன்றலர்ந்த பங்கையத்தில் உறையும்
பிரமதேவரும் புகழும் வண்ணம் செல்வ வளத்தை வழங்கியருளுவார்.

ரு-ரை: ஆரல் = கார்த்திகை நட்சத்திரம்! ஆரலர் கார்த்திகை மக
ளிர். சண்முகன் சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தபோது கார்த்திகைப்
பெண்கள் பாலூட்டி வளர்த்தனர். தகை = தகுதி நிறைந்த. கரு
முகை = சிறு சண்பகம். தடம் = வாவி. அல்பகையார், அருக்கன் என்க.
இருளுக்குப் பகையான சூரியன், உருவகம். அஞ்ஞானத்துக்குப் பகை
யான ஞானசூரியனை உணர்த்திற்று. நகையார் அவர் = அன்றலர்ந்த
தாமரைப்பூ. திரு = செல்வம். நூலின் தொடக்கத்தில் உள்ள திரு
இறுதியிலும் திருவென்று அமைந்துள்ளமை நோக்குக. 101

யாழ்ப்பாணம் காரைநகர். கார்த்திகேயப் புலவர் இயற்றிய
திக்கையந்தாதிக்கு
வட்டுக்கோட்டையூர் பண்டிதர் க. யயில்வாகனனார் எழுதிய
உரை முற்றிற்று.

உ

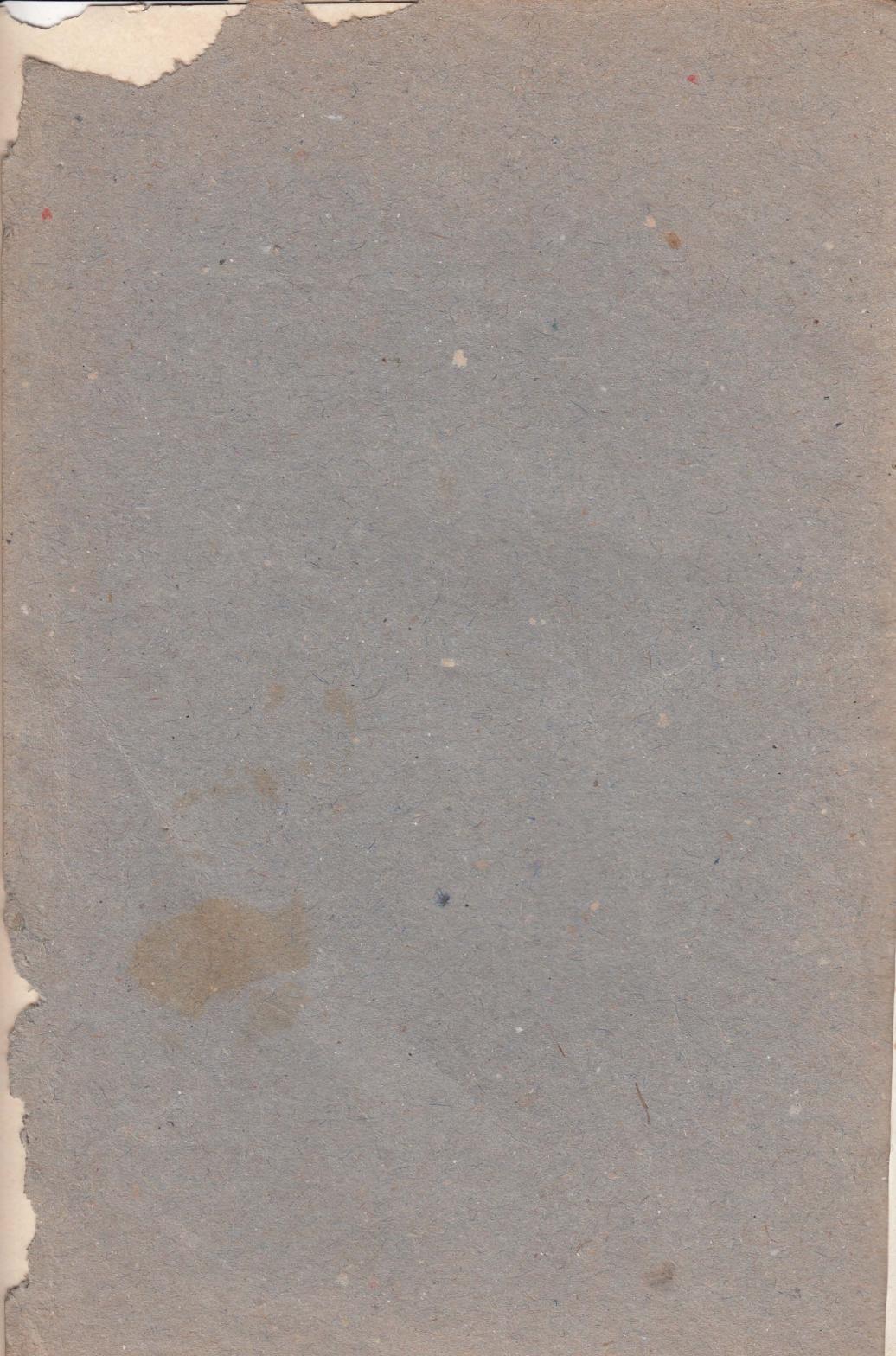
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

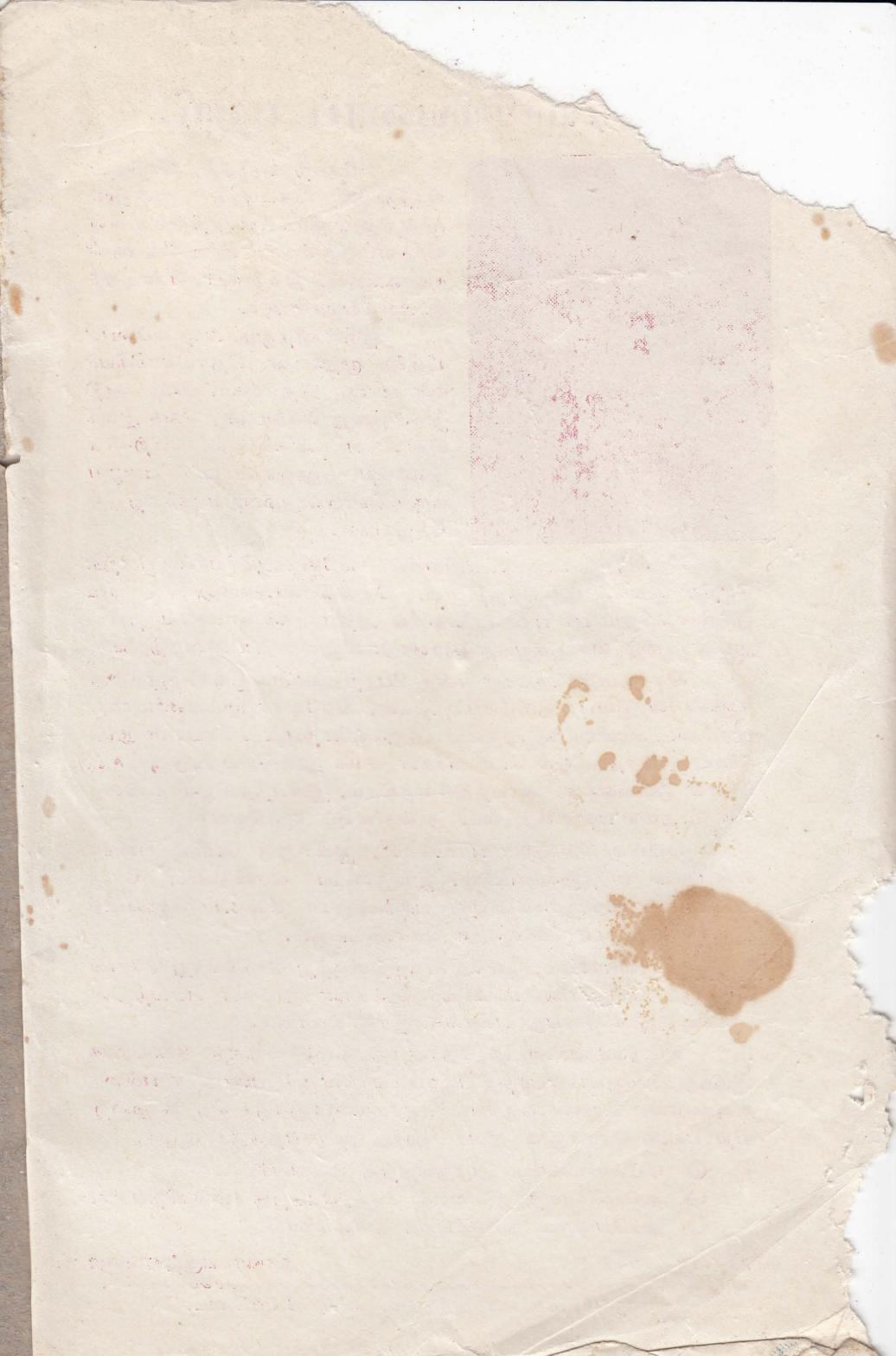
[எண்: பாட்டு எண்]

ஆடையாதவர்	05	குவ்வுண்ட	63
ஆண்ணியஞ்	79	கொற்றவை	36
ஆரியபரவை	42	கோரகை	55
ஆரியாசன	61	கோளுங்கடனு	29
ஆவாவினளக்	77	சண்டமருத்து	78
ஆருவடிவாய்	23	சத்தாதி	65
ஆறிவாயரிய	75	சரவணவாவி	81
ஆறுமுக	07	சாதனை	64
ஆண்டலை	14	சித்திக்கு	98
ஆதியனந்தச	100	சித்திரநேர்	57
ஆதியனந்தனை	47	சிந்தனஞ்	21
ஆழிக்கொடி	90	செய்யவராகத்து	17
ஆனஞ்சு	60	செழுங்கலை	59
இடித்துவசந்தனை	06	சேவக	39
இருந்துங்கிரண	11	தகராளை	27
இந்த மட்டு	51	தகையார	101
இயமந்தனை	38	தயக்குஞ்	70
இறையளவுங்	09	தருமந்திர	18
உவந்தமலை	22	தவனத்தினை	03
உன்னம்பல	08	தற்கந்தனை	46
கடம்பனை	40	தனத்தா	13
கட்டாரணி	15	தனிதக்கண	58
கண்டகளு	43	திக்கை	10
கசியமகத்	45	திங்களஞ்	01
கதிதந்தரு	62	திருமுரு	02
கலங்கார	24	திலகம்பல	50
கழைவிற்ற	54	துணையிய	86
குகமாயை	82	துத்திய	92
குருகண்டர	25	துணைவனக்	37
குவவினை	33	தேவரம்	88

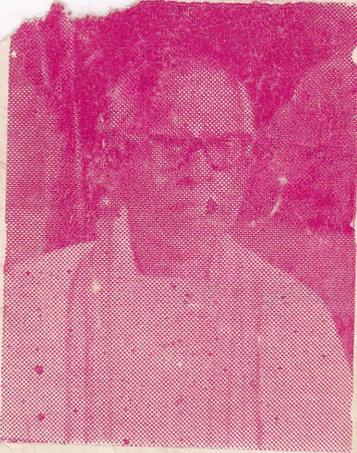
நண்ணல	71	பூரணகை	73
நண்ணு	30	பெற்றவத	67
நந்தேவனம்	16	மயலாரக	96
நலம்புரி	94	மலமாய	35
நாகம்	48	மறக்குஞ்சர	20
நெஞ்சம	28	மானாகர	52
படராற்றி	91	மின்னற்கொடி	19
பரசத்தி	53	முழுமலத்	44
பரம்பழலாகி	34	முன்னவ	97
பயவாரியை	93	மையார்	49
பவத்துக்கிறை	56	மொய்க்கள	84
பனசத்தரு	68	வந்துர	26
பாசன	31	வளங்குந்	83
பாலமணி	99	வள்ளற்ற	69
புகலவல	80	வாசவனம்	66
புதனத்தனை	74	வாளஞ்ச	32
புத்தமு	95	வானவரம்ப	41
புரந்தகன	04	வித்தார	76
புரிசடை	85	வினகமயி	89
பூங்கா	12	வேலாயுத	72
பூதலந்	87		

ஆசிரியரைப் பற்றி.

“தேசுற எழுதல், செய்யுள் யாத்திடுதல் செப்புதல்” என்னும் மூன்றிலும் நிரம்பிய ஆற்றல் உள்ளவர்கள் ஒரு சிலர்; அவர்களுள் முன்னணியில் திகழ்பவர், பண்டிதர் க. மயில்வாகனனார்.

இவர், வித்துவான், ந.சுப்பைய பிள்ளை முதலான தொல்லாசிரியர்கள் பால், தொல்காப்பியம் ஆதி இலக்கண நூல்களையும், சங்க இலக்கியப் பாடல்களையும், பிற்கால இலக்கிய நூல்களையும் பழைய குருகுலமரபில் முறையாகக் கற்றுத் தேறியவர்.

கிழக்கு நாட்டு மொழிகளில் விசேட ஆசிரியர்ப் பயிற்சி பெற்ற இவர், மலையகத்திலும், தென்னிலங்கையிலும், வட இலங்கையிலும் பல பாடசாலைகளில் அதிபராகக் கடமைபாற்றிய துடன், தமிழ், சைவ, சமூகத்தொண்டுகளிலும் ஈடுபட்டுழைத்தவர்.

செந்தமிழ்ச்செல்வர் என்று போற்றப்படும் இவர், குழந்தைகளுக்கான இன்பத் தமிழ்ப்பாடல்கள், விசுவேசர் மும்மணிமாலே, இரட்டை மணிமாலே முதலிய ஆறுக்குமேற்பட்ட செய்யுள் நூல்களையும், செந்தமிழ்க் கட்டுரைகள், சங்க நூல்களில் வருஞ் செஞ்சொல் ஓவியங்கள், காயத்திரி மந்திரம், இன்பத்தமிழ்க் கட்டுரைகள் முதலிய பல உரைநடை நூல்களையும் ஆக்கியவர்.

மயில்வாகனனாரின் பாடல்கள், இவர் ஒரு பெரும் புலவர் என்பதனை எடுத்துக்காட்டும். இவருடைய வசனநடை, சேனாவரையர், நச்சினூர்க்கினியர், பரிமேலழகர் என்போர்களுடைய வசன நடையை நினைவுக்குக் கொண்டுவரும்.

யாழ்ப்பாணம், கு.வி. அச்சகத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான நூல்கள் பலவற்றின் ஆசிரியர் இவரென்பது பகிரங்க இரகசியமாகும்.

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்து பெரும்பணியாற்றிய மயில்வாகனனார் பண்டிதர் பலரை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர். புராணங்களுக்குச் சிறந்த முறையிற் பயன் சொல்லும் ஆவர் சிறந்த முருகபத்தரும் ஆவர்.

- மயில்வாகனனார் பழகுவதற்கு இனிமையர்.
- தமிழுக்காகத் தலையைக் கொடுப்பதற்கு முன்னிற்பவர்.
- தம்பெருமை தாமறியாத தன்மையர்.